

Flugfiske i Norden

Färöarna Laxfiskets när, var, hur
Bind en Varulv Sommarens flugfiskekurser

Hjälp oss att göra FiN till alla flugfiskares tidskrift.

FiN är en liten tidning, men den är Din tidning. Vi gör en ära i att som medarbetare ha Nordens etablerade flugfiske-skribenter, men som Du sett, så gör vi även allt för att bredda vår medarbetarstab att också omfatta nya och duktiga amatörförfattare, fotografer och tecknare ur de stora leden av skickliga och kunniga flugfiskare. Det upplever vi som viktigt. "Många kockar gör en sämre soppa", sägs det. Men det tror vi inte för ett ögonblick. Istället gör en stor och bred medarbetarskara FiN till en spännande och dynamiska tidskrift.

Tillsammans ska vi göra FiN till en nordisk tidskrift av hög internationell klass!

Men även Du som inte skriver i FiN, kan göra en stor insats för Din tidning. Det gör Du genom att bära FiN:s emblem, och genom att berätta om FiN för alla dem Du möter i klubben eller ute vid fiskevattnen. Genom att hjälpa oss sprida kunskap om FiN – vilka vi är, och vad vi står för som flugfiskare – tillför Du Din tidning fler läsare. Vi drömmer kanske inte om att bli så där förfärligt stor, men vi drömmer hela tiden om att bli bättre. Och ett sätt att bli bättre är just att bli större. För då ökar våra resurser. Därför är Din hjälp lika värdefull som vårt arbete på redaktionen.

Tillsammans gör vi FiN!

Bär **FiN:s tygmärke** – mörkt olivgrönt med en gyllene slända – på fiskevästen, jackan eller mössan. Pris SEK 15:–.

mellan vaken - läs

Flugfiske i Norden

i pausen - läs

Flugfiske i Norden

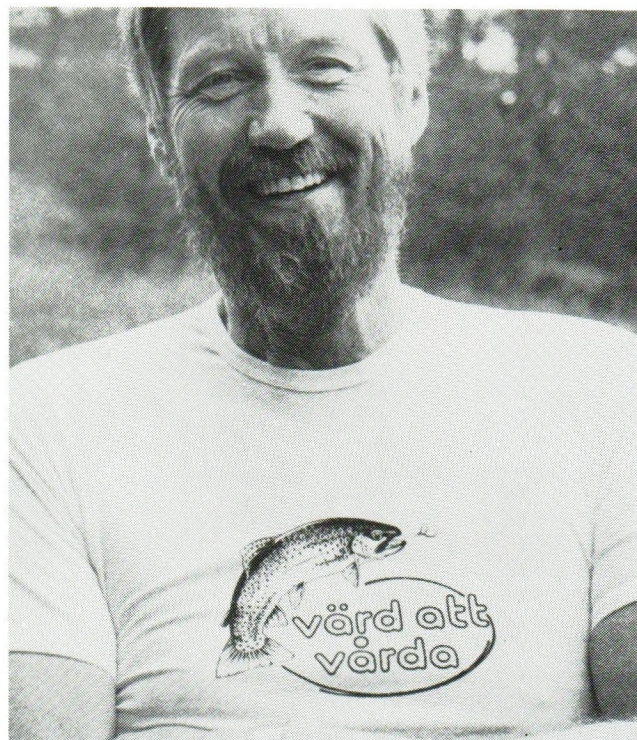

Som en service för Dig har vi tagit fram en **samlingspärm** med klädda pärmar i vinrött och med FiN-tryck på ryggen. Fästnanordningen består av två ändbleck med 6 trådar. Pärmens kostar SEK 30:–. Med den kan Du få ordning på Dina numera värdefulla FiN-årgångar. Rätt årtal får Du själv klistra på ryggen.

Ja, gamla årgångar är idag eftertraktade. Av hela årgångar finns nu bara **årgång 1982** kvar. Den kostar SEK 110:–. Övriga årgångar är helt slut!

Beställ genom att sätta in pengarna på Flugfiske i Nordens postgiro 1 07 94-6. Ange noga på talongen vad Din beställning avser. Texta!

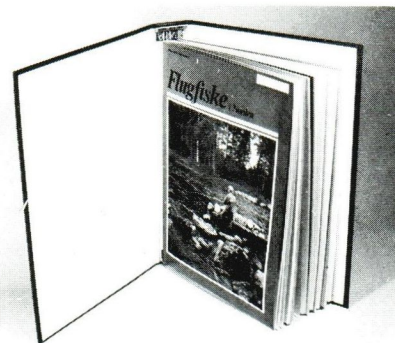
Eventuella förfrågningar kan göras hos: Bertil Ekholm-Erb, Box 82, 294 01 Sölvesborg; tel. 0456/107 09 eller 124 10.

Du bär väl **FiN:s T-shirt** "Vård att vårda" med den hopande bäcköringen? Den visar att Du är flugfiskare med känsla och ansvar för vår sport. Svensktillverkad i 100% vit superkammad merceriserad bomull för största formfasthet och minimal krympning.

Storlekar: 120, 130, 140, 150, 160, 170, 4, 5, 6 och 7. Pris SEK 45:–.

Våra **plastdekaler** – varmt gula i färgen och med FiN-sländan – för bilen eller spötuben, eller varför inte för bägge två? Kostar SEK 10:–. Finns med både dansk och svensk text.

Flugfiske i Norden

Fiskevårdsavgift, ja tack – men nu!

Jag har mött en tjej. Hon satt i en husvagn ute vid en flod, och hennes arbetsuppgift var att hjälpa laxen till lekplatserna längre uppströms. Den här tjejen satt ensam vid sin plats utefter floden, men i själva verket var hon endast en länk i en lång kedja av arbetskamrater med samma uppgift. Hon hette June Moore, och när jag träffade henne stod hon med en stor Chinook Salmon i famnen. Hon var klädd i vadarbyxor, och på den beige blusärmen satt Idaho Fish and Game Departments emblem.

Vi befann oss vid the South Fork of the Salmon River, som mynnar i Snake River och slutligen når havet via Columbiafloden. Hennes "plats" låg cirka 800 amerikanska miles från Stilla-havskusten, berättade hon, och utefter alla dessa miles fanns fiskeritjänstemän under den tid laxen sökte sig till lekplatserna, och hjälpte dem förbi alla de hinder människan byggt.

Åttahundra miles – det är mer än 1200 kilometer!

Stående uppe i en utlöpare av Klippiga Bergen försökte jag tänka om avståndet i svenska mått och termer. Ettusentvåhundra kilometer – det är ju som om laxen skulle söka sig uppför en flod genom Sverige – en flod som mynnar nere i Ystad, men ända uppe i trakterna av Arjeplog sitter det fortfarande människor och hjälper fisken förbi alla hinder. Fågelvägen räknat – men ändå. Tanken svindlar...

I detta perspektiv är Norden ett fiskets u-land. Sammanlagt har vi förmodligen inte fler fiskeritjänstemän, än vad som sitter vid departementets huvudkontor i Boise, Idaho – en delstat med endast cirka 900 000 invånare.

Silver Creek är ett annat exempel på vad man kan åstadkomma med gemensamma krafter, om entusiasm och politisk vilja finns. För att nu inte tala om alla andra utomordentligt väl skötta delstatliga vatten. Men så har man i det starkt exploaterade USA hela tiden behållt en stark känsla för vad Moder Jord tål i form av mänsklig våldtäkt...

I Sverige efterlyser många med mig en årlig fiskevårdsavgift att användas just till fiskevård i olika former – och inte som någon ny "punktskatt" till den allmänna statskassan. Det tycks dröja innan vi får någon, och därför kommer jag att frivilligt sända in de föreslagna 30 kronorna och ange "Avser fiskevårdsavgift för 1984" på talongen. Jag hoppas att fler följer mitt exempel. Vad ska våra riksdagsledamöter göra, om det droppar in tusentals med trettiokronorsavier från svenska flugfiskare? Naturligtvis sänder vi dem inte till Jordbruksdepartementet, eftersom de då hamnar på något ospecificerat konto i avvaktan på utredning – och utan att det uppmärksammas av Sveriges Riksdag. Nej, vi sänder naturligtvis pengarna till enskilda riksdagsledamöter. De kan ju inte gärna knycka pengarna för egen del, utan det blir ett eländes springande med avier som ska diarieföras, lösas in och gottskrivas något nyöppnat konto.

Med rätt spridning på mottagarna, så borde varje riksdagsman bli involverad i frågan. Välj alltså din egen riksdagsman eller kvinna – allt enligt mottot: ju bättre spridning, desto större oreda. Adress: Sveriges Riksdag, 100 12 Stockholm.

En demonstration kan de passera med bortvända huvuden, och protestlistor med tusentals namn kan läggas underst i brevhögen på skrivbordet. Men reda pengar – avi, check eller kontanter – måste de handgripligen ta tag i. Och då blir de också, med eller mot sin vilja, involverade i frågan. Det är ett nytt språk. Då fan ska de väl fatta!

Gunnar Johnson

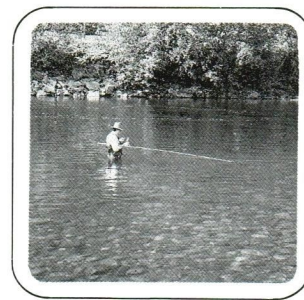
PS! För en tid sedan kollade jag med Idaho Fish and Game Department hur många anställda de hade. "För närvarande trehundra-tolv personer", löd svaret. Därför är – då du läser dessa rader – mina egna 30 kronor redan inbetalade. Nu känner jag att jag kan se tjejen vid Salmon River i ögonen, om och när jag möter henne igen. Men frågan är om min riksdagsman kan se mig i ögonen...

Flugfiske i Norden

NR 1 feb 1984

INNEHÅLL:

Färöarna – land of maybesid 4	Hatten av för regnbågensid 28
Laxfiskets när, var, hursid 10	Dagsländor i norrsid 32
Rensa lekbottnarnasid 14	Bokbitensid 34
Vem går på fiskekurs?sid 16	Tänkt och tycktsid 36
Guide till flugfiskekursersid 18	Bind en Varulvsid 40
En lystfiskers dagbogsid 20	Nytt på marknadensid 44
Följ med till Islandsid 23	Nyheter i Mörrumsid 45
Höstfiske i Klarälvensid 24	Köp, sälj och bytsid 46
Flugbindarspecial: Polypéasid 27	Tankar på strandkantensid 47

Laxfiskare i berömda Frøsethølen, Gaula
Foto: Johan Abellsson

Färöarna – The Land of Maybe

Färöarna är kanske
inte flugfiskarens
drömparadis.
Men en fiskeresas
till öarna ute i
Atlanten bjuder
också på hisnande
naturupplevelser,
ett rikt, exotiskt
fågelliv – och äkta
fornnordisk
gästfrihet

Text: Jan Sekander
Foto: Bertil Ekholm-Erb

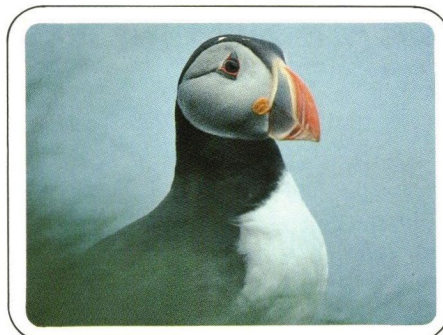
Vindpinad reser sig Färöarnas klippkust ur Atlanten.

*...men till god vän
gå genvägar,
vore han än fjärran faren.*

(Havamål)

En bred näve och drygt hundra kilo välkomnande leende hälsade oss på båtdeck minuten efter det att M/S Winston dockat i Torshavn. Under de fyrtio timmar överfarten från Esbjerg varat, inräknat dryga tre timmars försening på grund av ett mindre maskinhaveri och styv kuling, hade vi med hård kamp vunnit våra sjöben. Bertil och jag hade överlevt resan på ett kanske föga sjömanslikt sätt och till priset av Eriks och Rauls övermodiga elakheter. Två blå piller och ett rött, eller tvärtom beroende på om det förbaskade un-

derlaget neg eller rullade, oftast gjorde det bådadera och det samtidigt, hade i alla fall räddat några nattmars sömn åt oss två. Väderrapporten spådde styv kuling. Vi helgarde-

Lunnefågel – något av Färöarnas nationalsymbol.

rade. petade i oss två piller av var färg och sköljde ner dem med varsin Tuborg Export. Sedan törnade vi in, i salig ovisshet om att Atlanten vässade klorna för angrepp på salig Winston.

Timmarna ombord passerade ganska händselöst, med undantag av de stunder vi fyra attackerade det "Store Kolde Bord", spelade bingo på seneftermiddagen eller ägnade oss åt improviserad flugbindning vid vårt bord i stora salongen bland tomflaskor, ölglas och fyllda askkoppar, medan medpassagerare nyfiket tittade på och chefsstewarden förtvivlad betraktade högen av bindtrådsändar och kasserade hackel på salongsmattan.

Men nu var vi äntligen där, i Tors-

havn på Färöarna. Vår värd, vän och följeslagare under de kommande två veckornas fiskefärd, Esbern Joensen i Sørvåg, hade inte en chans att missa ett överlastat, svenskregistrerat fordon, som av sin ägare Erik hänfört prisades som bil, och vars taktäck var så packat med spöfodral att ett timmersläp med full last skulle ha tett sig naket. Dessutom medfördes fyra glädjersiga svenskar. Land! Äntligen land!

Solen hade gått upp och spritt sitt skimmer över Torshavns mångfärgade bebyggelse, innan vi fem pratat igenom färdplanen, tömt sista välkomstskålen och gått till ro på ett för en gångs skull stillaliggande underlag.

”Blowline” och skerpekjøt

Vi steg vid middagstid iland, efter en timmes färd med den lilla ö-till-ö farkosten, i Skopun på Sandøy, den näst sydligaste av öarna. En knapp timme efter det att vi släpat in våra pinaler i den lilla stugan vid Sandsvatns nordspets, kunde Bertil visa upp de första flugfångade Färööringarna. De hade tagit en rödkroppad fluga med spräcklig vinge, det närmaste Peter Ross vi kunnat hitta i flugburken, och varmt rekommenderad av vår värd.

Vinden ökade på, och det var svårt att få ordning på kasten i stormbyarna. Frammot eftermiddagen lämnade därför Bertil och jag våra bröder på holmen, där de fortsatte sitt oplanerade ”blow-line” fiske och sökte lä i en liten vik. Vi snavade över ett gäng små havsöringar, som provianterade myggpupporna i det solstänkta lugnvattnet. Troligtvis hade de vandrat upp från Atlanten i vårhögvattnet genom den lilla ån och hittat ett lämpligt matställe i Sandsvatn.

Seneftermiddagen smög sig mot oss, och de vindpinade fiskarna återsamlades i stugan. Raul hade ”blåst” på en öring, Erik hade haft en, en jättebamse, som fått rullen att jämra sig, men som tyvärr tagit smärtsamt avsked, och Esbern hade tagit en. Ur bilens bagageutrymme hade han släpat in aftenens apéritif, en nio månader gammal osaltad och vindtorkad fårstek, skerpekjøt, som han betraktade med långtansfylld blick. Nåväl – ”de mortuis...”, inget ont om de döda. Men för vår del, undantagandes Bertils och naturligtvis Esberns, kunde det fått vila i frid. Även en svensk surströmmingstämjd näsa skulle ha

Tappra flugfiskare blickar ut över dalen. Ska öringen vänta där nere efter den långa klättringen?

vridit sig som en korkskruv efter en sniff på denna färöingska delikatess. Utom Bertils. Overmodigt satte han kranen mot mumien – man tar seden dit man kommer – filtrerade aromen genom näsan, vars vingor fladdrade som elefantöron, vindade med ögonen, hickade och bad om ett smakprov. Vad gör inte en helylleviking? Esbern såg på honom i stum beundran, spänd förväntan och resten ängslan i blicken. Smakprovet började ett tändstickshuvud stort. Vid resans slut hade det vuxit till ytan av en tumnagel. Man lär så länge man lever, eller tvärt om.

Skerpekjøtet följde och förföljde oss i två veckor, för det mesta upphängt på en spik över Esberns säng, varifrån han kunde vaka över det och

i tid hindra rymningsförsök.

Vare nog därom. Aftonen slutades med stekt öring och en flaska Piesporter Falkenberg, förståndigt nog inhandlad på Winston, eftersom sådana och än starkare drycker ej finns att tillgå på Färöarna utan måste av ”törstige bröder” inskeppas från Danmark till ett kvantum av högst tolv liter per person och kvartal samt inlösas mot uppvisande av skattekvitto. Tala sen om krångelsverige!

Andra dagen

Följande dag hade hårdvinden avtagit. Gråmolnen köade över topparna och det hade blivit betydligt kallare
forts på nästa sida

Största öringen togs med ett färöiskt specialknep: Vi ordnade ett "konstgjort" höstregn i bäcken!

forts. från föreg. sida

re. Termometerns röda pelare stannade strax ovanför sommargenomsnittet, elva grader. Fisket i två småvatten, Storavatn och Lítflavatn gav endast miniöringar trots mängder av vak i Storavatn. Ingen av dem vägde över hektot, men de tog snällt våra röda fjädermyggpuppur. Lítflavatn höll något större fisk, och de två fyrahektos öringar Raul och Erik landade gav oss ett värdefullt tips om öringens huvudföda, Gamarus, som vi kom att finna i de allra flesta öringar och i helt olika sjöar.

Samma kväll prövade vi havsöringsfiske från stranden vid Sandur. Men trots specialaren Dolfin – krokstorlek åtta, siverkropp och svart fore-and-afthackel – och trots att några vackra havsöringar dagen förut landats i det inkommande högvattnet av lokala fiskare, fick vi gå tomhänta därifrån. Det bör väl i ärlighetens namn sägas, att ingen av oss fiskade med större koncentration. Tvärtom kändes det ganska fåfängt att kasta flugan i surfen och över botten till en ocean, som sträcker sig från våra fötter och tusentals kilometer bortom horisonten.

Det rådde en lättjefull stämning i kvällsstugan. När jag föreslog några timmars nattfiske, lyckades jag bara tända Erik, trots att jag bara en timme tidigare ramlat in i stugvärmen med ett knippe nyfångade öringar från Sandsvatn. Tillsammans fiskade vi oss genom skymningen längs stranden. Vakringar växte fram och tonade ut över djupkantens mörkvatten. Myggpupporna poppade på ytan som ett stilla duggregn, och en guldribbad imitation gav sex kämpaglada öringar, inga jättar men godtagbara matfiskar.

Jag missade krokningar och tappade alltfler fortfarande huggvilliga öringar. Tunga svartgrå moln jagade bort det sista himmelsljuset, och den första kalla morgonbrisen drog en rysning över blankvattnet. I Eriks håv blänkte två granna öringar. Vi öppnade dörren, steg in bland snarkningarna och famlade oss i säng.

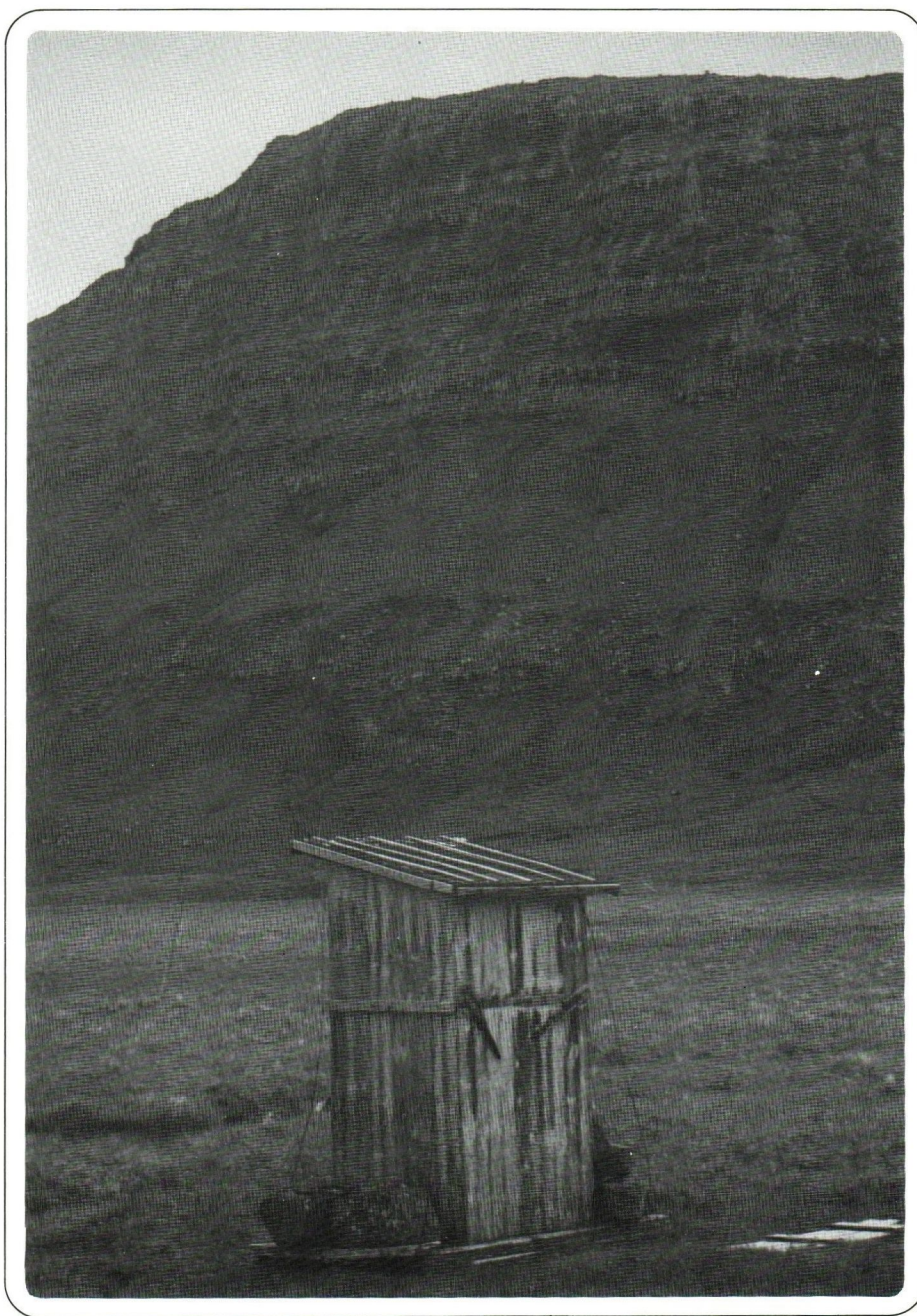
Om det är atlantvindarna, eller vådan av att äta för mycket skerpekjøt, som gör att färöingarna förankrar sina hemlighus, låter vi vara osagt. Det här ska i alla fall inte "blåsa bort".

Nästa dag var vädret bedrövligt. Det ösregnade, och stormen sökte lyfta taket och hälsa på oss. De små rännilarna från bergen runt Sørvåg växte på några timmar till brusande forsar och fall som vitskummande kastade sig ut i fjorden.

Vi startade etapp två i en paus mellan skurarna. Målet var Fjallavatn och en liten jakt-, fiske- och fårvaktarstuga en knapp mil bortom berg och tuvmark. Fåren som halvhängde på sluttningarna ägnade den tungt lastade karavanen ett förstrött intres-

se. Strandskatan klagade över in-trånget och labben jagade en skrikande mäs över sjöns vittoppiga vågor och tvingade den att utmattad lämna ifrån sig sin halvsmälta mid-dag.

Den lilla ån från Fjallavatn till havet såg lockande ut. Kristallvatten, stilla drag, forsnackar och djuphöljor i svingarna – allt en torrflugefiskares dröm. Småöringen vakade. Mygg och myggpuppur men i övrigt ingenting. Inga nymfer, sländor eller husmaskar. Inget som en öring rimligt-

vis kan leva och växa på. Kanske hade fisket varit bättre en månad tidigare eller skulle bli bättre senare då öringen samlades till lek. Maybe...

På morgonen hade regnet dragit förbi. Solstrålarna fingrade sig genom sprickorna i stormmolnen, som hetsade varandra över grönkullar och taggtoppar. Vi startade mot ett litet vatten en knapp timmes marsch från lägret, vadade över ån strax ovanför det 130 meter höga fallet mot Atlanten och började en mödosam klättring upp mot kammen. Det var värt mödan, till och med den otäckt sugande känslan i magen, när jag under klättringen vågade vända mig om och titta ner i dalen, där ån ringlande sig som en silvertråd på ljusgrön sammet.

Hade mitt försäkringsombud sett mig klängande på de ibland 60-gradiga sluttningarna, hade han tveklöst lagt 20 procents självrisk på min livförsäkring.

De övriga hade redan startat fisket, när jag och Allan, Joensen junior, anfadde och svettiga, knegat oss ner till den knappt tvåhundra meter, nästan helt runda sjön. Raul och Erik hade redan vadat ut från vad de trodde vara läsidan, bara för att finna att vinden skruvade sig ner över bergskammen och gick till angrepp från alla håll. De två rännilar som mynnade i sjön, förtjänade inte ens namnet bäck, men skulle bli orsak till att resans största öring landades just här. Blygsamheten förbjuder mig att säga av vem. Hans öde, det var en han, blev en förtyngd Gammarus och ett gammalt färöiskt knep. När höstregnen för med sig jord och matnyttigheter ut i sjön, samlas öringen utanför bäckmynningen. Esbern gick årstiden i förväg, vandrade några tiotal meter upp i bäcken och "låtsades höstregn" genom att trampa ner jord och grästorvor i bäcken. När de första stråna och brunvattnet flöt ut i sjön, la jag mitt kast. Och si! Knappt hade min Gammarus hunnit bryta ytan förrän jag såg den häftiga virveln. Linan sträcktes och långgrusningen började. Där satt han, en rasande grann, fulltecknad öring på närmare 1,3 kilo. Ojusta metoder? Nja, maybe...

Oavsett fångstmetod blev han *vårt* bidrag till inhemska läckerheter följande dag. Medförd frystorkad dill, olja, vinäger och fransk senap förvandlade det rödaste röda till en värdig representant, glöm inte den grovkrossade pepparen, för svensk gravlax. Han avåts under andäktigt tystnad vid skenet från petroleum-lampen i hytten, medan vinden gjor-

de sitt bästa att välla skorstenen.

Öringen i Hviltkinnavatn blev undantaget som bekräftar regeln. Vi flugfiskare har liksom andra människor en svaghet – att dra slutsatser eller uppträda som "besserwisser" utan att egentligen ha tillräckliga erfarenheter. Kanske hade vi otur, som inte lyckades träffa på fler av medlemmarna i storöringsklubben på Färöarna. Kanske var vi där på fel tid, fiskade med fel flugor på fel sätt. Sjöarna, för det var till 99 procent sjöflugefiske, höll mycket öring, otroligt mycket, men med en medelvikt av knappt tre hekto. Ordet tusenbröder ligger frestande nära.

just bristen på insekter *en* anledning till att färingarna visar ett ganska ljumt intresse för flugfiske efter insjööring och misstroget betraktade våra ytfiskade pupp- och nattsländeimitationer. De fiskare vi mötte i nattmörkret föredrog långspö och mask, långrev eller utterbräda med våtfluga.

Det sista mellanspelet i civilisationens Sörvåg tvättade bort stanken av nattståndna kläder. Snacket i mjuksoffan spände förväntningarna inför de sista dagarnas fiske efter havsöring, lax och insjööring på Streymøy och Eysterøy. Vi kvarterade på vandrarhemmet på Streymøy. Redan då

Fågelfångsten är fortfarande ett viktigt tillskott i hushållet.

Man har, främst i Sörvågsvatn, den största av Färöarnas sjöar, sökt fastställda beståndet av insjööring. Slutsatsen av undersökningen, som utfördes med ekoskrivare, blev att man bör ta upp några hundra ton öring det första året och därefter några tiotal ton under följande år. Först då kan man få balans mellan fisk och tillgång på näring.

Det finns tydligen inte tillräckligt med näring i sjöarna för att ge normal tillväxt hos öringen. De sjöar och strömvatten vi fiskade i, gav oss också intrycket av näringsbrist. Vi fann mygg, myggpuppor och nattsländor, fast just då i ganska liten omfattning. Vi hittade förutom mygg också andra tvåvingar, diptera, men inte i tillräcklig mängd för att väcka matlusten hos hungriga öringar, och ingen av de färöiska flugfiskare vi talade med, hade någonsin sett en dagslända. Troligtvis finns de inte. Däremot fann vi Gammarus, sötvattensnäckor och i några fall spigg i de öringmagar i obducerade. Kanske är

vi körde över landsvägsbron och råkade kasta en blick ut mot fjorden, såg vi honom, Laxen Folke. Han hade show ett hundratal meter utanför åmynningen. Plogning, hopp med skruv och pik avlöste varandra. Det räckte att tända en beslutsamhetens glimt hos Raul. Fortfarande talar streymnesarna om svensken, som stod utanför de svartnade spanten av en sedan länge grundstött fiskebåt, vajande som en tratt-över-kon, och bombarderade Folke med fjäderklädda krokare. Folke lever fortfarande. Däremot har fiskarens självförtroende fått sig en knäck.

Det blev ett mycket halvhjärtat försök i Saxun, ett av de två laxförande vattnen på Färöarna. Vi provade utanför åmynningen, där sötvattnet möter Atlantens salta vågor, men resultatet blev bara ett otal småsej, som verkade köa efter våra flugor. I sjön Saxun, där laxen samlas efter sin vandring uppför ån, stod redan ett antal flugfiskare och kastade sina flu-

forts på nästa sida

När laxen väntas samlas färingarna vid sina älvar.

forts från föreg sida

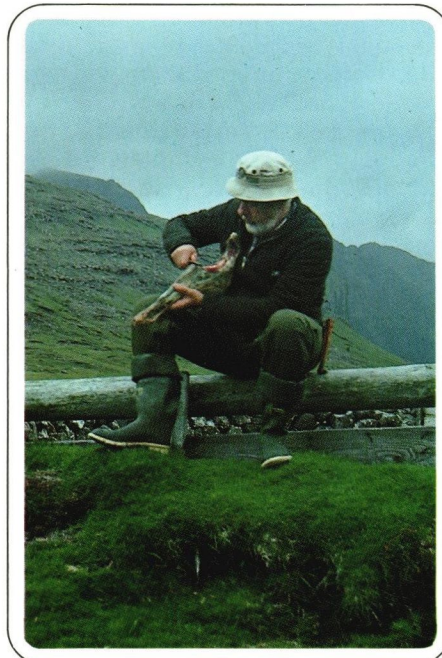
gor, men med klen utbyte. Vi var minst fjorton dagar för tidigt. Laxen i Saxun och Leynavatn stiger först i slutet av juli och under augusti.

Folke, hans bröder och systrar är invandrare sedan drygt tjugofem år tillbaka. Tack vare fiskevårdsföreningen Føroya Sflaveidufelag kom hans anfäder från Island och la grunden till Färöarnas laxbestånd. I föreningens egna kläckeri utanför Torshavn har under åren kläckts åtskilliga tiotusen lax- och havsöringar. De har efter ett år överförts till en statlig anläggning och därefter som smolt satts ut i Saxun och Leyna.

– Men vi har problem med ryckfiskare, säger ordföranden i fiskevårdsföreningen, Hans Joensen. I dagarna har vi ställt ultimatum till regeringen. Antingen får den stå för bevakningskostnaderna i Saxun och Leynavatn eller lägger vi ner vår laxodling. Själva har vi bekostat både kläckningsstation och laxtrappa i Leyna. Nu får myndigheterna ge sin bit.

Laxfiske i Saxun och Leynavatn är insjöfiske med enhandsspö och flytlina. Bara bönderna har rätt att fiska i de åar som leder till sjöarna, där laxen ganska snabbt blir revirbildande

tills de på sensommaren drar vidare uppströms för att leka. Fisket bedrivs längs strandkanterna och laxen tar utan alltför mycket trugande en Hairy Mary, Teal Blue and Silver eller March Brown Silver i storlek 6–8,

Skerpekjøjt – visst kan man lära sig att äta det.

handtwistad som i våra put-and-take vatten.

Varken lax eller havsöring i Saxun och Leyna når imponerande vikter, vilket har genetiska orsaker, och en fisk på ca sex kilo anses ligga ganska nära maxvikten. Den ungefärliga fångsten är ca 500 fiskar i vartdera vatten och är fördelad på omkring 350 fiskare. Ett nog så gott resultat jämfört med utbytet i våra älvar.

Inte bara för fiskets skull

Vi drog mot skilda fisken från vårt läger i Streymnes. Raul sökte med sina alltmer vidunderliga skapelser få Folke att tappa besinningen. Bertil och Esbern letade förgäves lax och havsöring i Saxun och Leyna, medan Erik och jag drog till kvälls- och nattfiske i den lilla sjön Eidisvatn på Eysterøy. Där lyckades vi i halvmörkret övertala några blankvattensskygga öringar att smaka våra Europea 12, men endast under de få minuter i taget sjön låg helt stilla eller bara lätt krusad. Stundtals låg dimman så tät omkring oss, att vi kunnat hålla varandra i hand utan att veta om det. Vi fick dock till slut några öringar, som

kunde tillfredsställa hungern hos fiskgjusarna i stugan.

Allt har som bekant en ände. Vi for till Färöarna utan överdrivna förväntningar på fisket, varken i strömvatten eller sjöar. Vi gjorde rätt. Det blev ett ibland något enahanda fiske i "stilla" vatten, där öringen, om man undantar de allra minsta, ganska sällan besökte ytan. Oftast fiskade vi blint med flytlina eller sinktip och en sjunkande imitation. Men hoppet om en av de större fanns där, och vi fick dock en öring i övre mellanklassen och hade snabbesök av ännu några.

Det är kanske därför inte intrycken från ett sk drömfiske jag så här i ef-

terhand krafsar fram ur minnets gömmor. Snarare är det ögonblicken, då molnskuggan jagade en flyende solfläck över de smaragdgröna sluttningarna, synen av tiotusentals lunnefåglar som häckade på ön Mykines och brusande svepte över oss med tobisens silverskägg under hakan, eller den gulvita havssulans glidflykt från redet på den smala klipphyllan ner mot Atlantens skumsvall över brunsvarta, skrovliga klippor.

Men inte minst är det alla stunder i våra vänners glada lag och deras självklara gästfrihet. Hit till denna karga utpost i Atlanten kom de, vikingarna, för dryga tusen år sedan.

Med sig förde de sed om husly och gästnad för vägfärdare, arvet till efterkommande:

*Eld behöver, den in har kommit,
och kall har blivit om knäna.
Mat och kläder den man tarvar,
som över fjället farit.*

*Vatten tarvar vandrarn,
som kommer till måltid,
handduk och vänlig välkomst:
välvilligt sinne,
om han sådant kan vinna,
samspråk och bjudning tillbaka.
(Havamål, ca 1000-talet)*

Fakta om Färöarna

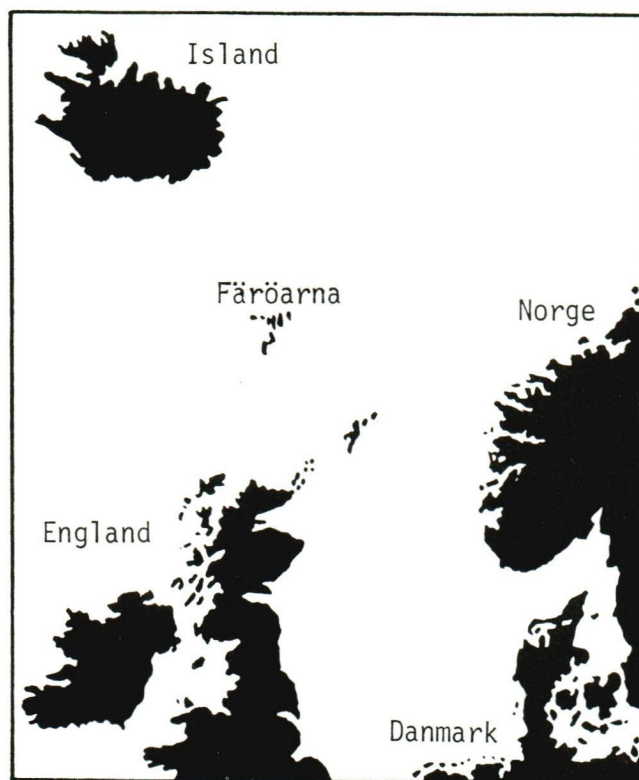
Allmänt: Torshamn, Färöarnas huvudstad, ligger på 62:a breddgraden. Klimatet är typiskt maritimt, och temperaturen varierar mellan 3° på vintern och 11° på sommaren. Dimma och hård vind förekommer ofta, och vädret kan förändras mycket fort, vilket gör all långsiktig planering mycket svår. Färöarna består av 18 öar av vilka 16 är bebodda av de ca 44 000 Färöingarna. Man talar färöiska, men alla förstår danska och de flesta även svenska. Valutan på Färöarna är danska kronor, men det finns också färöiska sedlar till samma kurs.

Transport: Man kan flyga till Färöarna antingen med Danair från Köpenhamn (eller Bergen) och anländer då till flygplatsen på ön Vágar.

Båtförbindelse finns mellan Esbjerg och Torshamn en gång i veckan med DFDS båten Winston Churchill, och kan bokas genom resebyrå. Dessutom finns en färöisk båtförbindelse med MS Norrøna, som trafikerar sträckan Scrabster (Skottland) – Hanstholm (Danmark) – Bergen (Norge) – Reykjavik. Bokning genom resebyrå eller: Smyril Line, Öygjarvegur, 3800 Torshamn (tel. 159 00). Ytterligare en båtförbindelse finns en gång i veckan från Köpenhamn (alt. Lysekil eller Stavanger) med fraktfartyg till Torshamn. Begränsat antal platser! Bokning genom Faroe Ship, Köpenhamn, tel. 01-29 26 88.

Transporten mellan öarna sker enl. särskild tidtabell, som liksom all annan information kan erhållas via den färöiska turistbyrån: Føroya Ferdamannastova, Havnargøta, 3800 Torshamn. Priset för bil inkl förare varierar på linjerna mellan öarna från Frk 60 till Frk 150.

Vistelse: Turistbyrån ger årligen ut en förteckning över hotell, pensionat, vandrarhem och campingplatser. Hotellpriserna är relativt höga! Plats på ett av de 4 vandrarhem som finns kostade 1983 Fkr 40:– för medlemmar i turistföreningen, annars Frk 50:–. Uppehållet på Färöarnas enda campingplats vid Torshamn kostade 1983 Fkr 20:– per person. Ett fåtal hytter förmedlas också av turistföreningen eller via personlig förfrågan hos orsbfolkningen. På Sandøen finns en stuga att

hyra hos Eisenberg Hentze, Sandur, Färöarna. Den kostar Frk 600:– per vecka och ligger intill ett fiskevatten. Vid tältning bör man först ta kontakt med markägaren.

Fiske: Turistbyrån tillhandahåller en förteckning över fiskevattnen. Priserna ligger mellan Fkr 15:– och 80:– för årskort. Allt fiske från kusten är fritt. Den bästa tiden för fiske efter havsöring och lax är från senare hälften av juli till början på september.

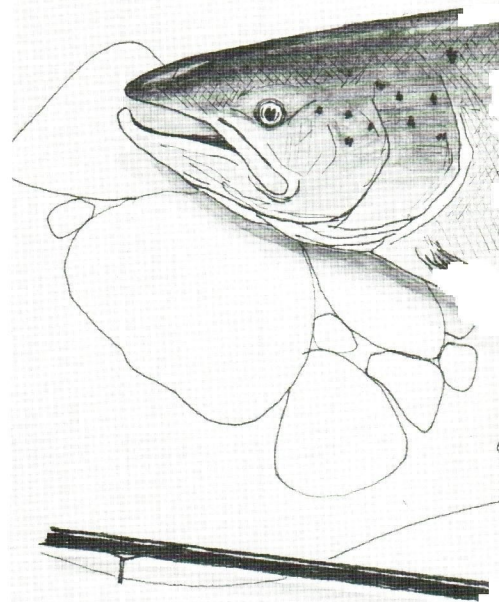
Fågellivet: Sitt största intresse torde Färöarna ha för ornitologer, och givetvis rekommenderas flugfiskaren att ta med sig kamera och kikare. Fågelfångst har tidigare varit av stor nationalekonomisk betydelse, men förekommer idag i huvudsak som "husbehovsfångst". I huvudsak fångas lunnefågel – som förekommer i storleksordningen 8–10 miljoner (!) bara på Mykines – men också stormfågel, sillgrissla och tordmule, vilka alla bidrar till kosthållet.

Laxflugfiskets när, var och hur

En erfaren svensk laxflugfiskare – i fjol belönad för flit och experimentlusta med en hanlax över "drömgränsen" 20 kilo – ger handfasta tips inför sommarens fiske.

*Av Leif Colleen
Teckningar Johan Antti*

Laxen samlas normalt utanför å- eller älvmyningarna en tid innan stigningen börjar. Den väntar då på lämpligt vattenstånd och gynnsam vattentemperatur. Den tid laxen finns i mynningsområdet innan stigningen börjar är en funktion av temperaturen i älvvattnet och temperatur och salthalt i havsvattnet. När laxens omställning till ett liv i sötvatten fullbordats, stiger den upp i älven.

De första stegen på våren eller försommaren brukar bestå av större fiskar, i en normalstor älv av lax som väger 9 kg eller mer. Något senare, normalt vid midsommartid, kommer större steg av fisk med vikter kring 7 kg. I mitten av juli följer steg av mindre lax, med vikter från 1,3 till 3,5 kg. Stegen av sådan smålax eller grilse kan i vissa älvar vara mycket stor.

Enstaka fiskar och mindre steg lämnar mynningsområdet vid alla tider på dygnet, och fisken går också vid alla tider på dygnet. De största stegen går dock upp i älven vid flod. Det är därför en viktig regel att hålla

reda på de två gånger per dygn återkommande högvattensperioderna. I de nedre delarna av en älv är chanserna till hugg som störst vid och strax efter flod.

Laxen går ofta mycket snabbt genom de nedre delarna av en laxälv, tills den når de mer markerade poolerna högre upp. Det är en klar fördel för laxfiskaren att veta hur lång tid laxen vid olika vattenstånd och vattentemperaturer behöver för att nå en viss pool, så att fiskaren kan koncentrera sitt fiske efter nystigen fisk till de mest givande tidpunkterna.

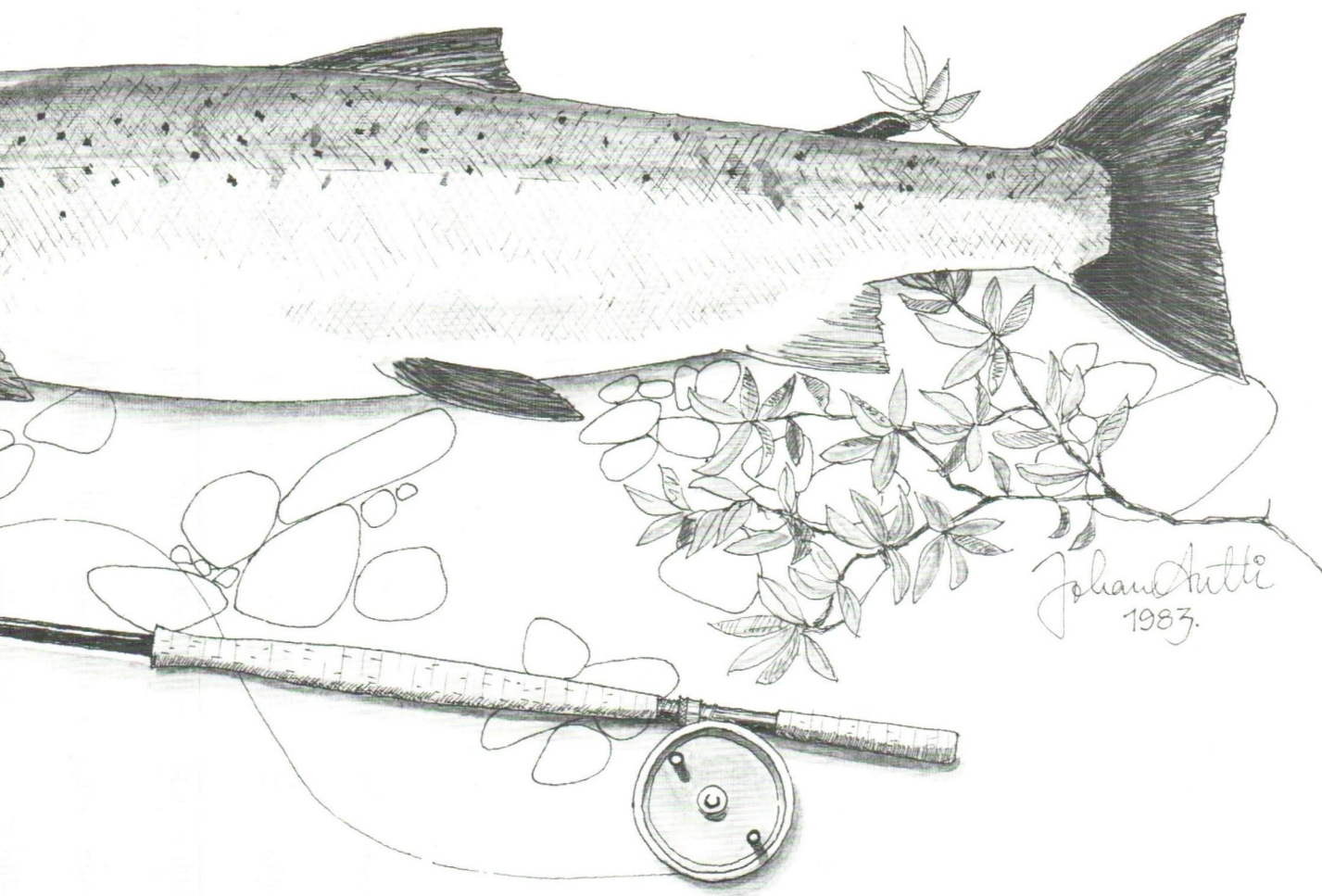
När hugger laxen?

Vid hög vattenföring går laxen snabbt uppför älven, vid lågvatten långsammare. Vid extremt högvatten, då alla grusör är överflutna, går laxen i det långsammare vattnet nära land. Laxen fortsätter sin vandring tills den nått en lämplig ståndplats i närheten av det tilltänkta lekområdet. Många laxfiskare hävdar att lax-

en söker sig till det lekområde där den själv blivit avlad och kläckt, men den stora andel lax som samlas i de högst belägna poolerna jävar den hypotesen.

Naturligtvis kan denna anhopning av lax högt upp i en älv under goda laxår bero på att alla lägre ner belägna ståndplatser redan varit upptagna, varför laxen tvingats gå vidare. En normal laxpool kan inför leken hålla närmare 100 laxpar. Under sådana goda laxår går en stor del av den befruktade rommen till spillo genom att laxhonorna reder sina lekgröpar där ett eller flera andra laxpar redan lekt.

Laxen simmar upp i älven vid alla tider på dygnet, men den största aktiviteten äger rum i gryning och skymning. Längre upp i en älv är huggtiderna därför mer beroende av tidpunkt på dygnet än tiderna för flod. Gryningsfisket, strax innan so-

len stiger över horisonten, eftermiddagsfisket mellan kl 14 och 17 och kvällsfisket brukar enligt min erfarenhet vara det mest givande. Även laxen kan emellertid ge fint fiske även under dygnets mörkaste timmar, speciellt vid lågt och varmt vatten.

Bästa tillfället

När laxen vilat tillräckligt länge på en lämplig ståndplats i en pool, gör den sig beredd att fortsätta sin vandring upp i älven. Den blir då oroligare och mer medveten om sin omgivning, och det är just i denna stund, innan laxen lämnar sin tillfälliga ståndplats, som chanserna att den tar en fluga är som störst.

När laxen lämnar sin ståndplats söker den sig upp mot det snabbare vattnet i poolens övre del. Många

laxar stannar till ett tag just där, under det hårda vattnet, innan de går upp för forsén. Dessa ståndplatser högst upp i en pool brukar därför ge goda chanser till hugg. Det anses allmänt att laxen inte alls hugger när den går, utan bara då den intagit en tillfällig ståndplats under sin vandring upp för älven, och naturligtvis också när den "parkerat" på en mer permanent ståndplats i närheten av lekområdet.

Efter vandringen genom en fors när laxen en forsacke, där vattnet ofta är grunt och snabbt. Det är på blankvattnet strax uppströms sådana nackar som laxen ofta visar sig när stigningen tagit fart. Laxen söker sig sedan en ståndplats långt ner i den nya poolen, där den vilar ut efter vandringen genom forsén. Somliga laxar väljer permanent ståndplats i poolen, andra söker sig från den ena tillfälliga ståndplatsen till den andra,

innan de lämnar poolen för att fortsätta sin vandring.

Senare på säsongen, när det börjar bli ont om lediga ståndplatser i en pool, medför varje nytt steg en kamp om ståndplatserna och därmed även en ökad aktivitet hos de laxar som valt permanenta ståndplatser. Vid sådana tillfällen kan man både se och höra revirförsvaret. De laxar som tvingas lämna sina ståndplatser söker sig uppströms till nästa pool. Vid sådana tillfällen ökar chanserna att locka även fiskar som stått länge i en pool till hugg.

Störd eller skrämmd lax som väljer att lämna en pool går alltid uppströms någon eller några pooler, innan de väljer nya ståndplatser. Lax som redan huggit, men inte krokats eller slitit sig, kan man så gott som alltid finna uppströms den plats där de högg.

forts. på nästa sida

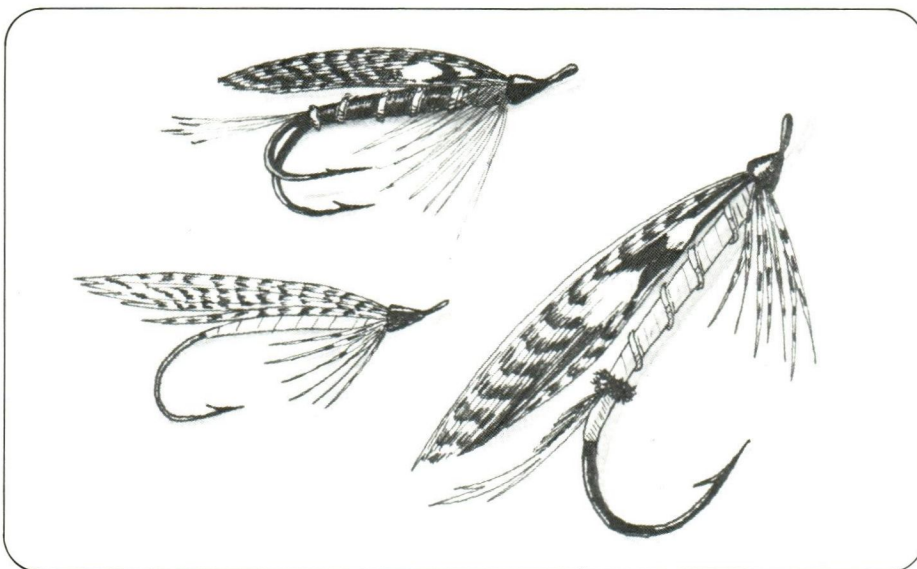
Säkraste laxplatsen i en sommarvarm pool är i det vita, skummande vattnet i poolens överdel

forts. från föreg. sida

Samma verkan, som nykommen lax har på den fisk som redan finns i en pool, har förändringar i vattenståndet. En höjning eller en sänkning av vattenståndet påverkar strömhastigheten på ståndplatserna – många blir då mindre lämpliga, och fisken tvingas välja nya. Det är också en aktivitet som ökar chanserna till hugg. Det bästa fisket får man när tillfälliga "vattenstötar" på några decimeter lockar nya, stora steg upp från havet.

Vattentemperaturen

Omständigheterna, framför allt

vattentemperaturen, skiljer sig avsevärt om man jämför t ex de sydsvenska laxåarna med kalla norska älvar. I Sydsverige är vattentemperaturen drygt 10 grader när laxen börjar stiga i slutet av maj, och när mycket snabbt gradtal kring 20. Vid så höga vattentemperaturer är laxens huggperioder mycket korta, och chansen till ett givande laxfiske återkommer först när vattentemperaturen börjar sjunka i augusti.

I de stora norska älvarna, som avvattnar högt belägna och ofta även sommartid snöklädda fjällområden, är vattentemperaturen mycket låg ända in i mitten eller slutet av juli. På försommaren, då de första laxstegen kommer, håller vattnet normalt 6–8 grader, och först i juli när vattnet temperaturer på över 10 grader. Vid långvariga högtrycksperioder kan

temperaturen, om vattenståndet är extremt lågt, stiga till 15–20 grader.

Med vårfiske, eller fiske i kallt vatten, avses i Sydsverige fiske i vattentemperaturer under 10–12 grader, och i Norge under 8 grader. Detta kallvattensfiske utövas med stora, djupt gående flugor. Med sommarfiske menas fiske i varmare vatten med mindre, högt gående flugor.

I kallt vatten är laxen en letargisk, alltså trög fisk. Eftersom den är kallblodig hålls ämnesomsättning och övriga kroppsfunktioner på sparlåga. Följaktligen väljer den tidigt stigande, i regel stora laxen ståndplatser som fordrar så liten ansträngning som möjligt. Den ställer sig alltså i förhållandevis "slakt" vatten – i regel

dels vid de storstenar som delar strömmarna, dels i kanterna mellan olika snabbt strömmande vattenpartier. De blanka vattenspeglarna på ytan och de stora "knölar" som höjer ytan avslöjar stenar och möten av strömmar med olika hastighet. Längre upp i poolerna, där de olika forsarmarna möts, finns alltid flera goda ståndplatser i strömkanterna.

Fisket med små och högt gående flugor längre fram på sommaren, då älven är välbesatt med fisk, är alltid den mest givande perioden för flugfiske efter lax. Men enstaka fiskare tycker också om att fiska på det första steget lax, i förhållandevis högt, hårt och kallt vatten. Anledningen är naturligtvis att laxens medelvikt då är högre, men många spösvingare njuter också, liksom jag, av att kasta stora flugor med det tunga, långsamma vårfiskespöt. Laxen är inte bara stor i säsongstarten, den är också huggvillig, stridbar och i allra bästa kondition – den har alltså även kulinariskt svaröverträffade kvaliteter.

Stora flugor, nära land

De svenska laxfiskare, som är vana vid tidigt vårfiske efter havsöring i vattentemperaturer från 0 till 6 grader, känner väl till att en förutsättning för hugg är att flugan fiskas djupt och långsamt. Samma teknik gäller för det tidiga laxflugfisket. De laxfiskare, som intresserat sig för hur djupt flugan egentligen går, har säkert också observerat att en fluga aldrig går särskilt djupt ute i huvudströmmen, hur snabbsjunkande lina man än använder.

Redskap och teknik för fiske i kallt vatten har undertecknad skrivit om i en tidigare artikel i FiN, nr 2/1980, under rubriken "Den svåra konsten att fiska djupt", men det kan vara värt att påpeka att laxfiskaren ändå har goda chanser även i kallt och högt vatten.

Djupt fiskade flugor i storlekarna 5/0 till 7/0 eller motsvarande förtyngda tuber, eller dubbelkrokar 2/0 till 3/0, ger under sådana förhållanden de största chanserna till hugg. Det är svårt att i snabbt vatten få även stora, tunga flugor att fiska tillräckligt djupt och långsamt. Fisken väljer i kallt och högt vatten ståndplatser nära botten, men lax som är på vandring uppför älven går dock någon gång

"Kalla" ståndplatser

Utefter grusören och i innerkurvor vilar emellertid laxen ofta på knä- till lår djupt vatten, speciellt om vattenståndet är mycket högt. På nackarna är strömmen oftast för hård, laxen finner inte några lämpliga ståndplatser förrän poolen djupnar. Där väljer laxen ståndplatser vid botten, i gropar i grusbäddarna. I poolernas mittpartier, där strömmarna går raka och tunga, väljer laxen sina ståndplatser

fiskaren till mötes genom att stiga och ta även en ytligt fiskad fluga. Vid extremt högt vatten väljer laxen emellertid att både vandra och vila nära land, på drygt knädjupt vatten, där strömmen inte är så besvärande.

Laxen kan alltså stå rakt nedanför eller t o m *innanför* en vadande fiskare. Att under sådana förhållande över huvud taget vada, innebär alltså tre avsevärda nackdelar: 1) flugan kommer inte att fiska över ståndplatserna, 2) en lax som eventuellt ändå hugger gör det rakt nedifrån och är därmed mycket svår att kroka, samt 3) laxen skräms genom vadandet ut från sina ståndplatser nära land och tvingas söka nya, på djupare vatten. Fiska alltså om möjligt av sådana ståndplatser med korta kast från land.

Bästa fiskeperioden

Vid midsommartid eller i början av juli har de första stegen av stor lax besatt en del av älvens ståndplatser. Den häftigaste snösmältningen är förbi, och därmed senvårens och försommarens högvatten. Vattentemperaturen överstiger 8–10 grader, och nya steg av medelstor lax närmar sig älvmyningen för att stiga. Tillfälliga vattenstötter, resultatet av regn eller hög värme på fjället, lockar upp ny lax i älven och de nya, stora stegen resulterar i konkurrens om platserna och täta byten av ståndplatser... det är den aktiviteten som ger laxflugfiskaren hans gyllene tillfället. Den perioden är lika efterlängtat som givande.

I varmare vatten står laxen gärna högre upp i vattnet, och högre upp i poolerna. Det hänger samman med den högre syresättningen, som i sin tur beror på att vattnet rör sig snabbare och syresätts av luften under sin färd utför forsarna. Laxen väljer ståndplatser som ger tillräckligt med syre och skydd utan onödig förbrukning av energi, och det betyder högre upp i poolen, och grundare, än tidigare på säsongen.

Mindre vattenmängd betyder lägre strömhastighet, och när vattnet blir

Detta är den första artikeln av två om laxflugfiske. I nästa nummer av FiN fortsätter Leif Colleen med sommarfiske teknik, nattfiske, hur laxen tar flugan, flugans hastighet, flugstorlekar, flugdesign och flugmönster, tafs och linor, drillning plus åtskilligt annat som en framgångsrik laxflugfiskare behöver veta.

Målet för laxflugfiskarens slit och envishet: en välvuxen och vacker fisk. Och då är det svårt att inte visa sin glädje och lycka, precis som Lauritz Mikkelsen, en av de mest erfarna nordiska laxfiskarna, gjorde, när han landade den här hanlaxen i Driva, sommaren -82.

Foto: Jerry Pettersson

varmare väljer laxen de mer snabbströmmande delarna av en pool. Bli vattentemperaturen mycket hög och vattenståndet mycket lågt, tvingas fisken söka sina ståndplatser i det allra snabbaste vattnet – och även i forsarna mellan poolerna.

Är vattnet mycket varmt ställer sig laxen också gärna utanför bäckmyningarna – en syrerik rännil av kallare vatten gör en ståndplats avsevärt trivsammare för laxen, som under värme- och lågvattenperioder också gärna "backar" ned mot forsackarna för att finna snabbare och därmed mer syrerikt vatten.

Pröva vitvattnet!

Under sommarfisket är det därför inte längre strömkanterna man först bör pröva, utan det snabba vattnet längst upp i poolerna, huvudströmmen genom en pool och det snabba vattnet längst ned mot forsacken. Säkra ståndplatser är i regel stenar på själva nacken, och strax uppströms sådana stenar. Vid mycket hög vattentemperatur är de små höljor som bildas i forssträckorna mellan poolerna också säkra ståndplatser. Men är vattnet mycket varmt och lågt räcker det ofta inte med att finna ståndplatserna, laxen vägrar att se åt flugan – då kan det vara värt att pröva nattfiske.

Den allra säkraste platsen i en sommarvarm pool är dock längst

upp i poolen, där huvudströmmen från en fors kommer in i poolen – laxen står ofta ända uppe under vitvattnet!

Nästan all lax som passerar en pool kommer till just den platsen, och väljer ofta att vila där innan den fortsätter vandringen. En sådan plats kan för det mesta fiskas med korta kast snett nedströms. Strömkanten är i regel så klart synlig att det räcker med att placera flugan någon meter ut i själva strömmen, med linspetsen just i strömkanten.

Ytterkurvan på en älvkrök har alltid snabbare och mer syresatt vatten, och erbjuder därför laxen fler och bättre ståndplatser än innerkurvan. De flesta laxfiskare tycks föredra att fiska en sådan älvkrök från det grundare vattnet i innerkurvan, men när då inte alltid de bästa platserna. Det är dessutom ofta svårt att fiska en fluga tillräckligt sakta från innerkurvan. Ytterkurvan ter sig emellertid inte sällan besvärlig som fiskeplats, den är ofta skodd med stora stenblock och svår att gå på. Strandbrinken är dessutom ofta brant och trädklädd, och vadning oftast omöjlig.

Men det lönar sig att offra bekvämligheten och fiska ytterkurvan från stranden, med switsch- eller Speykast om så skulle behövas – ytterkurvan kräver sällan längre kast än 10–15 meter, och med en lätt uppströmsmändning fiskar flugan på rätt sätt genom huvudströmmen.

Rensa dina lekbottnar med utombordsmotor!

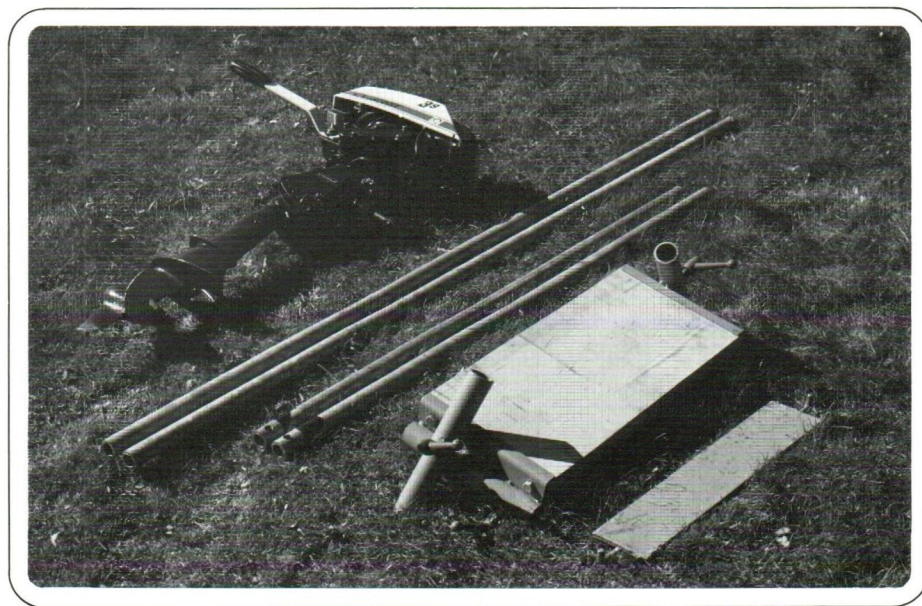
I det praktiska fiskevårdsarbetet får man ibland söka egna, kanske lite ovanliga lösningar på de problem som dyker upp! Här visar Nils E Eriksson i Bodafors Fiskevårdssällskap hur en vanlig utombordsmotor blir ett alldeles utmärkt hjälpmedel, när man gör i ordning lekbottnar för öringen.

Av Nils E Eriksson

I den del av Emån som Bodafors Fiskevårdssällskap förvaltar har det i ett tidigare skede släppts ut stora mängder förorening, både från en industri och från ett reningsverk, som tidigare fungerade dåligt. Genom stora kommunala satsningar på reningssidan är åns vatten i dag mycket bra. Det är ett av skälen till att vi haft stor framgång i vårt arbete med att restaurera den öringstam som tidigare nästan slagits ut.

En viktig del i vårt arbete har varit att ställa i ordning bottnar, som är lämpade för öringens lek. Som bekant är oftast stenar av en valnöts storlek idealiska. Har man sedan, som i vårt fall, ett vatten där gäddan förekommer parallellt med öringen, är det ofta fördelaktigt att använda något grövre stenar. I annat fall ligger de inte kvar i den lite kraftigare ström, som gynnar öringen, men som får det svårare för gäddan att trivas.

För att rengöra de gamla bottarna har vi provat olika metoder. Genom

Lekbottnarna ligger ofta långt från närmaste bilväg. Ställningen till motorn måste göras demonterbar, för att lätt kunna tas med i bilen och bäras ut till vattnet.

att bygga punktvis utplacerade strömkoncentratorer har vi utnyttjat vattnets egen renspolande förmåga. I andra fall har vi varit tvungna att använda speciella krattor av den konstruktion, som Bengt Pettersson i Växjö har utvecklat. Krattorna har förts vinkelrätt mot strömmen, efterhand som vi förflyttat oss nedströms.

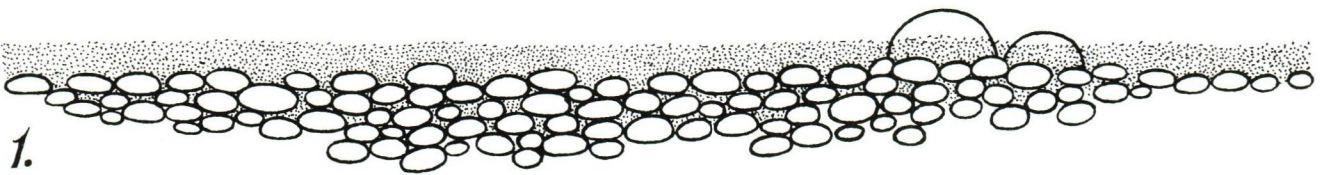
Ny metod

Inför förra årets lek har vi provat en ny, kanske lite ovanligare metod – nämligen renspolning med utombordsmotor. Idén kom till mer av en tillfällighet. En av sällskapet medlemmar hade varit på fisketur i en av våra småländska insjöar. När han kom in mot land, fick han inte stopp på motorn i tid, utan propellern fortsatte att rotera, trots att båten stod stilla. Då upptäcktes motorns förmåga att gräva. Båtagaren kunde med motorns hjälp på några få sekunder spola bort material, som det skulle tagit timmar att gräva med en spade. Kvar blev en pryddlig bädd av sådana stenar, som passar just för öringens lek. Vi har sedan kunnat utveckla idén till en enkel demonterbar konstruktion, så att motor och ställning lätt får plats i bagaget på en vanlig personbil.

Vid all rengöring av lekbottnar är det naturligtvis viktigt, att den grumling man åstadkommer inte förorsakar skador på nedströmssidan. Detta måste man vara särskilt uppmärksam på när man använder utombordsmotor, eftersom man sätter mycket stora krafter i rörelse. Våra senaste försök tyder på att det ofta räcker med att sätta ner motorn *punktvis*, så att man får en "lekgrop", där man sedan bara behöver kratta tillbaka en del av materialet – gärna så att en viss kudde bildas mot nerströmssidan på det sätt som ofta är karakteristiskt för en naturlig lekgrop. På så sätt tvingas en del av vattenströmmen *genom* det porösa materialet, där rommen ligger inbäddad.

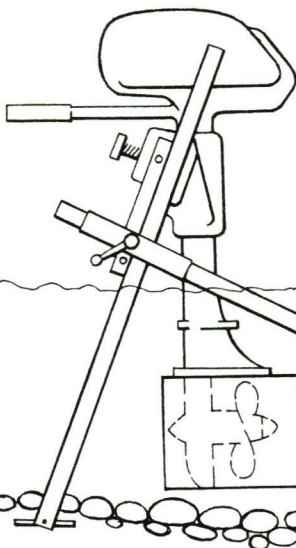
En varning!

Slutligen en varning. Se till att det sitter ett ordentligt skydd framför propellern, om du vill prova den här metoden. Förhållandevis stora stenar sugs nämligen med vattenströmmen. Allra bäst är att använda den typ av rörformat skydd, som finns att köpa till vissa motorer. Skyddet kompletteras sedan med ett kraftigt galler där vattnet sugs in.

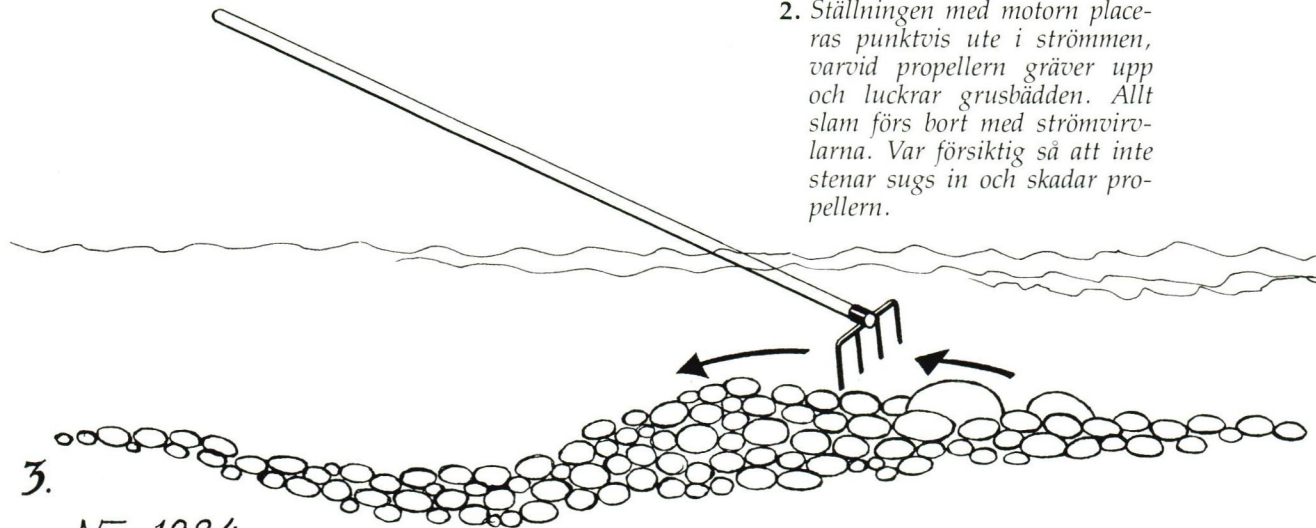
1.

1. En vanlig syn i många lekbäckar och åar. Lekgruset ligger gömt under ett lager av sand, dy eller slam.

2.

2. Ställningen med motorn placeras punktväs ute i strömmen, varvid propellern gräver upp och luckrar grusbädden. Allt slam förs bort med strömvirlarna. Var försiktig så att inte stenar sugas in och skadar propellern.

3.

NE 1984

3. Kratta tillbaka lekgruset över den kam som bildats, men se samtidigt till att en antydning till en konstgjord grop blir kvar. Öringen leker gärna mot väg-

gen på nedströmssidan, och den markerade profilen ger därmed romkornen en bättre syresättning, då vattnet pressas genom gruset.

Av Jan Sekander

Vem behöver gå på flugfiskekurs...?

I golf och tennis, på hästryggen eller i skidbacken har vi sedan länge sett det som naturligt att ta lektioner av kunniga instruktörer. Men när det gäller flugfiske hävdar många fortfarande att man ska gå den långa vägen och lära av sina egna misstag!

Men förändringens vindar blå-

ser även inom flugfisket – antalet flugfiskekurser växer rekordartat från år till år och till och med garvade "spöslitare" sätter sig nu på skolbänken för att lära mer och nytt! FiN har tittat närmare på kursutbudet och redovisar en sammanställning av den kommande säsongens flugfiskekurser.

Han är på kurs, flugfiskekurs!

Det var inte utan att svaret fick mig att lite extra frågande höja ögonbrynen. Vad hade en flugfiskare, som för länge sedan trampat ut barnskorna att göra på flugfiskekurs? Han kan kasta, läsa vatten, binda flugor och är dessutom en hyfsad entomolog. Svaret på mitt frågande uttryck blev:

– Laxfiskekurs.

Och nog är det så, att vi genom åren blivit relativa "experter" på begränsade områden inom flugfisket. Det må röra sig om havsörings- eller laxfiske, sik-, harr- och öringfiske eller om regnbågsfiske i put-and-take vatten. Flugfiske har under senare år kommit att alltmer specialiseras, liksom mete och havsfiske. Kanske rynkar gamla fiskerävar på näsan och menar, att en fiskare måste utvecklas genom sig själv, genom egna erfarenheter och misstag och att det inte finns genvägar till kunskap. Fast vad är all flugfiskelitteratur annat än teo-

retiska kurser som nu byggts ut med en praktisk del? Vi ser ju positivt på kurser i bridge, golf eller tennis alltifrån nybörjar- till elitstadium.

I England och framför allt i USA har man sedan länge sett behovet av specialkurser för flugfiskare, och en titt i anglo-amerikanska fisketidskrifter visar ett stort utbud av sådana kurser. Man har insett, att flugfiskaren, när han står vid ett annat vatten med andra fiskarter än dem han är van vid, behöver andra kunskaper. Tid och resor till nya, ofta avlägsna vatten, kostar dessutom. Det räcker att väder och vattenstånd ibland gör sitt för att sabotera även den mest ernes fattiga fiskedagar.

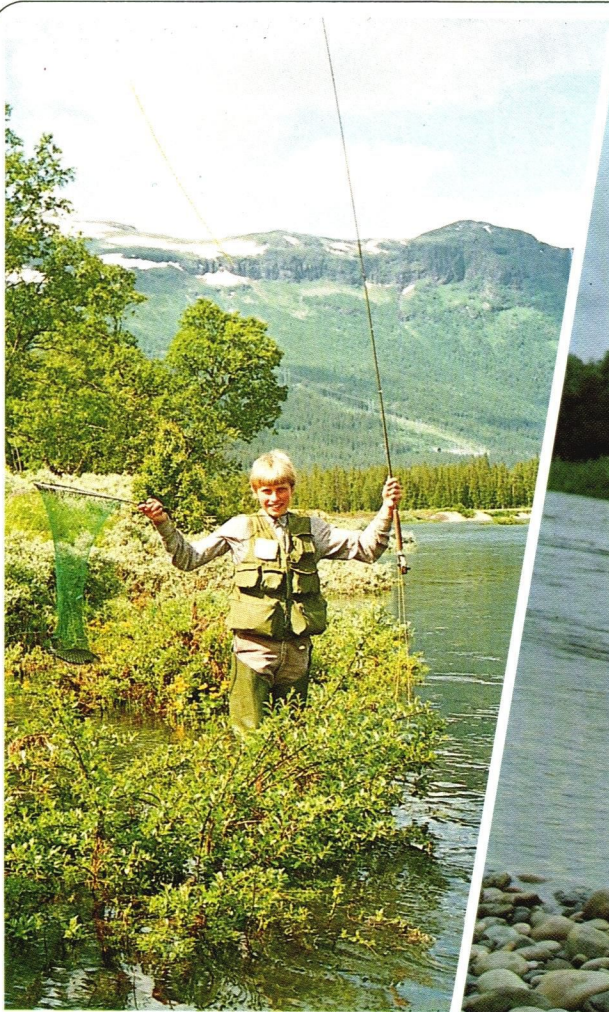
Jag tror därmed inte, att ens den bästa flugfiskekurs kan snabbtutbilda "experter". Möjligen kan de lägga grunden till ett fortsatt eget fiske, bredda kunskandet eller få nybörjaren att undvika de allra grövsta misstagen. En "vi fick då lära oss själva"-

inställning vore att föra flugfisket tillbaka till ett snobb-elittänkande. Och dit vill väl ingen?

Det är emellertid viktigt, att kurserna leds av kunniga och entusiastiska flugfiskare med pedagogisk erfarenhet och som inte främst lyss till klirret i kassalådan eller ser fram emot en veckas gratissemester. "Service i centrum" bör vara en självklarhet.

FiN presenterar på nästa uppslag ett antal kurser sommaren -84. Beskrivningen har gjorts efter en enkät till arrangörerna och efter kontakt med tidigare kursdeltagare. Har vi missat någon kurs, beror det på att vi inte haft kännedom om den och hoppas anordnaren vid senare tillfälle vill redogöra för den.

→
På nästa uppslag får du tips om sommarens flugfiskekurser

Tala om fångstglädje! På bilden överst till vänster en glad grabb med sin första "riktiga" flugöring, fångad under en kurs i Hemsedal 1983. Och den jättegla, nyblivne laxfiskaren överst till höger fick sin fina lax vid Karpens kurs i Norge -83.

Men flugfiskekurser är inte bara praktiskt fiske. Teoretiska lektioner står också på schemat. Bilden nerst till höger är från Klarälvdalens flugfiskecenter och bilden här ovan kommer från USA, där vi ju hämtat inspiration till våra nordiska flugfiskekurser. Bilden visar Dave Whitlock med en skara intresserade elever.

Guide till sommarens flugfiskekurser:

Sveriges Fiskeskolas Ungdomsläger

9/7 – 20/7

Hotagen, Jämtland

Kursledare: Bengt Jernunger, Hans Hanefors m fl

Pris: 1350:–

Deltagarantal: 35

Fem instruktörer varav två kvinnliga ger under nio dagar pojkar och flickor mellan 13 och 18 år utbildning i flugfiskets teoretiska grunder, flugfiske och vildmarksliv. Tidigare vana vid fjällliv behövs ej, men deltagarna bör ha relativt god kondition för att klara fjällvistelsen. De fyra första dagarna sker undervisningen på hemmaplan, i tältförläggning eller vid dåligt väder i massförläggning inomhus med mat från centralkök. Två dagar ägnas åt utbildning i flugfiske, lägerliv, matlagning mm. Under de följande två dagarna blir det övningsläger, praktiskt fiske med fluga, haspel och mete. Från detta läger vandrar man sedan 6 km till ett basläger och ägnar de sista fem dygnet åt praktiskt fiske efter öring, sik och harr. Under fjällvistelsen får ungdomarna själva laga sin mat med livsmedel som kursen förser dem med. Under fälttiden får de bl a lära sig fjällvett, hygien, fiskemetoder och praktiskt fiske.

Varje deltagare bör medföra sovsäck, ryggsäck med midjebälte, haspel- eller flugutrustning. Tält och stormkök finns att låna i begränsad omfattning.

Kontaktman: Bengt Jernunger

063/11 86 37

Fritidsfiskarnas handledarkurs (kvalificerad instruktörsutbildning)

5/7 – 14/7

Hotagen, Jämtland

Kursledare: Bengt Jernunger, Jan Unemo m fl

Pris: 1725:–

Deltagarantal: 15-25

Handledarkursen är en intensivkurs, som främst vänder sig till fiskeintresserade med viss vana från ungdomsarbete. Ålder 18 år och uppåt. Förkunskaper i sportfiske är ej nödvändigt, men viss kurslitteratur bör vara inläst före kursens början. De åtta kursdagarna omfattar metodik, pedagogik, praktiklektioner med ungdomsläget, fiskevård, entomologi, praktiskt fiske och lägerliv under ledning av fem specialinstruktörer. Under kursen bor deltagarna på hotell eller i stugor, alternativt tält. Kursen är en intensiv kurs med ett ganska hårt pressat program och det blir därför inte mycket tid över för ev familjesamvaro. Det praktiska fisket blir i åar, tjärnar och sjöar på bilavstånd från förläggningen.

Fiskeutrustning klass 5–7 bör medföras, (kan lånas). Däremot medför deltagaren själv tält, ryggsäck, sovsäck, vadarstövlar och helst även trangiakök.

Kontaktman: Bengt Jernunger

063/11 86 37

Flugfiskeläger

6/8 – 12/8

Tännäs, Härjedalen

Kursledare: Björn von Essen, Gunnar Wallin

Pris: 1250:–

Deltagarantal: 30

I priset ingår övernattning på värdshus med helpension under tre dygn, lån av tält och fiskeutrustning (ej lina och flugor). Fyra nätter tillbringas i tältförläggning. Kursens tre instruktörer ger under lägerveckan praktisk och teoretisk utbildning i flugfiske, flugbindning och lägerliv. Fisket bedrivs i sjöar och åar i närheten av förläggningen med harr, röding och öring. Ryggsäck, sovsäck, vandrarstövlar och spö i klass 6 medföres av lägerdeltagarna.

Kursen ligger i naturskyddat område med rika möjligheter till friluftsliv för medföljande icke-fiskande familjemedlemmar.

Kontaktman: Björn von Essen

063/11 20 07

Fjällfiskesafari med Sveriges Fiskeskola/Fritidsfiskarna

10/7 – 18/7

Hotagen, Jämtland

Kursledare: Bengt Jernunger jämte tre instruktörer varav en kvinnlig

Pris: 1200:–

Deltagarantal: 20–30

Kursen vänder sig till såväl manliga som kvinnliga deltagare från 14 år. Ungdomar under 16 år bör vara i vuxens sällskap eller ha deltagit i ungdomsläger samt ha viss vana vid lägerliv och fjällvandring med packning 3–8 km.

Inkvartering i tält. Måltider lagas av deltagarna med livsmedel som kursen tillhandahåller. Sex dygn till fjälls ger en grundkunskap i flugfiskets teknik och strategi.

Viss utrustning går att låna, men helst bör deltagarna själva ha med sig fjälltält, sovsäck, trangiakök och fiskeutrustning – fluga klass 5–7 och/eller haspel.

Kontaktman: Bengt Jernunger

063/11 86 37

Allfiskesafari, Sveriges Fiskeskola

9/7 – 19/7

Hotagenområdet samt Norge

Kursledare: Bengt Jernunger samt specialinstruktörer

Pris: 2400:–

Deltagarantal: 24–30

Allfiskesafarin är Sveriges Fiskeskolas nysatsning. Kursen vänder sig till allmänt fiskeintresserade från 18 år med viss fiskeerfarenhet och är inte en kurs för enbart flugfiskare. Kursdagarna omfattar fiske efter öring i fjälltjärnar, älvsfiske efter lax och havsöring samt kust och havsfiske. Deltagarna får såväl teoretisk som praktisk undervisning på respektive fiskeställe.

Första och sista kursdagen förläggs till hotell. I övrigt bor deltagarna i tält. Livsmedel som "kursarna" själva lagar till ingår i kursavgiften. Inkvartering i Norge sker på egen bekostnad. Däremot sörjer kursen för transport till de skilda fiskeplatserna, men deltagarna får vara beredda att vandra 5–8 km för fiske i fjälltjärnar.

Sovsäck, vadarbyxor/stövlar, ryggsäck med mes samt fiskeutrustning medföres, även om de båda sistnämnda finns att låna. Reducerad kursavgift 4–15% beroende på antal deltagare.

Kontaktman: Bengt Jernunger

063/11 86 37

Flugfiskekurs Hemsedal 24/6 – 15/7

Hemsedal, Norge

Kursledare: Steinar Bjørnstad, Staffan Lindström m fl.

Pris: 770:–

Deltagarantal: 12/vecka

Trottens moderna lägenhetshotell blir bas för de flugfiskare som deltar i Hemsedals veckokurser. Fyra eller sju bäddrum jämte fullt utrustat kök sörjer för gästernas lekamliga väl. Kurserna startar måndagar, och under de sex dagarna ges undervisning i modernt flugfiske av sju instruktörer. Bl a får man lära sig olika kasttekniker, hur man läser vatten, rätt sätt att placera och fiska flugan, vadning och insektskänedom dels genom fältiakttagelser, dels genom studier i det egna insektsakvariet. Flugbindning liksom det praktiska fisket har stor plats i kursprogrammet, det senare främst i Heimsila och Hallingdalselva.

Kursen är främst avsedd för flugfiskare utan större erfarenhet av fiske i strömvatten. Komplet fiskeutrustning finns till läns, men deltagarna får själva medföra vadarbyxor och flugbindningsutrustning samt naturligtvis i mån av tillgång sina egna fiskegrejor. I kursavgiften ingår logi och undervisning. Priset för ett veckofiskekort är 60:–.

Hemsedal är en välkänd turistort och icke-fiskande familjemedlemmar kan förutom vandringar i den storslagna omgivningen deltaga i bl a ridturer i fjällen. Priset för en fyra-personers familj blir i så fall 1750 kr för en veckas logi, men i det ingår då instruktion för en deltagare.

Kontaktman: Steinar Bjørnstad Norge 033/176 00

Klarälvens Flugfiskecenter

Vecka 25–31

Sysslebäck, Värmland

Kursledare: Per Lindberg, Anders Ekstorp

Pris: 1085:–

Deltagarantal: 10

Inkvartering på modernt elevhem i enkel- eller dubbelrum. Tillgång till kök för självhushåll. Förutom logi ingår undervisning i kastteknik, materialkänedom, entomologi, flugbindning, fisketaktik och inte minst praktiskt fiske i Klarälven efter harr och kanske också storöring. Nya sexdagarskurser startar varje söndag med början den 17 juni. Om fisket i "Klaran" sviker görs utflykter till andra fiskevatten. Sista kursdagen visas hur man bygger bambuspön, och i "tävlingen" i längd och precision blir första pris ett handbyggt spö.

Kursen lämpar sig för nybörjare och något vana flugfiskare i alla åldrar. Deltagaren behöver stort sett bara medföra sig själv, eftersom utrustning, även vadare, finns att låna. Material för flugbindning ingår i kurskostnaden men fiskekortet betalas av deltagaren.

För icke-fiskande familjemedlemmar finns en stor camping med tennisbanor, minigolf och badbassäng och inte minst sköna turer i den nord-värmländska omgivningen.

Kontaktman: Per Lindberg 054/11 04 07

Flugfiskeuniversitetet

30/6 – 7/7

Klarälven, Sysselebäck, Värmland

Kursledare: Kenneth Boström, Lennart Bergqvist, Bengt Öste m fl.

Pris: 890:–

Deltagarantal: 40

Flugfiskeuniversitetet flyttar i år sina "bopålar" från Glomma till harriska Klarälven. Eleverna kvartar i nybyggda stugor med eget pentry och med tillgång till dusch och servicebutik på Sysselebäcks camping, liksom även bastu och badbassäng. Logi och fiskekort, 225 per person och vecka resp 25 kr/vecka ingår *ej* i kurskostnaden, ej heller kostnader för måltider. Förutom praktiskt fiske efter harr och öring i Klarälven ägnas dagarna åt undervisning i kast med flugspö, fisketaktik, hur man vadar i okända vatten och flugbindning. Entomologi och flugbindningen efter förebilder även som undervisning om hur dessa imitationer bör fiskas upptar en stor del av kursstiden. Deltagare bör ha tidigare erfarenhet av flugfiske.

Egenutrustning sovsäck el likn, vadarbyxor, flugbindningsutrustning samt flugspö AFTM 5–7 8 1/2–10 fot medföres.

Kontaktman: Lennart Bergqvist
0570/154 79

Skandinavians Sportfiskecenter

Avancerad Flugfiskekurs

April–juni

Kursledare: Kenneth Boström, Gunnar Rask Nielsen

Pris: 1.200:–

Deltagarantal: 5

Kurserna är veckoslutskurser, fredag–söndag, och i avgiften ingår förutom instruktion i kastteknik, presentationsteknik, entomologi, strategi, vattenvård och ekologi, även helinackordering. Det praktiska fisket förläggs till i huvudsak Helgeån, Vänneån eller Bolmån.

Förutom ovannämnda kurser har Skandinavians Sportfiskecenter ett stort utbud av specialkurser t ex kurser för FA-ledare under 4 alt 10 timmar samt två-/eller tredagars kurser i spöbyggnad, flugbindning, entomologi, avancerad kastteknik, vatten- och fiskevård.

Man erbjuder även enkvällsaktiviteter för klubbafnär enligt önskemål.

Kontaktman: Kenneth Boström
0433/123 00

Med flugspö i Gimån

26/6 – 30/6

Gimdalen, Bräcke Kommun, Jämtland

Kursledare: Rolf Smedman, Gunnar "J:son" Johnson m.fl.

Pris 1 490:–

Deltagarantal: 20

Deltagarna logerar i vandrarhem eller likvärdig för-
forts. på sid 42

Fra en lystfiskers dagbog

En dagbok kan vara mer än korta noteringar om väder, flugor och fisk – kanske som här en hel skildring av en fiskedag.

Text och foto: Bent Schultz

Onsdag: I dag er det Brande Å det gælder. Jeg havde aftalt med Johannes at mødes ved Sdr. Adskerbroen kl 08.00 morgen. Her skulle vi så drikke morgenkaffe sammen, Bjarne Fries, Johannes og jeg. Det var det mest skønne vejr man overhovedet kunne tænke sig. Under kaffedrikningen blev fluer og fiskemetoder diskuteret, og dagen blev herefter planlagt. Jeg skulle begynde helt opstrøms og så fiske mig nedstrøms til det aftalte frokoststed. Johannes og Bjarne vil så gå den anden vej for med tørfluerne at fiske sig opstrøms til frokoststedet. Herefter vil vi så bytte efter frokost.

Åen er ganske smal og ikke særlig dyb, det ene sving efterfølges af det andet afvekslende med fine stryg og høller, grøden står helt uberørt og svajer i det krystalklare vand der raskt løber afsted over noget nær de ideelle bundforhold, ral og stenbund krydret med lysegult grus og sandbund. Overalt ses ringende fisk. Nå, det kan jeg jo være ligeglad med, for jeg har en lille rørflue på, og det er for at bevise overfor de andre at jeg kan fange ligeså mange fisk som de med deres tørfluer. Alt det var noget jeg gik og tænkte medens jeg møjsommeligt stred mig opstrøms langs åen i respektfuld afstand fra brinken.

Endelig er jeg fremme. Jeg er helt udaset af turen gennem det barske terræn i denne vidunderlige ådal, hvor end ikke Hedeselskabet har fået lov til at ødelægge noget som helst. Selv grøden får lov til at blive stående her hvor alt er som det har været i umindelige tider. Kulisserne er perfekte – eng og mosestræk med spredt bevoksning af krat og småtræer samt et mylder af blomster. Længere borte bliver engen afløst af lave lyngbakker der så igen bliver omkranset af skov og granplantage.

Efter et lille hvil hvor jeg bare suger alle disse vidunderlige synsindtryk til mig, er jeg klar til fiskeriet og rørfluen havner med et velrettet kast lige bag et høl der ser meget lovende ud. Små stød forplanter sig op gennem den lette stang og melder fisk. Jeg fokuserer på fluen og godt hjulpet af polaroiderne kan jeg se en lille stime småørred. Jeg lader fluen falde lidt tilbage i strømmen og fører den så frem igen. Denne lille manøvre resulterede i at fiskene bogstaveligt talt faldt over hinanden i deres iver efter at bide på. En meget smuk lille rød og gulpletlet bækørred tog fluen og piskede rundt i høllet hvor jeg havde forventet at stifte bekendtskab med en ørred af en ganske anden kaliber. Den var der godt nok, men det eneste jeg så til den var da den skræmt af den pludselige uro strøg i dækning under den høje brink et godt stykke nedstrøms. Nå et kast og allerede en fisk det var både godt og skidt. Efter at have genudsat den lille bækørred var jeg klar over at jeg blev nødt til at skifte taktik. Jeg koncentrerede mig om at gøre kastene kortere og mere præcise samt hele tiden at have øjenkontakt til fluen således at jeg kunne undlade at kroge mindre fisk og derved undgå at skræmme de fisk der virkelig var fangst-egnede. Dette var besluttet "Pürsch fiske" – find den fisk du vill have og fang den.

Et sted var der en gammel bjælke der lå på tværs af strømmen lige i overfladen hvor åen snævrede ind og blev ganske smal. Vandet foran bjælken var totalt blankt, og jeg kunne se lige ned til den lyse bund. Under bjælken var der mørkt og strømmen blev ligesom suget under denne og dannede derved et stryg. Mit største problem her bestod i at komme så tæt på at jeg havde overblik og kunne kontrollere situationen uden selv at blive set.

Den rika växtligheten gömmer nästan ån en bit in på sommaren.

Første kast placerede rørfluen tæt ved den modsatte brink lige foran bjælken og helt uden at plaske. Rørfluen drev altså på tværs af strømmen lige foran bjælken ind mod egen bred. Midtvejs, hvor strømmen nærmest blev suget under bjælken, gav jeg line således at rørfluen fulgte med ned i det formodede høl. Herefter strammede jeg linen op igen, og ved hjælp af stangspidsen lod jeg rørfluen sitre i strømmen. Straks var der bid. Hårdt og kontant stod fisken et øjeblik og ruskede i bunden af høllet. Herefter strøg den en tur nedstrøms og præsenterede sig i et luftspring, hvorved jeg kunne konstatere at det var en pæn regnbue. Her var der kun en ting at gøre – stangspidsen ned i vandet og så stille og roligt fichte fisken håbende på at linen ikke ville hænge sig fast i bjælken. Det lykkedes og efter en kort kamp var fisken kørt træt. Herefter var det en smald sag at lempe ketsjeren bag om fisken og den kunne landes.

Et andet sted var der et stort fladt 90° sving med lavt vand og kun en ganske smald strømrende helt inde ved den ene brink. I denne strømrende var der to huller, et stort lige i indgangen dannet af en rodknold og med moderat strøm. Det andet var dannet af en træstamme der lå på bunden. Langs denne stamme var der god strømføring og en rende i bunden med dybere vand. Her stod der en ganske pæn ørred i absolut fangstværdig størrelse, men den stod virkelig godt beskyttet af træer og buske hvis grene ragede langt ud over standpladsen. Bare det at få sneget sig ind på en rimelig position til den var lidt af et problem. Ørredten stod der stadig, og ind imellem gjorde den små udfald mod nogle for mit øje usynlige fødeemner. En 5–6 meter oven for fisken var det absolut nærmeste jeg turde komme, men det var alligevel en ret så umulig position at kaste fra.

Der var kun plads til et kort underhåndskast. Jeg var helt klar over at her fik jeg højest en måske to kast til at fange fisken i, ellers ville den blive skræmt væk. Strategien gik altså ud på at få rørfluen placeret på den indvendige side af træstammen umiddelbart ovenfor fisken således at den ikke blev skræmt, lade rørfluen falde til ro på eller bag stammen, få linen strammet forsigtigt op, og når så alt dette var i orden, med en rolig

forts. på nästa sida

Den som aldrig fiskat en dansk liten å, har kanske svårt att förstå att den kan härbärgera så många väluxna större öringar. Men det här är mycket näringsrika och produktiva strömmar – och tillväxtsången är längre än i andra nordiska vatten.

Tyst gled jag ner på alla fyra och ålade mig försiktigt fram mot strandbrinken

forts. från föreg. sida
bevægelse føre rørfluen op over stammen og lige ned i hovedet på fisken.

Det lykkedes i første kast at få rørfluen rigtigt placeret, men fisken havde også registreret at der skete noget. Den flyttede uroligt på sig, så jeg lod rørfluen ligge til der igen faldt ro over fisken. Forsigtigt løftede jeg stangspidsen – og ganske rigtigt, rørfluen lettede fra stammen og ved hjælp af strømmen blev den ført tværs over stammen. I samme nu sænkede jeg så stangspidsen og rørfluen blev ført lige ned foran snuden på ørredten der øjeblikkelig gjorde udfald og krogede sig selv. Hvem der blev mest overrasket ved jeg ikke, men fisken fattede sig først, og i et langt segt træk søgte den mod høllets dybeste del hvor den blev stående. Hvis jeg ville have denne fisk måtte jeg nedstrøms for den, og det kunne jeg kun komme hvis jeg gik ud i åen og over på den anden side. At der ville gå panik i fisken når jeg plumpede i åen var jeg heller ikke i tvivl om, men det var min eneste chance.

At jeg ikke kunne bunde med skridtstøvlerne tænkte jeg slet ikke på. Den forrædiske lyse sandbund viste sig at give efter, så jeg befandt mig stående i vand til armhulerne. At fisken var gået ud af høllet ved denne uro kunne jeg tydeligt høre på det lille hjuls bremse, der skreg sin melodi der ellers under normale omstændigheder virker så frydefult på mig. Nå over åen kom jeg da, og til min store glæde var der stadig kontakt til fisken, og nu var der ikke noget der hindrede mig i at løbe nedstrøms og komme bag på fisken. En meget smuk og velproponeret bækørred var det, og hændelsesforløbet ved fangsten havde været så nervepirrende og spændende at jeg besluttede mig for at sætte den ud igen – og som sagt så gjort. Desværre var tiden nu gået og det var tid til at spise frokost, så resten af stykket må vente til en anden gang.

De medbragte klemmer forsvandt hurtigt. Flueæskerne var igen fremme og formiddagens fiskeri blev diskuteret. Endelig fandt man frem til eftermiddagens udrustning, og ud fra de indhøstede erfaringer af formiddagens fiske vælge den rette flue for eftermiddagen, der nu for mit vedkommende skulle stå i tørfluens tegn. Bjarne Fries og jeg skulle følges, og vi blev kørt til vores startsted.

Åen så helt anderledes ud her. Den var bredere, mere langsomt flydende, meget grødefyldt og med store træer der lænede sig ud over åen. Bjarne var ellevild af fryd og vi var ikke nået mange skridt ind på marken før han begyndte at skyde line ud mot den første ringende fisk, og det var helt i orden for mit vedkommende for jeg ville helst fotografere, ihvertfald indtil videre. Desuden følte jeg mig også som en ren novice i selskab med Bjarne. De udhængende grene var for ham intet problem og i løbet af et øjeblik stod fluen på vandet lidt opstrøms for hvor den sidste ring havde vist sig. Et par spændende sekunder senere hævdede Bjarne stangspidsen og der var fast fisk. Efter denne vellykkede start satte vi os og fik ild på piberne. Jeg kunne ikke lade være med at betragte Bjarne i smug, denne lidt originale facinerende perfektionist der helst vil lave alting selv. Der sad han med den store gamle filthat og i den hjemmesyede overall hvor alle de for en fluefisker så uundværlige småting var fastbundne, medens han opmærksomt betragtede åens overflade.

En ring bredte sig lidt opstrøms for hvor vi sad, helt inde ved den anden brink under de nedhængende grene, og jeg kunne

straks se på Bjarne at det trak i ham. Men det var jo min tur nu mente han. Bare gå til den, sagde jeg, og brugte kameraet som undskyldning. Uden en lyd gled han ned af brinken og ud i åen hvor han forsigtigt bevægede sig opstrøms for at komme i rette kaste-position. Med jævne mellemrum bredte ringene sig på samme sted, og det så ud til at være en fin fisk, men den var svær at nå. Men som før antydet er Bjarne lidt af en troldmand med en fluestang, og da fluen endelig tog vandet var det præcist hvor den skulle være. Resultatet blev da også derefter og endnu en smuk bækørred kunne landes og gøre den første selskab i creelen.

Bjarnes opvisning havde nu givet mig så meget blod på tanden at jeg besluttede mig for selv at prøve lykken. Forsigtigt og i respektfuld afstand fra brinken, for ikke at ødelægge fiskeriet for Bjarne, begav jeg mig afsted. Netop da jeg rundede det sidste sving ved træerne, så jeg en pragtfuld bækørred bryde overfladen.

Stille lod jeg mig glide ned på alle fire, hvorefter jeg forsigtigt ålede mig ud til brinken. Åen var her dækket af grøde der langsomt svajede for strømmen. Men lige under mig næsten ind til brinken var der en åbning, hvor jeg kunne se lige ned til bunden der her var dækket af lysegult ral. Pludseligt som en skygge gled fisken igen frem og tog noget på overfladen. Det var facinerende at være vidne til dens fouragerings manøvrer. Igen og igen kunne jeg iagttage sceneriet vel vidende at jeg umuligt kunne få placeret en tørflue over den. Åen slog her et lille sving. Desforuden ragede træernes grene fra den anden brink så langt ud over åen at de næsten dækkede hullet.

Bjarne, der nu var kommet op til mig, blev sat ind i situationen, og vi blev enige om sammen at prøve om det kunne lade sig gøre at få fluen ind til fisken. Det ville sige at Bjarne skulle kaste. Jeg, der havde fuldt overblik, skulle så prøve at dirigere fluen ind på plads ved med talens hjælp at korigere kastene.

Det var fantastisk spændende, og efter et par forsøg lykkedes det at få fluen til at falde i den ønskede position. Fisken kom øjeblikkeligt op og tog fluen – det kan man da kalde teamwork. Efter endt fight blev den smukke bækørred genudsat for alene fangsten af den havde givet os en så stor oplevelse, og da vi brugte modhageløse kroge gik det problemfrit.

Vi måtte videre. Tiden fløj afsted og ligemeget hvor vi så på åen så var der hele tiden ringende fisk inden for kastehold, men sulten der nu var begyndt at melde sig var skyld i at fiskeriet blev forceret, for vi havde endnu langt at gå. Endelig var vi fremme. Udasede smed vi os i græsset ved siden af Johannes. En bid brød og en kop kaffe gjorde underværker, og efter et lille hvil ovenpå maden sad vi alle samlede i skovbrynet, tavse betragtede ådalen.

Mosekonen bryggede nu kraftigt, solens sidste stråler farvede aftenhimlen i purpurgylde nuancer. Læhegn, buske og træer stod i sort silhuet. Et kort øjeblik ligesom hvilede solen sig på et læhegn. Så forsvandt den blodrøde skive ned bag horisonten. Adalen dampede, varmedisen indhyllede landskabet i et spøgelsesagtigt grumsehvidt uvirkeligt slør. I sandhed et betagende øjeblik.

I tankerne lod vi dagens oplevelser, der var så talrige at de dårligt nok kunne rummes i vore hjerner, resumere. Inden vi langt om længe med et på gensyn næste år tog afsked med hinanden...

Följ med FiN till Island i sommar!

Fjölårets fiskeresor med FiN/ViMenn till öringälven Láxa på Island blev en stor framgång. Deltagarna hade ett fantastiskt fiske på grov öring i 1,5–3 kilos klassen och detta, kombinerat med alla omtumlande och spännande upplevelser på den märkliga sagöön i Nordatlanten, gjorde att epitetet "drömfiskeresor" verkligen uppfylldes.

Till sommaren 1984 kommer FiN att upprepa denna fiskeresor i samarbete med norska Vi Menn. På grund av det stora intresse som väckts och den mängd anmälningar, som redan strömmat in, kommer vi att utöka arrangemanget, för att så många intresserade som möjligt ska få plats! Antalet fiskeveckor i Láxa har således ökat från två till fyra och antalet deltagare från 40 till 72 stycken!!!

FAKTA OCH INFORMATION OM LÁXA-RESAN 1984:

Fisketider:

Vi fiskar i Láxa under fyra veckor, fördelade på två två-veckors perioder. Du kan anmäla dig till en eller två veckor inom perioderna. Följande tider gäller: **Vecka 1:** 27 juni – 4 juli, **vecka 2:** 4 juli – 11 juli, **vecka 1+2:** 27 juni – 11 juli, **vecka 3:** 18 juli – 25 juli, **vecka 4:** 25 juli – 1 augusti, **vecka 3+4:** 18 juli – 1 augusti. Markera **TYDLIGT** på anmälningskupongen vilken period du vill fiska!

Transporter och resväg:

Samtliga resor utgår från Gardemoens flygplats norr om Oslo. Från Gardemoen flyger vi med charterflyg till den internationella flygplatsen Keflavík på Island och sedan, efter en kort bussresa, med Icelandair från Reykjavíks inrikesflygplats till staden Akureyri på norra Island. Härifrån transporteras vi med buss till Láxa och den lilla byn Arnavatn, några kilometer väster om sjön Myvatn.

Förläggning och mat:

Vi bor i tältläger alldeles vid Láxas strand. Tälten är norska tunneltält, 1–3 personers, och varje tält är utrustat med en tjock skummimadrass. Sovsäck medföres av deltagarna själva. På platsen finns en enkel vattenklosett och en vask med rinnande vatten.

All mat intages inomhus. Gemensam middag varje dag, andra måltider tillagas deltagarna själva och intar efter personliga önskemål. OBS – all mat ingår i priset!

Fiske och utrustning:

I Láxa finns grov, stationär öring. Medelvikten är ca 1,3 kilo. Största fisk under FiN-fisket i fjol vägde 2,8 kilo. Varje år fångas fisk i 4–5 kilos klassen. Fiskesträckan är ca tre mil lång och indelad i delsträckor med 2–5 spön per sträcka. Till en del sträckor får deltagarna transporthjälp av fiskeguiderna eller lokalbefolkningen till självkostnadspris.

Endast fiske med fluga är tillåtet i Láxa.

Visserligen är s k plastkulefiske med fluga också tillåtet, men vi rekommenderar endast "rent" flugfiske! Minst två spön bör medföras, ett i klass 5–6 och ett i klass 7–8. Det mesta fisket sker med streamers torrflugor och nymfer och med flyt- eller sinktipliner. Sjunklina är i regel ej nödvändigt, men kan medföras som reserv i händelse av extremt högvatten. Bästa fisketid: juli månad. Bag limit: 8 öringar per dygn. Minimått: 35 cm. Möjlighet finns att ta med en del av fångsten hem i fruset eller rökt tillstånd.

Utflykter, etc:

Varje vecka ordnas utflykter till vulkaniska områden och till Myvatns nationalpark. Bad i varma källor ordnas på begäran. Möjlighet till dusch och bassängbad finns i Skutustadir, ca 7 km från tältlägret.

Myvatn är känt som ett av Europas mest intressanta fågelområden. Guidning till de bästa fågelokalerna ordnas på begäran.

Ledare och guider:

Erfarna ledare från FiN och Vi Menn medföljer. Under veckorna 1+2 är FiN:s Jerry Pettersson ledare och fiskeguide och veckorna 3+4 leds resorna och fisket av Vi Menns wildmarksredaktör Ivar Haug. Den lokala fisketillsynsmannen, Hólmsfridúr Jónsdóttir och nationalparksguiden Sólveig Jónsdóttir står till vårt förfogande hela tiden.

Priser:

I priset ingår: alla flyg- och andra transportkostnader från Gardemoen till Láxa, förläggnings- och matkostnader, fiskekort, ledartjänster etc.

Jag anmäler mig till FiN/Vi Menn:s flugfiskeresor till Láxa, Island 1984.

Namn:

Adress:

Postadress: Land:

Telefon: Träffas säkrast:

Jag vill i första hand deltaga under tiden (sätt kryss i tillämplig ruta):
 vecka 1 (27/6–4/7) vecka 2 (4/7–11/7) vecka 1+2 (27/6–11/7)
 vecka 3 (18/7–25/7) vecka 4 (25/7–1/8) vecka 3+4 (18/7–1/8)

Får jag ej plats under önskad period, vill jag istället deltaga under perioden: (fyll i veckonummer).

Jag vill ha hjälp med flygbiljetter och bokningar för anslutningsflyg från: (ange den flygplats du vill flyga från).

OBS! Du som redan anmält dig i förhand skall **INTE** använda denna kupong!!!

Pris: en vecka: 5.960:– Nkr, 6.200:– Skr, 8.100 Dkr.

Två veckor: 9.010:– Nkr, 9.500:– Skr, 12.200:– Dkr.

Priserna gäller från Gardemoens flygplats. Vi hjälper till att ordna biljetter och bokningar för de deltagare som vill ha anslutningsflyg från sina hemorter. Ange detta på anmälningskupongen!

Anmälan:

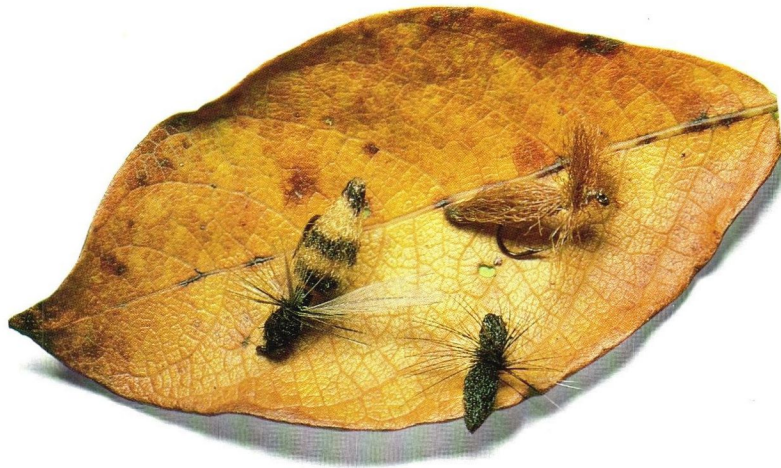
Anmälan sker på kupongen på denna sida. Vill du inte klippa i tidningen, kan du skriva av kupongen. Eftersom antalet deltagare är begränsat och många redan har anmält sig, måste du skynda på om du ska få plats! Senaste anmälningsdag är **20 mars -84**.

Anmälan är **bindande** och anmälningarna behandlas i den ordning dom kommer oss tillhanda. Poststämpeln gäller som anmälningsdag. De som fått plats erhåller besked innan mars månads utgång och ska då vara beredda att betala en depositionsavgift på 1000:– kr, som senare dras av i priset.

Skicka din anmälan till **Flugfiske i Norden, c/o Jerry Pettersson, Postlåda 733, S-260 70 Ljungbyhed, Sverige.**

Övrigt:

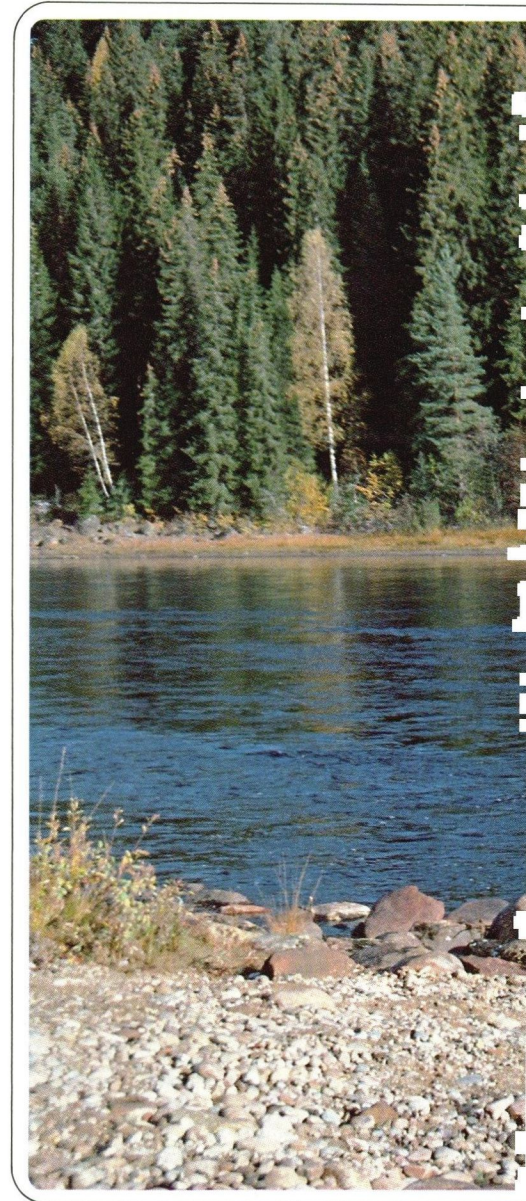
Du som vill läsa mer om fisket i Láxa, kan titta i FiN:s dubbelnummer nr 5–6/83, där vi hade en stor artikel om fjölårets drömfiske. Har du inte tidningen kan du rekvidrera den via Flugfiske i Norden, c/o Bertil Ekholm Erb, Box 82, S-294 01 Sölvesborg, eller på telefon: 0456/107 09 el 124 10.

Med Polypéa i Klarälven

Det skulle bli säsongens sista harrfiske. I köld och fallande snö testade vi några nya flugor – och det blev en minnesvärd upplevelse...

Text och foto: Tomas Johansson

För oss, liksom för många andra, har det blivit en tradition att åka upp till Klarälven på senhösten för att fiska harr. Vi, det är förutom under-teknad, två sympatiska stockholmare, Pelle och Kurre. Dessutom brukar ytterligare någon värmlänning följa med. Den här gången är det Kjell Karlsson från Kil.

Kjell och jag kommer redan på fredag förmiddag till Sysseleback i ett strålrande vackert höstväder. Det första vi gör är att köpa fiskekort, varefter vi åker hem till Gunnar Rangedal, gammal flugfiskare och förkämpe i Rädda Klarälven-gruppen, för att få lite upplysningar om fisket. Gunnar känner älven som sin egen ficka och kan sitt fiske, men för en gångs skull är han inte vid älven, och han blir naturligtvis glad när vi kommer och hälsar på.

– I morrn' blir det nog bra fiske, säger Gunnar. Vattnet har åkt upp och ner ett tag nu, men bör bli stabilt till ikväll.

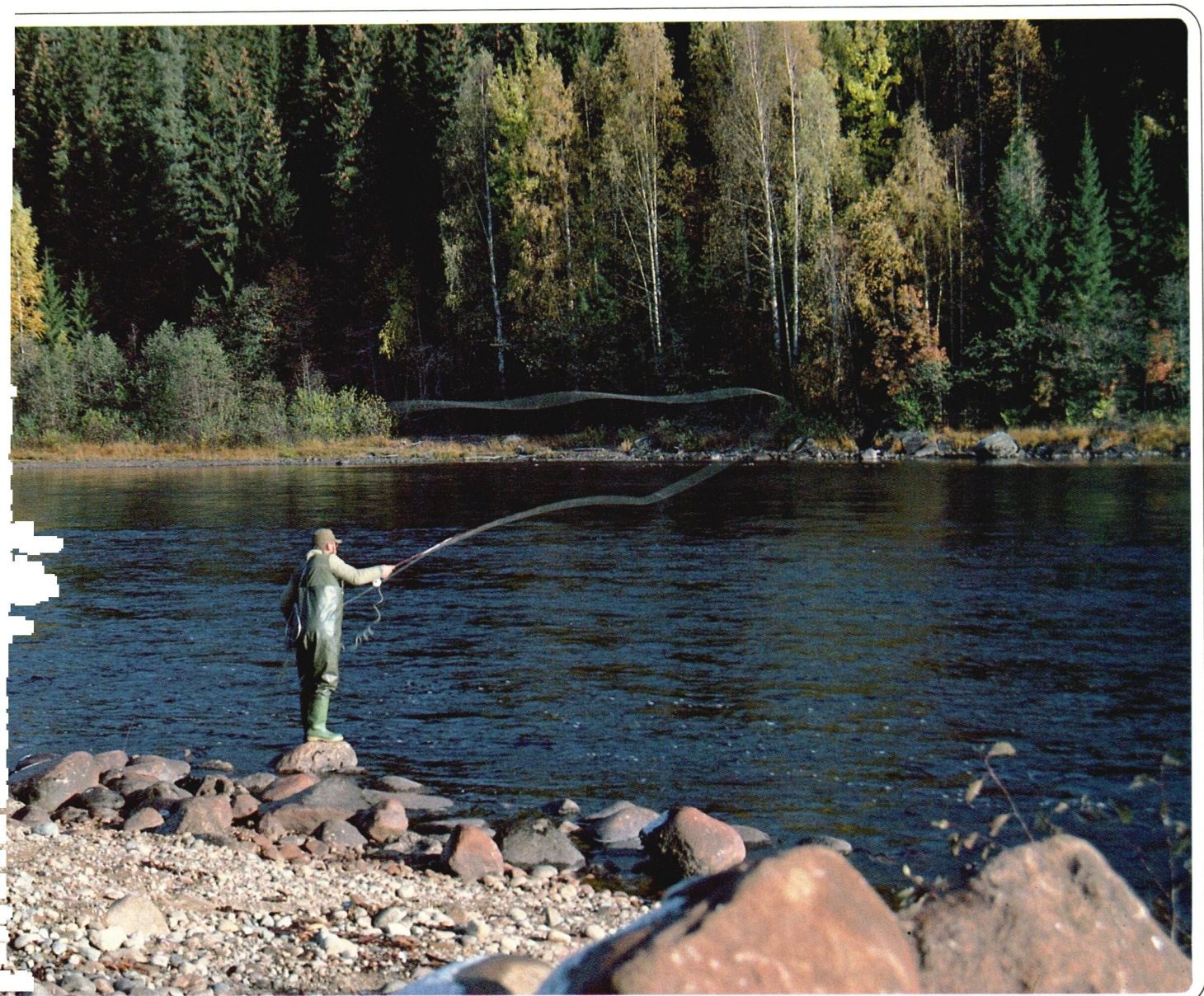
Red-Tag nr 14 har fungerat bra den senaste tiden, fortsätter han. Jag fick några fina harrar förra helgen på den flugan strax norr om Klarabro.

Det låter ju lovande. Som tur var ingick det i mina förberedelser till den här turen att binda upp några "Rödtaggar" i storlekarna 12, 14 och 16. Av erfarenhet vet jag att de brukar kunna vara ganska "giftiga" för harren i Klarälven på höstkanten. Myrimitationer i olika storlekar, liksom mina nya getingimitationer och "Polypéor" ingår också i förrådet. Plus en massa annat smått och gott.

Efter att ha pratat fiske ytterligare en stund med Gunnar, far Kjell och jag till stugan vi hyrt i Sysseleback.

Den ligger alldeles intill älven på en halvö med det exotiska namnet "Kuba". Vi installerar oss i stugan och plockar i ordning alla våra prylar. Klockan har redan hunnit bli ett och det börjar rycka i kastarmen. Vi kan inte låta bli att pröva en stund innan stockholmarna anländer. Vi bestämmer oss för att åter träffas i stugan vid två-tiden, så vi har en knapp timme på oss.

Vadarbyxorna åker på och vi knallar ner till älven. Den vidgar sig här till ett lugnvatten. Tvåhundra meter längre ner tar älven åter fart och strömmar hastigare. Just där strömmen börjar, i suget, brukar det stå grann harr, och det går fint att vada ut till nacken om man känner till bottenförhållandena. Jag vadar ut försiktigt för att inte skrämma fisken. En geting sitter på tafsen. Jag prövar

Höstfiske i strålande sol. Men nog biter kölden i fingrarna, och i skuggan ligger nattsnöen fortfarande kvar.

ett kast i närmsta suget. I sista framkastet höjer jag spöt innan jag lägger ner flugan, så att den får ett långt "flyt" på vattnet.

Getingen ligger lågt i vattenytan. Nu är det spännande! Jag vet att det brukar stå fisk här. Plötsligt går en fisk upp till flugan och tar den. Ett snabbt mothugg, en lätt känning av fisken, så slaknar linan.

Jäklar! Snabbt blindkast, och jag lägger ut flugan på samma ställe igen. Spänd förväntan. Ingenting händer. Jag kastar flera gånger på samma ställe och provar andra flugor, men det är dött. Vinden börjar friska i från norr. Det blir svårt att kontrollera fluglinan, så jag vevar in och knallar upp till stugan. Kjell har också kommit upp från älven, och han berättar om en sik som han försökt fånga. Han har fiskat från Gun-

nars båt mitt ute på lugnvattnet. Siken, Kjell var övertygad om att det var en sådan, ville dock inte ta vad som serverades den.

En måltid att minnas

Vid stugan möter vi Pelle och Kurre som precis anlänt från "Sverige". Vi fixar lite fika och tar oss en stunds välbehövlig vila. Sedan plockar vi åter fram utrustningen och far ner till älven strax söder om Sysslebäcks camping. Vi fiskar alla från den östra sidan. Här är älven ganska bred och lugnflytande, medan motsatta stranden stupar brant ner i älven. Vi brukar vada ut till mitten och fiska av djupkanten nerströms till ön, som delar älven i två grenar.

Det vakar en hel del fisk, men den

visar sig vara av mindre format. Vi fiskar någon timme utan större resultat, och beslutar oss för att åka hem till stugan och få i oss lite mat. Det blir en måltid som vi sent skall glömma: rökt lax, senapssås, ansjovis, ägg, potatis och Janssons frestelse med därtill hörande drycker. Pelle, som lagar till allt det här, har en härlig känsla för matlagning. Det är toppen att ha en sådan kompis med i gänget! Vi mår som "kungar", och känner verkligen att vi lever. Vilken lycka att åter få sammanstråla med kompisarna och tillsammans få tillbringa en hel weekend med flugfiske här i Sysslebäck!

Gunnar Rangedal dyker upp lagom till kaffet, och snart går historierna för fullt. Flugbindningsutrustningen kommer också fram, och vi

forts på nästa sida

När vi vaknar ligger marken vit av årets första snö...

forts från föreg sida

binder getingar, Polypéor och Hare's Grizzle till morgondagens fiske. Kvällen går fort och Gunnar tar farväl. Själva kolar vi in och hoppas på fint väder...

Polypéa och Hare's Grizzle

Lördagsmorgonen är gråmulen och lite blåsig. Typisk höstmorgon! Efter en stadig frukost à la Pelle, är det åter dags att pröva fiskelyckan. Kjell och jag vadar ut nerströms vid "Nacken". Pelle och Kurre går uppströms och prövar "Strykan". Den kyliga höstluften och vinden tränger, trots fiberstället, genom märmg och ben. Vattenståndet är något lägre än gårdagens. Vi ser harr vaka över hela älven. Jag prövar en Polypéa och får genast fisk på, men bara småharr. Kjell får också harr på en vanlig Européa. Vi fiskar envist ett par timmar i kylan. Den mesta fisken får jag emellertid på en "Hare's Grizzle" i storlek 16. Men var är den större fisken? Jag fryser om fingrarna så att jag knappt kan byta flugor. Det är hög tid att gå upp till stugan och få något värmande i sig.

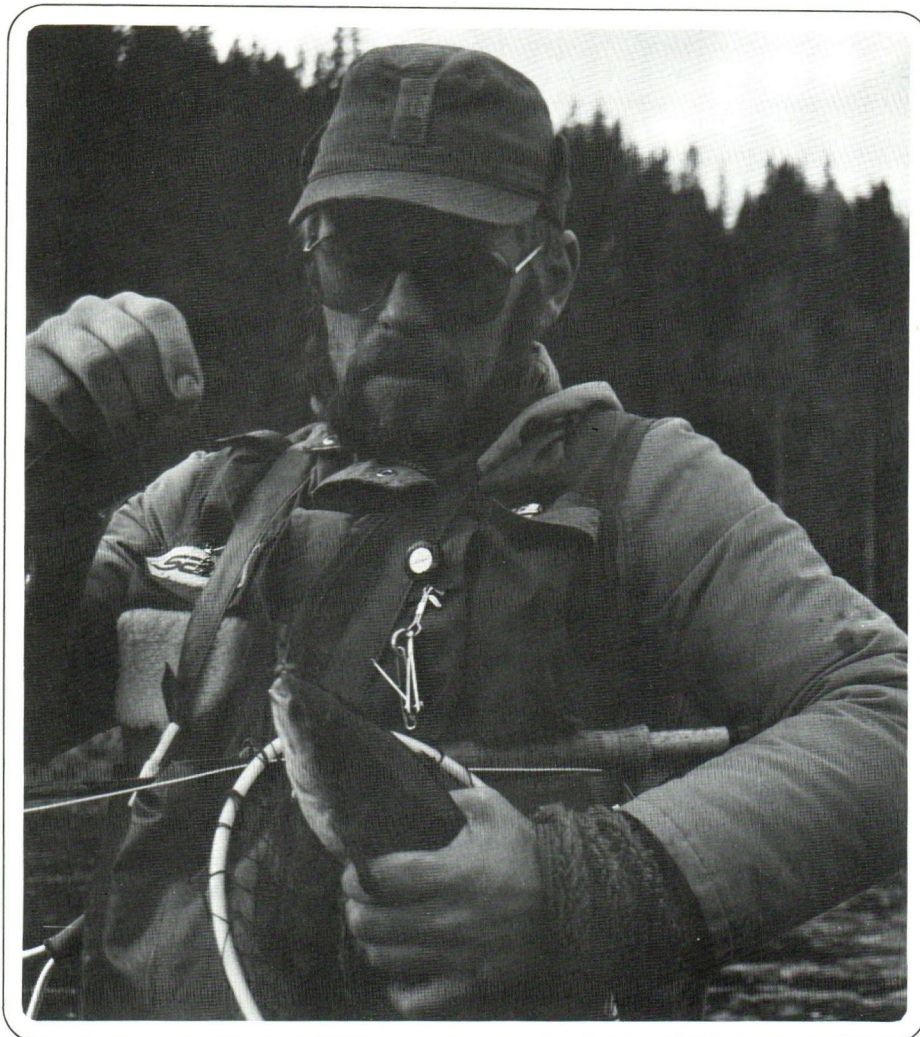
Pelle och Kurre har redan kokat kaffe när vi kommer in. De har inte heller haft någon större fiskelycka. Vi enas därför om att fara till ett parti 3-4 kilometer uppströms Klarabro, norr om ön, som där delar älven i två grenar.

- Däruppe finns det grann fisk, säger Kjell. Vi har ju allt att vinna och inget att förlora. Tiden är också knapp.

Efter att bokstavligen ha åkt över stock och sten är vi framme.

- Nu jäklar, säger Kjell, nu ska vi ta dom!

Vi behöver inte vada ut långt i älven förrän vi har kontakt med fisk. Kjell tar nästan genast en harr på en Hare's Grizzle. Vinden har lugnat ner sig. Det har blivit ganska behagligt att fiska nu. Kurre får också fisk, på en Red Tag. Vi fiskar bara med torrfluga. Jag fiskar nerströms. Kjell och Kurre frestar harren med både

Kjell med klarälvsharr. Men den här var ofin nog att välja en Hare's Grizzle...

geting- och myrimitationer, men det är bara småfisk uppe och tar. Pelle befinner sig uppströms, och han får lika dåligt som jag. Kjell tar ytterligare en harr. Den är kring halvkilot, och därmed den största hittills.

Där Kjell fiskar är det ganska djupt. Strömmen bryts av några stora stenar, som ligger precis i ytan bara några meter uppströms. Harrarna står tydligen koncentrerat på en ganska kort sträcka bakom stenarna. Det gäller också att få ett ganska långt flyt på flugan, för att harren ska vara intresserad. Kjell får ytterligare ett par hyfsade fiskar, innan det är dags att åka hem och äta middag - det blir rökt harr!

Snö i luften

Söndagmorgon! Jag drar undan gardinerna. Snö! Minsann, faller inte snön så sakteliga utanför. Det har redan hunnit bli ett tunt lager på marken. Klockan är knappt sju. Stämningen sjunker i stugan, men Kjell

säger: "Jag har hört att det ska vara bra fiske efter harr i snöväder" och när vi sitter och äter frukost skymtar solen fram och snön har slutat falla. Efter en stund är himlen alldeles klarblå, och solen når in i stugan med sina värmande strålar. Vi går ut på verandan. Det är rena vårstämningen ute. Det droppar från taket, och talgoxarna kvittrar i björkarna. På höjderna, som omger älven, ligger snön vit.

Vi bestämmer oss för att återvända upp till ön, där vi fick fisk igår. Pelle och Kurre prövar forsnacken nedanför Klarabro. Där finns plats för två fiskare. Kjell och jag fortsätter upp till ön. Färska bilspår berättar att någon är före oss. Älgjägare kanske? Det är ju högsäsong också för dem i Värmland den här veckan. Men när vi kommer fram ser vi två flugfiskare utvadade mitt i älven. Det var alltså inga jägare. "Vårt" ställe har de i alla fall missat...

Vi går ner till älvkanten. En isande kall nordanvind kryper innanför skinnet på oss. Som tur är värmer

solen ändå ganska skönt. Vi behöver bara vada ut tio meter för att nå harren. Jag har kameran med mig. Hop-pas nu bara att fisken är i farten. Vi prövar med de små grizzly-hacklade flugorna och Kjell får nästan genast en harr i 8-hektosklassen. Jag fiskar en bit nerströms honom, men det är bara småharr som är uppe och tar flugan.

Plask! Kjell står återigen med spöt i bäge. Även nu har han en fin harr. Han är hopplös! Jag går upp på land med spöt. Det är bäst att passa på att fotografera Kjell, när han nu har

”kommit igång”.

Den här harren är nära kilot och hoppar halvmeterhögt flera gånger, innan den hamnar i håven. Jag får flera fina bilder och Kjell är verkligen i sitt esse. Han får sju fina harrar från halvkiot till nära kilot, innan det är dags att åka tillbaka till stugan. Det blev ju en verkligt lyckad avslutning på den här fisketuren och när vi kommer fram till stugan har Pelle naturligtvis redan fixat iordning en köttgryta, som inte är av denna världen. Gissa om det smakar ett par hungriiga fiskare!

Efter middagen rensar vi fisken. Deras magsäckar är alldeles proppfulla med små snäckor – ändå steg dom till våra torrflugor. Efter att vi gjort iordning fisken, är det bara att packa alla prylar och städa stugan. Vi betalar vår alltid lika glada och trevliga värdinna och sedan tar vi farväl av varandra. Kjell och jag åker i min bil. Pelle och Kurre i Kures bil. Tänk vad en helg går fort. Under hemresan sitter jag redan och funderar över nästa tur hitupp.

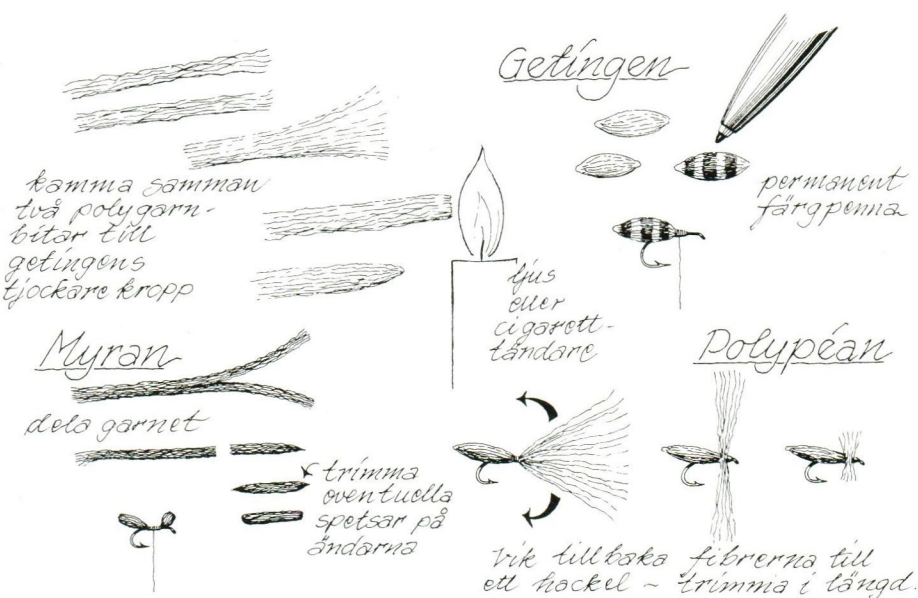
Tack Kjell, Pelle och Kurre för en fantastisk fisketur till Klarälven!

Getingen, Myran och Polypéan

De goda resultaten med den superlätta Rackelhanen väckte naturligtvis funderingar kring andra flugor bundna med samma teknik. Den här metoden ger ju, förutom mycket lätta flugor som flyter bra och länge, också goda krokningsegenskaper – speciellt då i små krokstorlekar. Man kan också variera kroppstorlek i förhållande till kroken på ett sätt, som är omöjligt på en traditionellt bunden fluga, där krokskäftet hela tiden bestämmer flugkroppens längd.

Förra säsongen utkristalliserades några mönster som var speciellt fängstgivande: en getingimitation, en myra, och så slutligen en förenklad nattslända – Polypéan – så kallad eftersom den är en modern variant på gamla välfångande Européan.

Getingens kropp tillverkas på samma sätt som den superlätta Rackelhanen i FiN nr 4/83, med den lilla skillnaden, att jag till den tjockare geting-kroppen använder dubbelt gult polygarn. Jag lägger samman de två garnstumparna, och kammar sedan ihop fibrerna till en bunt. Denna rullar jag sedan samman och bränner ena änden. Därefter klipper jag av garnbiten till en längd av knappt 2 centimeter och bränner också den andra änden. Det handlar egentligen mer om att smälta fibrerna än att bränna dem. Det är lättast att använda en cigarett-tändare eller ett tänt stearinljus, eftersom man måste ha fingrarna beredda och **mycket snabbt** rulla den smälta änden till en spets innan den hunnit svalna.

Innan jag binder in kroppen på kroken, så randar jag den med en svart Penolpenna ”Edding 400 Permanent”, som tål flytmedel utan att ”ränderna går ur”. I övrigt framgår av bilderna hur min geting ser ut.

Vid sidan av Getingen har en liten svart myra varit mycket fin – och inte bara i Klarälven – utan också i Görälven, Fuluälven, Rena och Glomma, där den tagit bra med harr. Till Myran delar jag det svarta polygarnet till hälften för att inte få allt för tjock kropp på de minsta storlekarna bundna på krok 16–18. Jag bränner kroppens båda ändar på samma sätt som tidigare, och håller garnstumpen med en hackeltång eller en pincett. Här är det lite svårare, eftersom myrkroppen är kortare. Skulle ändarna bli för spetsiga, kan man efteråt trimma dem med flugbindarsaxen. Myrkroppen binds in mitt på krokskäftet och förses med ett svart midjehackel.

Polypéan är en utveckling av den superlätta Rackelhanen, där jag helt enkelt endast bränner bakre spetsen på flugkroppen. Efter att ha bundit in den på kroken, så formar jag ett solfjäderformat ”hackel” av de polyfibrer, som sticker ut framåt och trimmar dem till rätt längd. Som ett alternativ kan flugan naturligtvis också förses med ett traditionellt hackel. För samtliga flugor gäller att jag säkrar kroppslindningarna med en droppe lack, så att kroppen inte kan vrida sig runt krokskäftet.

Flugan ”Hare’s Grizzle”, som omtalas i artikeln, och som i små kroknnummer visade sådan attraktionskraft på harren, har en kropp av mörk haröredubbing och ett grizzlehackel. Det är en liten nätt fluga med goda flytegenskaper, och kommer i fortsättningen också alltid att finnas i min flugask då jag drar på harrfiske.

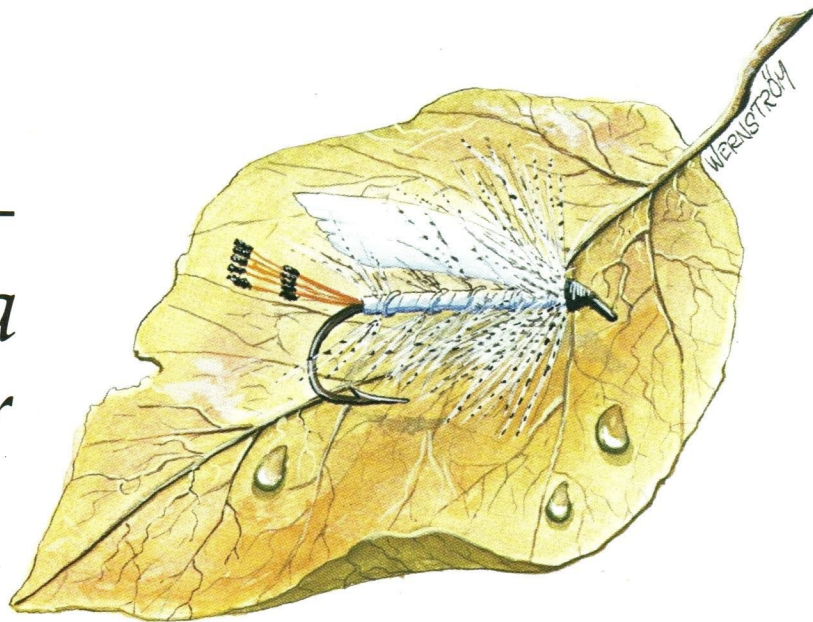
Tomas Johansson

WERNSTRÖM 83

Regnbågen – värd att lyfta på hatten för

Text och akvareller:
Nils Wernström

Vad har det blivit av det hederliga regnbågsfiske? Är vi mättade på detta så kallade "put and take"-fiske, eller anses det kanske som något mindre fint bland oss fiskebröder allt eftersom vi växer som flugfiskare?

Något av alternativen stämmer knappast, för våra närvatten med inplanterad fisk är tydligen väldigt populära utflyktsmål, ofta för hela familjen, och är för det mesta välbesökta.

Med regnbågslaxens intåg i våra vatten öppnade sig en ny tid, och flugfisket fick en enorm knuff framåt. Vi fick tillgång till flugfiskevatten alldeles in på "knuten". Flugfiskets brödraskara ökade och många fick sin första lärdom vid regnbågssjön, och glädjande nog "fostras" många flugfiskare fortfarande vid dessa vatten.

Från början blev regnbågen en besvikelse, eftersom den har svårt att reproducera sig i våra vatten. Därför kunde den inte bli den "vilda" fisk som egentligen var tänkt, men fick en fin framtid genom kläckningsanläggningar där den sedan går på tillväxt i odlingsdammar, innan den släpps ut i våra fiskesjöar. Regnbågslaxen kallas ibland för "broiler", men är likväl minst lika lynnig och skygg som vilken annan laxfisk som helst. Den är en ypperlig flugfisk och en värdig fighter som man bör lyfta på hatten för lite oftare.

För ett antal år sedan skrevs det många artiklar om just detta "fiske i stilla vatten", men det är numera sällsynt läsning, undanträngd av re-

portage om fiske i fjärran strömmar. Visst är det en stor tillgång för oss att ha världen för våra fötter och att ha den stora möjligheten att kunna resa till dessa jungfruliga vatten – långt bortom horisonten. Därför är dessa reportage mycket givande, men förblir oftast bara en angenäm dröm för många av oss...

Märkligt nog är minnena många och intrycken djupa när vi ger oss ut på semesterns fiskeresor – även de gånger fisket varit dåligt. Då mäter vi plötsligt med en annan måttstock. Däremot verkar det nästan, som om vi förtränger upplevelsen ifrån vårt vardagliga fiske. Har vi kanske blivit för mycket "experter" och för lite sportfiskare? Låt oss i så fall tillsammans vända på den trenden! Vi fiskar väl även de andra 48 veckorna på året? Jag gör det i alla fall – och de flesta med mig.

En fin flugfisk

Själv får jag ut mycket nöje av mitt regnbågsfiske. Det är det fisket som man till exempel bedriver en ljummen försommarafton efter vardagens rutinmässiga plikter. Tänk att stå där vid sjön i skymningen med riggat flugspö. Regnbågens vakringar tonar ut emot stranden. Fluglinan viner i luften, som känns sval och frisk. Man drar djupa andetag och känner sig nästan smått berusad av alla skogsdofter som fyller lungorna. Men egentligen är det inte bara skogsdoften som berusar, utan det är

också fiskefebern som kommer smygande.

Flugan landar mjukt på vatten som speglar den uppochner vända skogen på andra sidan sjön.

"Smack", en lätt reflexmässig lyftning av spöet och en "vild dans" börjar ute på vattnet. Slirbromsens knarrande låter som ljuv musik i öronen. Spänningen varar i några minuter och kvällens första regnbåge hängs upp i en gren på ett träd. Detta är vad jag kallar för det "vardagliga fisket".

I och med regnbågsfiskets framfart bland entusiasterna fostrades en djupare syn på fiskens tillvaro och dess matvanor. Det var därmed intresset för flugimitationer och de levande förebilderna vaknade. Bli nu inte förskräckta bröder och systrar – jag tänker inte ge mig in på några entomologiska termer.

Vinternöje

Flugbindning är i dag var och varannan flugfiskares vinternöje. När flugspöet ligger på hyllan och ett tjockt istäcke döljer vattnet på våra sjöar, då plockas det bland fjädrar och krok och i syskrinets garnfack. Som ung och grön flugfiskare sög man i sig det mesta som skrevs om flugor och deras förebilder. Många är de mönstervariationer, som sedan dess passerat revy vid bindstället. De flesta samlas dock bara i askar och glöms så småningom bort.

forts. på nästa sida

De andra fiskarna började titta snett på mig – till slut fick jag dela ut de sista flugorna!

forts. från föreg. sida

Några gränser för variationsmöjligheterna vid städet går knappast att nå, även om man som inbiten flugfiskare har ganska klart för sig vilka flugor som bör finnas i flugasken. Det blir i regel ett väl nedbantat sortiment som går bra i alla väder, och man fiskar med denna kollektion år efter år, och anser till slut att den är den enda rätta. Men man kan ändå inte låta bli att förvåna sig, när fiskebröder fiskar minst lika – och många gånger mer – framgångsrikt med ett annat urval ur flugmönsterdjungeln. Och så finns det förstås de flugmönster som tycks vara odödliga, och som har hängt med från generation till generation och återfinns i de flesta askar.

Trots att man genom åren fått denna konservativa syn på flugvalet, händer det någon gång att det föds ett nytt flugmönster under den mörka årstiden. Oftast hamnar detta mönster – eller monster – i skymundan i den förskräckliga "garvboxen". Men det är att inte ge flugan en chans att stifta närmare bekantskap med fisken. Jag ger mej sjutton på att det döljer sig en hel del "pärlor" i våra "garvboxar". Plocka fram dem och ge dem en chans!

I min egen flugask har en sådan fluga fått en given plats tillsammans med de klassiska flugorna som Coachman, Black Gnat med flera. Den har nu hängt med i några år, och det är framförallt regnbåge och bäckkröding som fått stifta ödesdiger bekantskap med den.

Som en torped

Första gången jag knöt den på tafsen, befann jag mig vid Trollemölla i Skåne, känt för sina storvuxna donaldson-regnbågar. Det var på den tiden, då man kunde åka dit och lösa ett vanligt dagskort till en billig penning.

Vid detta tillfälle fiskade jag egentligen emot allt förnuft – åtminstone enligt läroböckerna. Flugan var bunden som en ren våtfluga, och jag fiskade den på typiskt nymfvis. Men fisken var som galen och kom som en torped efter flugan. Själva hugget

hann jag aldrig uppfatta, i varje fall har jag inte minne av det. Jag minns bara att spöet lyftes i en reflexmässig rörelse när vattenplojen efter "torpeden" gjorde en sväng. Många var de regnbågar, som fick krokas av den dagen. Andra fiskande bröder började titta lite snett på mig, och frågade vad jag fiskade med för flugmönster. Generöst delade jag med mig av de fåtal flugor jag hade i flugasken.

Eftersom flugan nu hängt med i ett antal år, så har den doppats i många skilda vatten i vårt avlänga land. Det är med blandad framgång jag fiskat med den sedan dess, och med det vill jag framhäva att det inte handlar om någon sorts "fantomfluga". Den är en ren fantasiprodukt och har således ingen motsvarighet i naturen. Det bevisar tycker jag, att det i många fall är rörelsen på flugan, som attraherar fisken. Visserligen kan man påträffa selektiva fiskar, som endast är inställda på en viss sorts föda vid särskilda tillfällen. Det rör sig då i regel oftast om en viss slända, som är under kläckning. Vid dessa tillfällen gäller det att ha en representativ fluga för just den insekten, men å andra sidan, så har den konstgjorda flugan en stor konkurrens bland de levande förebilderna. Det gäller nästan att servera flugan direkt i gapet på fisken.

Ibland kan man tycka att sådana fiskar är alldeles omöjliga att få till hugg, och då kan det nästan göra det samma vad som hänger i tafsändan. Men det är väl så det skall vara, detta med fiske – glädje, förtvivlan, hopp och spänning.

Silver Grizzle

Silver Grizzle, som jag sedermera kallade min skapelse, bands från början som våtfluga, men har också visat sig fungera som torrfluga. Eftersom den binds palmerhacklad, kan det ibland vara lite problem med att få den att sjunka innan den blivit genomvåt. Vid dessa tillfällen medan den flyter högt på vattnet, har den fungerat som torrfluga med viss framgång. Nåväl, det är som våtfluga de flesta framgångarna skördats.

För det mesta fiskar jag den med en flytlina och strax under vattenytan med små korta dragningar, ungefär så som man fiskar med en nymf. Hastigheten vid intagningen kan varieras, och ibland kan det hända att fisken tar flugan, om man drar den så fort att den plojar i ytan. Oftast bedriver jag detta fiske när regnbågen nymfvakar. Våtflugor fungerar nämligen alldeles utmärkt att fiskas på nymfvis. Det gäller inte bara Silver Grizzle, utan också många andra mönster som jag prövat på samma vis – de har visat sig fungera bra. Det finns säkert fler än jag som upptäckt den möjligheten. Detta visar att man ofta kan frångå den etablerade flugfiskeläran och själv variera sitt flugfiske, och då finns knappast längre några gränser. Kanske är det detta som gör flugfisket så fascinerande.

När vattenytan inte bryts av vakande fisk, låter jag Silver Grizzle fiska i mellanvattenläge eller närmare botten med hjälp av en sink-tip eller en långsamt sjunkande lina. Påfallande ofta händer det att regnbågen tar flugan medan den långsamt sjunker. Det gäller därför att vara observant på fluglinan och kroka vid minsta onaturliga dragning i denna. Om fisken inte behagar hugga under flugans långsamma färd ned mot botten, fiskar jag hem den mycket långsamt, ja nästan med en sävlig gång. Små korta dragningar med 2–3 sekunders paus emellan.

Ingen fantomfluga

Silver Grizzle är som sagt ingen "fantomfluga". Den ser ut som en vanlig våtfluga i största allmänhet. Kanske är det en lyckad färgkombination. Kanske syns den väl i mörka vatten – jag vet inte. Men för mig är den en fantasiprodukt, som tycks attrahera fisken.

Här följer mönsterbeskrivningen på Silver Grizzle:

Krok: 10–12

Stjärt: Tippets

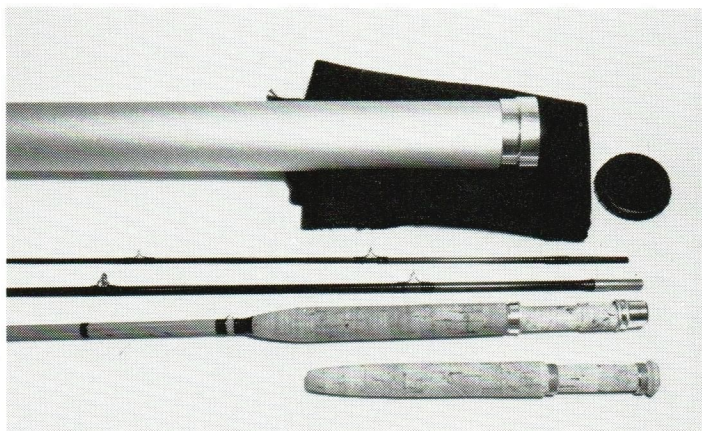
Kropp: Silvertinsel, ribbad med tunn silver

Vinge: Vit anka

Hackel: Grizzle (palmerhacklad)

Boströms Carbo Cane Rod "Rackelhanen"

och Den idealiska Vadarstaven

Efter 8 års utvecklings- och testarbete släpper vi äntligen ut flugspönas flugspö på marknaden! Spöt är utvecklat för nordiskt flugfiske och tillverkat av flugfiskare för flugfiskare. "Rackelhanen" är spöt som verkligen klarar alla fiskesituationer!

Finns i tre modeller, alla 10 fot långa: **Nr 1** (klass 4–5–6) **pris 1950:–** kr; **nr 2** (klass 5–6–7) **pris 2050:–** kr; **nr 3** (klass 6–7–8) **pris 2150:–** kr. I priserna ingår ett extra handtag med slideringar till carbo-delen. Nickelsilverholk mellan cane- och carbo-delen.

Levereras med aluminiumtub.

OBS! 1–3 månaders leveranstid.

För närmare information, kontakta oss!

Du får vår 150-sidiga vinterkatalog om du sänder in 10:– kr med brev eller via postgiro 444 63 59-4. Den summan drar vi av vid första order över 100:–.

Vadarstaven, som är den idealiska lösningen!

Tillverkad i bruneloxerade aluminiumrör. 5-delad – sätter ihop sig själv blixtnabbt, när den tas ur hölstret! Halkfritt, greppvänligt handtag. Nedre sektionen ljuddämpad!

Finns i två längder: nr 1, 120 cm, lämplig för personer med en kroppslängd upp till 170 cm och nr 2, 140 cm, lämplig till personer över 170 cm.

Pris, inklusive hölster av konstläder, **270:–** kronor.

Hualtvägen 2,
Timsfors
S-285 00
MARKARYD
Tel: 0433-
123 00

FiN:s FLUGFISKEUNIVERSITET!

För Dig som vill utveckla Ditt flugfiske – en veckas intensiv instruktion i modernt, avancerat flugfiske i Klarälven vid Syslebäck, ett av Sveriges bästa harrvatten. Dina lärare blir Lennart Bergqvist, Kenneth Boström, Hasse Norell, Dick Riberg, Bengt Öste m fl.

Kursen omfattar:

KASTTEKNIK: överhandskast, backkast, forehandkast, roll- och switchkast, mendning, reach cast, fallskärmskast, kurvkast, smal och vid linbåge, utnyttjande av vindförhållande.

PRESENTATION: torrfluga i ström, torrfluga i stilla vatten, dagslände-nymfer i ström, nattsländor i ström och stilla vatten, nattsländepuppur i ström och stilla vatten, streamer- och midgefiske.

RÖRELSEMÖNSTER: dagslände-nymfer – krypande, grävande, krälande, simmande – flicksländor, baggar, märlor, bäcksländor, nattsländepuppur, nattsländelarver, hummaskar.

ENTOMOLOGI: dagsländor, nattsländor, bäcksländor, vattenlevande insekter, flick- och trollsländor, myror, gräshoppor, sävsländor, myggor. Fångstredskap, insektsfoto, bevarande, insektsfångst och artbestämning.

FLUGBINDNING: Insekterna och deras imitationer, traditionell bindteknik, modern bindteknik, speci-alknep, materialval, verktyg.

VADNING: vadarstövlar, vadarbyxor, vadning i stilla vatten, strömvadning, vadarstavar, praktisk vadning, olycksförebyggande.

FISKESTRATEGI: läsa vatten, teori och praktik, flugans placering i förhållande till fisken.

REDSKAPEN: Spön och spömateri- al, rullar, linor, backing, tafsar, knutar, flugaskar, hävar, klädsel, västar, övriga tillbehör.

SPÖBYGGNAD: Splittcane från stock, montering, handtag, rullfäs- ten, holkar, lackning, impregnering, spövärd.

VATTENVÄRD OCH EKOLOGI: hur man tar vattenprover m.m.

PRAKTISKT FISKE på kvällstid i Klarälven på några av Sveriges bästa harrsträckor.

Kurstid: från 30 juni t.o.m. 6 juli 1984. Pris 890:– SEK. Tillkommer inkvartering i stugor för de som så önskar, 225:– SEK per person och vecka med självhushåll.

Anmälan snarast till Lennart Bergqvist, Brunnsvägen 7, 671 00 Arvika, tel. 0570-154 79, som också ger närmare information.

SATSA PÅ EN LÄRORIK VECKA – ANMÄL ER SNARAST!

Gul Forssländehanne, dun, ett begärligt byte för fisken både i fjäll- och skogsregionen.

Visst finns det dagsländor i norr!

Tidigare fiskade vi nästan helt med dagsländeimitationer, och kritiken var ibland stor över att "Nattsländelandet" i norr glömdes bort – men frågan är om debatten istället fått slagsida åt andra hållet...

Text och foto:
Lennart Bergqvist

Är imitationer av dagsländor något man kan lämna hemma när man åker på sommarfiske i fjälltrakterna? Frågan kan synas något märkelig, men om man får tro mycket av det som skrivits i fiskepressen på senare tid är den faktiskt befogad. Man får lätt intrycket att nattsländor är de enda insekter som finns där uppe i tillräcklig mängd för att intressera fisken. Vår flugfisketradition har vi ärvt av engelsmännen, och litteraturen om insekter viktiga för flugfiskaren kommer även den från England.

Om man tittar närmare på dessa i och för sig välskrivna och intressanta böcker, så märker man att de i huvudsak är skrivna för kalkströmsfiskare och mest behandlar dagsländor.

Eftersom vi i stort sett saknar dessa typer av vatten, så har det sagts att de knappast är av värde att läsa för den nordiske flugfiskaren. Jag vill personligen inte riktigt hålla med om detta. Många dagsländearter finns även här hos oss, t.ex. Gul Forsslända (*H. sulphurea*) Röd Strömslända (*E. ignita*), Å- och Sjöandslända (*E. danica* och *E. vulgata* för att nämna några). Visserligen stämmer inte alltid färger och kläckningstider och heller inte alltid storlekar, men det är oenligt intressant läsning, och har dessutom för många av oss betytt att vi har fått sambandet mellan insekterna och flugvalet klart för oss. Numera har vi dessutom Boström och Bengtssons bok "Dagsländor i

Öringvatten" att tillgå. Den har förutom de nordiska kläckningstiderna, rätta storlekarna och färgerna på våra nordiska dagsländor även gett oss en ny typ av flugor: Svenska Flugan Serien – som enligt mitt förmenande fungerar perfekt vid praktiskt fiske.

Nå, men finns det då några dagsländor kvar i våra försurade vatten, och är de i så fall av någon betydelse för fisket? Det beror kanske en aning på var i Norden man fiskar. Leif Johansson från Myrheden uppe i Norrland har i en artikel talat om hur liten betydelse dagsländor har för fisket där uppe i norr, och det är säkert på det viset i de flesta av hans hemmavatten, även om jag hört berättas om fina kläckningar av Stor Strömslända

(*E. aurivilli*) och även Stor Simslända (*S. aestivalis*) ända uppe i trakterna av Råstojaure, som vid de tillfällena gav upphov till ett utmärkt fiske – där fisken vakade som besatt.

Stora variationer kan naturligtvis förekomma till och med i en och samma älv eller å. Ett parti är stenigt och snabbt, ett annat är lugnflytande. Det ger olika biotoper som passar olika insekter. Naturligtvis är nattsländorna viktiga, speciellt som de oftast finns under en längre del av säsongen, men ibland känns det som om den tidigare ensidiga debatten "dagsländor kontra nattsländor" fått slagsida – men nu åt andra hållet.

Från Klarälven och norröver

Självt fiskar jag mest i mellersta delen av Sverige och Norge, och där vill jag bestämt påstå att, med några få undantag, dagsländorna är av primär betydelse från mitten av juni fram till senare delen av juli. Den dagslända som är av störst betydelse för fisket i strömvatten, både i skogslandet och i fjälltrakterna, är utan tvekan Stor Strömslända. Den förekommer praktiskt taget i alla älvar från norra delen av Klarälven och norrut. Kläckningstiderna varierar från 20 juni till 10 juli beroende på de olika älvarnas vattentemperatur.

Röd Strömslända är även den mycket vanlig i de här vattnen och kan vissa dagar med lagom värme och lite duggregn kläckas i nästan otroliga mängder. Gul Forsslända är den dagslända som bl.a. John Goddard liksom Fiskejournalens redaktör Olof Johansson skrivit att fisken inte tar i dunstadiet. Detta är något som inte alls stämmer i de vatten jag här talar om. Snarare är det så, att den sländan är lika begärlig som de andra arterna. Ibland händer dock att fisken blir selektiv på nymferna just i kläckningsstadiet, men det är ju något som inte är särskilt specifikt enbart för den här arten. Möjligen kan orsaken till ryktet att fisken längre söderöver inte tar den gula forssländan bero på att det inte förekommer lika kraftiga kläckningar som här uppe, och att den därför inte lockar upp fisken till ytan i samma omfattning.

Åsländan (*Baetis*) förekommer också rikligt i detta område och inleder årets kläckningar med den Stora Åsländan (*B. rhodani*), som vanligtvis börjar kläcka i mitten av maj och når höjdpunkten vid månads-skiftet maj – juni, vissa år senare.

Sommaren -83 började ju med en ovanligt kall och ostadig period, och inte förrän veckan efter midsommar kom den stora åsländekläckningen igång i den då 8-gradiga Hemsila. Även luften höll då 8 grader. Det är ytterst sällsynt att se någon större fisk äta på ytan vid så låg temperatur. Det händer någon gång i älvar där det finns harr, men eftersom Hemsila endast håller öring (samt någon enstaka regnbåge) sågs ingen fisk över halvkilot uppe i de högre vattenlagren.

En annan vanligt förekommande åslända är Fjällåsländan (*B. subalpinus*), som trots sin litenhet (6–9 mm) ofta gör harren selektiv i t.ex. Glomma. Även den Svarta Åsländan (*B. niger*) kan vara av betydelse vissa perioder i augusti, i synnerhet under kalla och regniga dagar med lite snål vind.

Stor Simslända förekommer även den i de flesta av dessa vatten, men ger i motsats till vad som är fallet vid Storån i norra Dalarna sällan några riktiga rajser. Bandad och liten simslända är också vanliga i de mer lugnflytande av dessa strömmar – som t.ex. HOLA.

Variationer

En av de största avvikelser i kläckningstider som jag upplevt, var när jag i mitten av augusti fiskade i Sjoa vid Bessheim uppe på Valdresflya i Norge tillsammans med Staffan Pantzar från Huskvarna. Vi hamnade då mitt uppe i en kraftig kläckning av den Gula Forssländan, som i Sjoa normalt kläcker i början av juli.

I övrigt är artrikedomen stor i dessa norska vatten, och man kan även finna enstaka exemplar av Åsandsländor och Sjösandsländor. Men förutom några få undantag förekommer de sällan i så stor mängd att de gör fisken selektiv – men märk väl att de trots det tas av fisken ibland.

Dagsländorna i dessa vatten kan variera oerhört mycket i färg, och även om det kanske inte alltid i våra nordiska vatten spelar så stor roll med någon liten avvikelse mellan insekten och den konstgjorda flugan, så är ibland avvikelserna så stora att man bör binda åtminstone två färgvarianter av en del mönster. Detta gäller först och främst Stor Strömslända och Röd Strömslända, som i bl.a. Glomma har en helt annan färg än den vanliga guloliva. Färgen här är nästan orange.

Gul Forsslända är i både Klarälven och Glomma nästan grön. I Sjoa nå-

gonstans mitt emellan grön och gul. Det är viktiga och markanta skillnader (men även andra sländor kan variera i nyans mellan olika vatten. Man kan även lägga märke till att det kan skilja en del mellan olika individer av samma art, trots att de är kläckta på samma plats i samma ström!

Vattenståndet

I en av dessa strömmar, belägen i norska Østerdalen och hårt miss-handlad av reglering, har vattenståndet i medeltal höjts en meter, och på den översta halvmilen "försvann" i stort sett alla dagsländor. Fisket blev helt inriktat på nattsländor – och då i synnerhet på deras puppstadie. Vi fick i praktiken ett våtflugefiske i utbyte mot det torrflugefiske vi tidigare hade haft.

Sommaren -83 hände något med en kraftstation, så man nödgades reparera under den månad som normalt är den bästa, alltså juli. Tillsammans med den torra väderleken innebar detta perfekt vattenstånd. Till allas förvåning kom det åter igång en massiv kläckning av både Stor- och Röd Strömslända, som inte låg långt efter forna dagars kläckningar. Vissa tider såg det ut som en omvärd snöstorm. Det är tydligt att om inte dagsländorna slås ut av försurning, så kan de få individer som kläcks under dåliga år ändå hålla en tillräckligt stor stam vid liv, som sedan kläcker ut så snart omständigheterna blir de rätta. Nattsländornas betydelse blev minimal. Inte förrän i senare delen av juli, när de flesta dagsländor kläckt ut, fick nattsländepupporna åter plockas fram...

Stilla vatten

I de stillastående vattnen, skogstjärnar och småsjöar som hålls vid liv genom kalkning, har vi Sjösandsländan (*E. vulgata*) som den viktigaste och största av dagsländorna – i de vatten där den förekommer. Andra dagsländearter av vikt är: Brun Forsslända (*H. fuscigrisea*), Stor och Liten Vasslända (*L. marginata* och *L. vespertina*) plus en del mindre åsländearter.

Så vi som fiskar i mellersta delen av Skandinavien högländ, alltså i västra Sverige och östra delen av Norge från Värmland i syd till i höjd med Gäddede i norra Jämtland, gör nog klokt i att ändå binda våra dagsländeimitationer – för än så länge är de i allra högsta grad aktuella.

BOK- BITEN

Redaktör Nore Sundin

Skriverier om fiskeböcker leder ibland till trevliga kontakter med läsekretsen. Framför mig ligger just nu ett sådant brev. Det är Lennart Simonsson i Järpen, som tycker att det skulle vara bra om någon intresserad fiskebroder i respektive nordiskt land kunde göra en förteckning över vad som publicerats i det egna landet om vårt kära flugfiske. Förteckningen finge gärna kompletteras med uppgifter om försäljningsställen, antikvariat och dylikt.

I Sverige har ju redskapshandlaren Wille Utter givit ut en förteckning över svensk 1900-talslitteratur. Dessutom finns det en skrift, som föreningen BHS har givit ut under beteckningen "Skrifter, nr 18." Författaren heter Leif Andersson och skriften har titeln "Svensk sportfiskelitteratur 1965-1975. En kommenterad förteckning". (Adressen till föreningen är c/o Bibliotekshögskolan, Box 55067, S-500 05 Borås 5. Tel. nr. 033/10 84 60).

Lennart Simonsson slutar sitt brev med ett erbjudande om att svara för sammanställningar och distribution om det skulle visa sig att intresse finns. Lennarts adress är: Box 118, S-830 05 Järpen, Sverige. Tel.nr. 0647/106 35.

N.S.

Hardy's i våra hjärtan

Jamie Maxtone Graham: "The best of Hardy's Angler's Guides", Macdonald Publishers, Edinburgh 1982. 10 pund (paperback) eller 20 pund (de luxe-utgåva). Direkt från utgivaren under adress Edgefield Road, Loanhead, Midlothian, Scotland EH20 9SY.

För över etthundra år sedan började två bröder i Alnwick tillverka och sälja fiskeredskap. Ganska snart fick bröderna rykte om sig att göra förstklassiga redskap med en utomordentlig design. Den främsta orsaken till det goda ryktet i England och utomlands stod dock att finna i deras

väl utvecklade känsla för publicitet – i dessa stycken låg bröderna hästlängder före sina konkurrenter. Det var inte för inte som deras företag så småningom kom att kallas "sportfiskevärldens Rolls-Royce".

Ett av bröderna Hardy's (för naturligtvis är det om dem, som denna anmälan handlar) genidrag som reklamare var att nästan årligen ge ut en välmatad, 300-sidig katalog fylld av spön, rullar och flugor samt, inte minst, tillbehör av de mest udda slag. Till det mest roande och fascinerande i dessa "fiskebiblar" hörde de regelbundet återkommande artiklarna om fiskets när-var-hur inom det vidsträckt brittiska imperiet, ofta författade av någon av de med tiden talrika herrarna Hardy.

Gamla redskapskataloger kan vara trivsamt läsning. Bilderna har idag lite av "kuriosa" över sig, men frågan är om så mycket har ändrats. Då som nu finner man de mest märkliga utrustningsdetaljer...

Med åren har det blivit allt svårare att få tag i exemplar av de ursprungliga utgåvorna av "The Angler's Gu-

ide". Förmodligen har den populära hobbyn att samla gamla redskap också kommit att omfatta redskapskataloger! Att i dag försöka bygga upp en komplett samling av Hardy-kataloger skulle förmodligen kosta en smärre förmögenhet. För alla dem, som i likhet med mig har svårt att skrapa ihop en sådan men ändå gärna skulle vilja få en överblick över en tidsepok inom redskapsindustrins utveckling och historia har Jamie Maxtone Graham sammanställt ett urval i faksimil från 26 kataloger utgivna under åren 1886-1954.

Grahams sammanställning ger oss en god överblick av flugfiskets guldålder, sedd ur redskapsfabrikantens perspektiv. Här finns *allt* – från våra vanliga redskap till mer eller mindre konstlade "gadgets". Jämför med en katalog från våra dagars leverantörer och Ni skall finna att flugfiskaren inte har ändrat sig särskilt under alla dessa år: svagheten för prylar och tillbehör var högt utvecklad, då liksom nu!

Förutom en redskapskavalkad genom åren bjuder boken på ett urval av artiklar från gamla kataloger samt smakprov på de förr i tiden så vanliga intygen och breven från mer eller mindre högt uppsatta personer.

Sammantaget är "The best of Hardy's Angler's Guides" en guldgruva av roande läsning för varje flugfiskare med sinne för sportens traditioner, antingen han styrs av veteranens nostalgiska längtan till "den gamla goda tiden" eller han som nybörjare söker bilda sig en uppfattning om hur den egentligen var!

N.S.

Något om nybörjarlitteratur

Att flugfiske drar till sig allt fler av de mest aktiva fiskarna har vi väl kunnat märka litet till mans. Bokförlagen har förstas inte varit sena att fatta galoppen, med påföljd att vi på sista tiden fått se flera nybörjarhandledningar i bokhandlarnas hyllor. Så har t.ex. FiN:s värderade medarbetare Bengt Öste producerat sig i ett par böcker av helt olika karaktär: I Norstedts "Fiskeskolan – sommarfiske" har han svarat för avdelningen om flugfiske. Ungefär samtidigt har han utkommit i Fritidsfiskarnas småskriftserie "Fiskeboken" under titeln "Så flugfiskar Du". Bägge produkterna är fina bevis på Ostes förmåga att göra god pedagogik av det som nybörjaren behöver veta och samtidigt förpacka det hela i en lättläst och trevlig stil – Ändå är jag tveksam till frågan om vi behöver så många olika nybörjarböcker som för närvarande pre-

senteras på marknaden.

Ett verk, som marknaden definitivt inte borde ha fått uppleva är *Brian Furzer's "Flugfiskebok"*, utgiven på Libers förlag i översättning av Sven Ekman. Det här är inte en bok, som jag vill rekommendera någon, vare sig nybörjare eller andra, att betala de begärda 75 kronorna för. Översättningen vimlar av sportfisketekniska grodor och tveksamheter. Utan att ha läst originalet kan jag nog våga påståendet att flera av felaktigheterna härstammar därifrån. Förstärkta av en icke fackmannamässig översättning har de lett till en ganska bedrövlig produkt, som i vart fall jag skulle undvika att sätta i händerna på en ivrig nybörjare.

N.S.

Laxfiske

Jens Ploug Hansen: *Laksefeber*, Skarvs förlag, 192 sidor, illustrerad med foto och teckningar. Pris 98 Dkr.

Fiskeriet efter laks i Norden og Skotland/Irland behandles og anskueliggøres i denne 10. bog fra forfatteren.

Bogen vil afgjort være en hjælp til mange laksefiskere, der ikke har noget fast tilholdssted på deres årlige laksetur, og til nybegynderne der her kan hente en masse facts omkring fiskeriet.

De forskellige vande beskrives af stedkendte personer og de særlige metoder vises i fotos og tegninger. Især tegninger er fint udførte og er med til at hæve bogens instruktive værdi. Tegningerne er udført af Finn Ringtved.

Bogens litterære værdi er ringe og jeg kunne godt ønske mig at forfatteren snart tog sig sammen og lavede bøger efter et andet mønster end de hidtidige udkomne. Bogen "Ædel-fisk" viste det kunne lade sig gøre.

Jeg vil dog ikke underkende JPHs evne til at skrive medrivende i hans blanding af reportage og facts, og selv som ikke-laksefisker holder bogen mig udmærkt fangen hele vejen igennem.

Spørgsmålet er så hvordan alle disse gode råd vil virke i praksis. Jeg talte med en habil laksefisker om bogen. Han havde netop været i Norge og fisket i en af de omtalte elve og endda samme sted. Da han kom hjem læste han bogen of fandt ud af at alt havde været som bogen beskrev det. Det gav dog ingen storlaks, men en enkelt på 3 kilo i løbet af en uges fiskeri. Så i al stilfærdighed foreslog han, at tage oplysningerne med et gran salt og selv finde sin laksestil. Erling Vestrup

När det gäller flugbindningsmaterial

Vänd dig med förtroende till oss, som erbjuder fina material & verktyg till förmånliga priser:

Nybörjartips

Denna sats är mycket prisvärd. Samtliga verktyg är av hög Svensk kvalitet.

Stora flugbindningssatsen.

Inneh.

Städ

Hackletång

Trådrulehållare

Sax

6 st Tuppnackar

48 st Vingpennor and

5 st Ögonfjädrar

1 påse Teal

Maraboutfjädrar

2 påsar Struts

3 bitar Bucktails

Kaninskinn

4 rullar Tinsel G-S

8 rullar Flossilke (8 färger)

2 rullar Bindtråd

1 bit Vax

1 fl Lack

Krok torr 75 st

Krok våt 75 st

Vårt pris 340:- t.o.m. april.

Pris, ex ur vårt sortiment.

Fly-Rite 8:-

Isbjörn nat. 16:50

Krok torr 25 st 6:50

Krok våt 25 st 6:50

Streamerkrok 25 st 8:30

Marabou floss 7:-

Gossamer bindtråd 7:-

Hel rävsvars 49:50

Kunnan Graphitespön

80% Graphite

7000-Serien AFTM. 5-6,

6-7, 7-8

Pris st. 285:-

Flugbindningsverktyg

VENIARD originalstäd.

Ingram pris st. 153:-

Cranbrook pris st.

216:-

Fiske-Gjusen städ.

Material ingår i köpet t o m april.

Städ. Nr 7 (3 st Tuppnackar)

Städ. Nr 5 (2 duss Vingpennor And)

All-Round trådrulehållare (1 rul Floss)

Zebco Flugrullar

AFTM Pris

5-6 130:-

7-8 140:-

8-9 150:-

Katalog sändes Kostnadsfritt
Tel 0370/930 02 & 930 03

330 33 HILLERSTORP
Sverige

SVENSKTILLVERKAD FLUGFISKEVÄST

TILLVERKAS AV GRÖN MILITÄRSATIN I TRE MODELLER MED NAPPASKONING

"ALTA" se bilden 325,00

9 fickor fram

2 innerfickor

"GAULA" 12 fickor fram 475,00

2 innerfickor

1 ryggficka

2 bakfickor

"DRIVA" Deep wader 200,00

4 fickor fram

RAKA BYXOR 6 fickor 375,00

SÄLJES AVEN MOT POSTFÖRSKOTT VARVID FRAKT TILLKOMMER.

BlixSport
Storgatan 87 UMEÅ 090-11 40 70
FISKESPECIALISTEN!

EMBLEMER

Vi fremstiller følgende produkter:

Emalje emblemer

Vævede "

Guldtrækkeri "

Selvkøbende "

Maskinbroderede "

skriv eller ring efter vor brochure

G.K.PEDERSEN ApS

Fuglevadsvej 75, 2800 DK-Lyngby
Danmark. Telefon: 02-870474,
Telex: 37109 gpk dk.

TÄNK OCH TYCKT

Torp Jacobsen och Gacka

Da jeg læste Preben Torp Jacobsens beskrivelse af hans og hans kammeraters fiskeri i Gacka i begyndelsen af Juni 82, kunne jeg ikke modstå fristelsen til at knytte nogle kommentarer til denne "expertvurdering" af Gacka.

Jeg var selv i tiden 21. – 27. maj sammen med en gruppe svenske og danske fluefiskere ved Gacka, og lad det være sagt straks – vi havde et fremragende tørfluefiskeri. For at illustrere dette kan jeg nævne at min fiskekammerat Per Larsen, Brønshøj og jeg på 6 dage fangede og gendussatte godt 100 ørreder. Gennemsnitsstørrelsen var på lige knap 40 cm. Af disse fisk blev ca. 90 taget på tørflue, og en del af resten faldt for Goddards Suspendernymfe. Kun ganske få fisk blev taget på vægtbelastede nymfer. Pers største fisk, en pragtfuld regnbue på 59 cm blev taget på klassisk opstrøms nymfe, en Pheasant Tail 12. Vi havde en pæn stribe fisk på over 50 cm taget på tørre majflue- og sedgeimitationer. Og der var mange andre, både på vores hold, og blandt de øvrige gæster på hotellet, der fik fine fangster på tørflue.

Dette er ikke for at fremhæve vore evner i forhold til andre fiskere, men Gacka er et svært vand at fiske i og den kræver lokalkendskab – og det havde vi. Per og jeg havde begge været ved Gacka 5–6 gange før. Og netop når man vil fiske majflueriset, er lokalkendskab en fordel – det burde Preben Torp Jacobsen vide. Majflueriset er et flygtigt bekendtskab og man kan nemt ramme en forkert uge.

Med hensyn til de Odensefiskere, der også omtales i artiklen, er det mine tre fiskekammerater, Ove Larsen, John Lund og Kaj Lyngvang. De er alle tre fremragende tørfluefiskere med Gackaerfaring og du ville uden tvivl have kunnet få dig et par fiduser, hvis du havde spurgt på en fornuftig måde – det gjorde du vist ikke.

At nævne deres fangster i samme åndedrag som du nævner det beklagelige tyvfiskeri, der af og til foregår, synes jeg er at gå lige til stregen. Ingen af de tre, (eller nogen anden dansker eller svensker, jeg har mødt ved Gacka) kunne drømme om at overtræde disse bestemmelser. Er rønnebærene sure, Preben?

Hvor har du i øvrigt dine oplysninger om udsætningerne i Gacka fra? Mange samtaler med Milan Stefanac, som du lidt hånlige omtaler som den "berømte" riverkeeper, har givet mig den overbevisning at der kun sættes mindre fisk ud i Gacka (Se f.eks. Der Fliegenfischer nr 35 på side 45, der er en udsætningsplan for Gacka. Den omtaler en årlig udsætning af 26.000 stk bækørred i størrelsen 10–15 cm, og ca 10–12.000 stk regnbuer i størrelsen 25–30 cm.). Og ærlig talt, de store ørreder, som du ikke kunne fange, ligner absolut ikke dambrugsfisk på nogen måder – hverken med hensyn til kræsenhed, fighteregenskaber eller udseende.

Kære Preben, du kan altså ikke lide Gacka (det er måske ikke fjertelligende og eksotisk nok) og det er din sag, men husk på, du regnes for en autoritet og det forpligter. Folk tror på det du skriver, derfor synes jeg at det afsnit du skrev i FiN nr 4 bør glemmes hurtigst muligt. Med venlig hilsen

Jens Staal

PS. Jeg har været ved Gacka adskillige gange som turleder for Sport Centrums ture (et firma som jeg for øvrigt ingen forbindelse har med mere). Disse ture blev lavet på en non-profit basis, og jeg har naturligvis ingen økonomisk interesse i Gacka. Dette blot nævnt for fuldstændighedens skyld.

Missvisande om Gacka

Vi, to danske fluefiskere med adskillige Gacka-år på bagen, føler trang til at kommentere dette afsnit.

Vi kan roligt sige, at det var med særdeles stor undren vi læste dette.

For det første var 82 et af de bedste af mange år i Gacka. For vores eget vedkommende (vi var der i Maj-flue sæsonen, ganske få dage før Preben Torp Jacobsen) oplevede vi begge et fiskeri, som var uden sidestykke i vores tid som fluefiskere. Vi har fisket på Irland, Skotland, Norge, New Zealand m.m. Vores 8–10 dage gav betydeligt over 100 fisk til os hver – deraf mange over 40 cm og adskillige over 50 – største fisk en regnbue på 64 cm og en bækørred på 52 cm.

På PTJ's spørgsmål: Hvor og hvordan fangedes fiskene, kan vi på egne og på vore Odense-kammeraters vegne svare:

1) det foregik i Gacka og 2) størstedelen blev fanget på tørflue og resten på nymfer – flydende såvel som synkende. PTJ's forhåbentlig utilsigtede, men uhyre klodsede placering af sin bemærkning om ulovligt fiskeri samme åndedrag som han omtaler Odense-fiskerne, håber vi hermed er manet i jorden.

Derimod føler vi angrebet på, som PTJ ironisk skriver: "den berømte" riverkeeper, Milan Stefanac, som en utilgivelig uforskammethed. Vi kender Stefanac som et af de mest vidende mennesker, vi har truffet, når det drejer sig om ferskvandsbiologi og fluefiskeri, ligesom han aldrig er bange for at hjælpe, når man spørger om råd vedrørende fiskeriet i den flod, som er hele hans tilværelse.

Han har, trods sygdom og et for ham uønsket og byrdefuldt arbejde som hoteldirektør, gjort et fremragende arbejde med at pleje sin flod. Vi, der kommer igen år efter år, kan tilfulde bevidne at PTJ's udtalelser om udsætningspolitikken i Gacka er totalt misvisende. Vi ved, at det drejer sig om et særdeles vanskeligt fiskeri som kræver et betydeligt hårdere arbejde end den form for "Dansk fiskeri" som vi så ofte har læst om i Ptj's utallige artikler.

Bengt Holstein
V. Rindom Thomsen

'Duffer's Day' i Gacka!

Redaktøren har tilstillet mig ovenstående to læserbreve, og jeg vil straks beklage dybt om min tekst har kunnet misforståes – det har så sandt ikke været min hensigt. At jeg har skrevet 'berømt' i udråbstegn, skyldes det faktum, at hr. Milan Stefanac (af hvem der forøvrigt hænger et meget fint portræt på min væg) hver

forts. på sidan 38

FLUGBINDNING

Trött på dåligt Tupphackle?

Vi vill härmed informera den nordiska marknaden att vi kan erbjuda bra Torrflugnackar i varierande naturliga färger. De sista åren har kvaliteten på tuppnackar radikalt försämrats, (utom METZ), och vi har inte vetat hur vi skulle agera för att få tag i bra, billigare Torrflugnackar. Nu har vi funnit lösningen och detta medför att vi periodvis under året kan erbjuda bra kvalitet till en kostnad av ca 75:--/nacke. Vi vet att det vimlar av nackar på marknaden som kostar 50-60:-- , men vi har hört och sett för många missnöjda kunder för att tro att kvaliteten på dessa nackar är tillfredsställande. TA CHANSEN OCH PROVA VÅRT ERBJUDANDE AV TORRFLUGNACKAR. Skulle du mot förmodan bli missnöjd så har du naturligtvis full returrätt.

FLASHABOU

består av tunna strimlor liknande julgransglitter. I vattnet reflekteras omgivningens färger och materialet pulserar och "andas" likt Marabou. Helt suveränt kompletterande vingmaterial till Streamers, Lax- och Havsöringsflugor. Används även som ribbing och kroppsmaterial till vissa nymfer, typ corixa. 3-4 strån i vingen räcker för att attrahera fisken effektivt. Av färgerna som provats har PEARLESCENT väckt mest uppmärksamhet. 1 pkt räcker till 100-tals flugor.

FÄRGER: Gold, Silver, Red, Blue, Black, Pearlescent. Pris 39:50/tp.

FLASHABOU-SLANG

pearlescent Flashabou hopvävt till en "mylar"-slang (mylar-piping), som används till kroppsmaterial på Streamers, Nymfer, Lax- och Havsöringsflugor. Svagt transparent med ett vandrande färgspectrum gör den otroligt attraktiv för fisken. MÅSTE HELT ENKELT SES OCH PROVAS! Finns i SMAL, MEDIUM och BRED. 1 meter per fp. Pris 10:-- , 11:-- resp. 12:--/m.

DIAMOND BRAID - Mylartinsel

Tunna sammanvävda strimlor av mylartinsel. Rostar ej. Skär ej av bindtråden när de binds in. Ger en "väfflad" effekt. Kroppan kan fås tunnare om tinslet sträcks under inbindningen. REKOMMENDERAS! Färger: Gold, Silver, Red, Green, Peacock Blue, Purple, Copper, Royal Blue. Pris per fp i praktiskt plasthållare: 12:--/st.

EASY-DUB

Vår egen naturliga dubbing. Oerhört lättdubbbar, samt om det behandlas med impregneringsmedel, så fås en unik flytkraft. Obehandlat har det egenskapen att det absorberar vatten effektivt och är perfekt till nymfer, våtflugor och laxflugor. Finns hitills i 4 färger. Pris per fp 7:25.

S.P.PUPPAN

En liten materialsats bestående av Speciellt utvald skumplast i 4 olika färger, baserade på nordiska Nattsländepuppors originalfärg. En beskrivning för denna effektiva Puppas bindning, samt information hur Puppen fiskas effektivast i strömmande vatten. Efter egna erfarenheter och tester har ingen tidigare Nattsländepuppimitation nått de fångstresultat som S.P.PUPPAN i strömmande vatten. Med impregnering håller detta speciella skumplastmaterial kvar luftbubblorna även i den starkaste ström, och detta har höjt fångststatistiken anmärkningsvärt. Prova och se, du ångrar dig inte!

Pris 20:--/sats.

KARPENS FLUGFISKE & FRITID AB

Box 19136 - 104 32 STOCKHOLM - Tel: 08-15 58 50, 15 59 60
Butik: Valhallavägen 46, Stockholm. Närmaste T-bana, station TEKNISKA HÖGSKOLAN.

BESTÄLL VÅR
FLUGFISKEKATALOG Nr. 2!
Du får den GRATIS!

FLUGSPÖN

Efter 4 års väntan har vi nu äntligen fått fram en spöserie i Graphite som tillverkas i USA av en känd klingtillverkare med högsta rennäm. Vi har valt att bara ta hem klingor och själva bygga spöna färdiga. Anledningen till detta är att priset på färdiga spöna skulle vara ca 1000:-- högre. Fördens skull snålar vi inte på detaljerna utan använder komponenter ur RODON's spöbyggnadsortiment.

Vi kallar serien STREAMLINE och den finns som klingor, byggsatser och färdiga spöna. Spöets aktion är 75% (trekvartsaktion) vid normal belastning. Dvs. det är den del av klingan som arbetar mest. Aktionen känns också ända ner i handtaget.

Färgen på klingan kallas BEARBROWN.

MYCKET SNÅLLA, LÄTTKASTADE SPÖN UTAN VIBRATIONER.
FÄRGER PÅ KLINGAN KALLAS BEARBROWN.
DETTA SPÖ GER DIG OERHÖRT MYCKET FÖR PENGARNA.

STREAMLINE

Längd	Lina	Ant.delar	KLINGA	BYGGSATS	FÄRDIGT
7'6"	3-4	2	760:--	1.035:--	1.375:--
9'	4-5	2	760:--	1.035:--	1.375:--
9'	5-6	2	760:--	1.035:--	1.375:--
9'	5-6-(7)	4	1.168:--	1.443:--	1.665:--
9'6"	6-7	2	880:--	1.170:--	1.425:--
9'6"	8-9	2	880:--	1.205:--	1.435:--

(Färdiga spöna av STREAMLINE levereras med tygfodral och snygg plasttub. Vit med svarta lock.)

SAGE TVÅHANDSSPÖ

Under 1983 konstruerade SAGE i samarbete med KARPENS 2 st tvåhandsspöna som efter tester visat sig vara kometen på Tvåhandssidorna för 1984. De åsikter av erfarna Laxfiskare om spöets egenskaper har bara ett svar: Att, funderar du på ett Tvåhandsspö till 84-års säsong så finns för närvarande ingen jämförelse med SAGE 14" och 16". Dessutom har spöna en egenskap som är unik. Toppdelen och mellandelen på spöt passar till både 14" och 16"-s butten. Detta innebär att du kan få 2 spöna i 2 längder med endast 1 toppdel, 1 mellandel och 2 buttdelar.

Förutom den ringa vikten på spöt, lättheten att behandla linan i Spey, Switch, Roll och Överhandskast, så har spöt också en säregen ryggrad, som övertygar om spöets förträfflighet. 75%-ig aktion.

SAGE TVÅHANDSLAX

14" lina 11-12 3 delar Pris för klingan 1.836:-- 14" Buttdel Pris 851:--
16" lina 11-12 3 delar Pris för klingan 2.087:-- 16" Buttdel Pris 1.102:-- (Längd 2 m)
Färdiga spöna byggs upp på begäran och kostar ca 500:-- mer + detaljer. Från april finns priser på färdiga spöna uträknade exakt.

KARPENS LAXFISKEKOLA.

Vi anordnar laxfiskeskola i MORRUM under tiden 13/5-20/5 -84. Inkvartering sker på hotell Walhalla med frukost + middag. För nybörjaren i Laxflugfiske är detta en fin chans att skaffa sig de grundläggande kunskaperna för ett framtida effektivt fiske. Ring eller skriv för information. Naturligtvis har vi även vår LAXFISKEKOLA i GAULA, Norge, även sommaren -84.

KARPENS TEORI- OCH KASTKURS för Laxfiske.

16, 17 och 18 mars -84, har vi en introduktion och teorikurs på LAXFISKE i våra egna och andra lokaler i Stockholm. Hör av dig för mer information.

Skarp's Fly Fishing AB

HÄR FINNS DE BÄSTA FLUGFISKEREDSKAP OCH TILLBEHÖR SOM KAN KÖPAS FÖR PENGAR. EXEMPELVIS:

- Flugspön: SHARPE SPLICED (Lax) LEONARD (öring)
Flugrullar: HARDY. Lättvikt, Marquis och Prince-serien.
Fiskevästar: STREAM DESIGN. Classic och Ultimate.
Vadarbyxor: SEAL-DRI och RED-BALL (OBS original)
Flugaskar: DE-WITT, COMMON SENSE samt WHEATLEY
Tafsmaterial: NYLORFI 0,10-0,50. samt KROIC.
Fiskeväskor: BILLINGHAM "The Country Net Bag"
Vadarstavar: SHARPE (impreg. cane) samt SUPER FOLSTAFF.
Skjortor: DUXBAK. Amerikanska skjortor i högsta kvalitet.

OBS! våra fluglinor och dess priser:

RODON-BORKAST Flytande, sjunkande spets, sjunkande

285:--

SCIENTIFIC ANGLERS SUPREME och ULTRA.

235 resp. 295:--

DUBOIS SILKELINA DT4-6

485:--

Rekvirera vår katalog 83-84 samt nyhets supplement 84 vilka erhålles till kostnaden 5:-- (frimärken eller sedel).

ÅVÄGEN 4. 448 00 FLODA. TEL: 0302/351 87

Tänkt och tyckt:

forts. från sidan 36

dag vi var ved Gacka blev meldt at komme inden ret længe, hvorfor vi opholdt os langt den største del af tiden omkring hotellet i håb om at kunne få et interview med ham – men han viste sig ikke.

Hensikten med vore besøg ved Gacka og fiskeriet i Tjeckoslovakiet var det enkle, at søge oplysninger om et godt fiskevand ikke udenfor almindelige nordboers tidsmæssige- og økonomiske rækkevidde. Det er meget godt at læse om fiskeri 'fjernt fra Danmark', men jeg opfatter det på samme måde, som man i tredivernes depression så amerikanske udstyrsfilm – som noget spændende, men uopnåeligt – drømme.

Derfor havde det været meget bedre om begge brevskriverne havde fortalt os lidt af det de ved om Gacka, så havde deres indlæg været af værdi. Og jeg er til alt held blevet så gammel i gårde, at jeg rigeligt har fået min 'del af kagen' – det jeg blot kunne ønske var at andre ville hjælpe til med at en større kreds end dem selv kunne få den viden og erfaring, der skal til for at fiske med udbytte i et for dem fremmed vand.

Angående Gacka dette – jeg har kun været der den ene gang, og det er et virkeligt enestående stykke ørrevand – mest at sammenligne med floden Itchen ovenfor Winchester, der hvor Skues fiskede. Jeg har gode vener i Syd-Frankrig, der ofte benyttede en week-end til at krydse over til Gacka for at opleve det helt eventyrlige fine tørfluefiskeri, men så blev fiskeriet ødelagt – flere og flere fiskede med 'förtyngd nymf' – og jeg har set såkaldte nymfer benyttet af Stefanac og bundet af ham selv på krogstr. 2 og vejende 1 gram! Læser man det tyske 'Der Fliegenfischer', der har gjort meget ud af Gacka, vil man finde læserbreve, der oplyser sagligt om problemerne med denne kontinentets vel fineste 'chalk-stream' – lad os derfor høre om Jeres erfaringer fra Gacka.

Og et hjertesuk fra mig personligt: Hvorfor er næsten alle læserbreve angreb på forfatterne – var det ikke langtid bedre at komme med saglig oplysning – og så til Odenseanerne dette: Rønnebær er ikke sure. Har de fået frost er de fortrinlige til syltetøj eller lagt i Brøndum Akvavit.

Preben Torp Jacobsen

Tänkt och tyckt av en redaktör

Vinjetten Tänkt och Tyckt är öppen för alla läsare att ventilera synpunkter på FiN eller skriva om annat som ligger oss flugfiskare varmt om hjärtat. Utnyttja de här sidorna, men skriv om möjligt kort – helst inte mer än en A4 sida på maskin.

Som redaktör för FiN gör jag tyvärr samma iakttagelse som Preben Torp Jacobsen. Ett stort antal läsarbreve utmynnar i rena personangrepp på tidskriftens medarbetare, och det upplevs lika otrevligt i en insändarspalt som skribenterna här ovan tydligen upplevt delar av PTJ's artikel. Det är ingen skillnad.

Skriv gärna, skriv dessutom gärna med skärpa, men försök samtidigt tillföra debatten synpunkter som är av intresse för läsarna. Det finns inga "experter", möjligen är vi alla experter var och en på sitt eget lilla område. Som redaktör – men också i egenskap av prenumerant på FiN – skulle jag själv med stort intresse t ex se en artikel skriven av någon med många år vid Gacka på nacken. Det vill säga skriven av någon, som i förhållande till oss andra är expert på just fisket vid Gacka. Bengts och Prebens artiklar har nämligen väckt min nyfikenhet på den ginklara strömmen.

Ett riktigt inside-reportage skulle bana vägen för en fin fiskeresa, och jag (och andra med mig) skulle slippa Prebens frustrerande upplevelser efter de högt ställda förväntningarna – det må sedan gälla Gacka eller andra vatten.

Så välkommen alla som vet sig ha kunskap om bra fiskevatten, flugor eller annat av intresse att förmedla till oss övriga läsare. Tänkt och Tyckt-spalten står alltid öppen – och räcker inte platsen här, så finns det kanske utrymme för en större artikel. Varje sida i FiN är från början vit!

Gunnar Johnson

Var finns sportfiskarna?

Var finns sportfiskarna, frågade man på Älvräddarnas Samorganisations möte i Östersund i höstas. Där presenterades

Vattenkraftsberedningens betänkan- de av Bengt Anefall, en av sekreterarna, som dessutom besvarade frågor om utredningen. På mötet fanns ca 110 älvräddare från norr till söder. Från en del av dem riktades svidande kritik mot sportfiskarna, den stora grupp människor, som i första hand använder de strömmande vatten.

Uttalanden som – "vi skulle göra en grej hemma i vår älv och jag ringde till några fiskare. Men de hade inte tid, de skulle ut och fiska" – var vanliga. Man häpnade när man fick reda på att Fritidsfiskarna har 110.000 medlemmar och 130 klubbar.

Efter ett tag tyckte jag att det hade gått för långt, så jag reste på mig och sa, att vi fritidsfiskare verkligen inte har det så lätt alla gånger.

Vi vill självklart fiska under sommaren, den är ju så kort.

Ja, så när hösten kommer, så vill man gärna runda av sommarsången med att fiska den feta höstgäddan, och dessutom så ligger en massa fisketidskrifter på hög, det är ju först nu som man får tid med dem. Vanligtvis brukar där finnas en hel rad intressanta flugmönster, som man upptäcker nu och som man måste binda upp.

Sedan dröjer det inte länge förrän första isen är här, och den premiären kan ju inte bara missas. Förresten är bästa isfisket perioden från isläggning till jul. Under jul vill man koppla av ordentligt. Det har ju varit jobbigt hittills. Julklappsböckerna måste också läsas. Innan man vet ordet av så närmar sig april med harr- och sikfiske. Nu måste det också bli fart på flugbindningen, om man skall ha de rätta flugorna för sommarfisket och fjällfisket. Fjällfisket! Herre Gud, vilken tur att man kom ihåg det. Fiskekompisar måste intervjuas om bra fjällfiskevatten. Kartor måste skaffas, vadarstövlar måste lagas och ett nytt spö skulle behöva byggas. Nu kommer också de nya redskapskatalogerna. En hel drös kan det vara vissa dagar i postlådan, och de måste självklart gås igenom. Man måste ju hänga med.

Till sist förklarade jag för Älvräddarna, att vi har ju familjen att tänka på också – vi kan ju inte vara borta jämt. Då tror jag att de verkligen förstod hur mycket vi har att göra, för de applåderade lite grand!

Lars-Åke Olsson

Och vips hade man ett fiskevatten...

I juni månad 1983 planerade Skellefteå Kommun tillsammans med Skellefteå Vattenregleringsföretag

och Skellefteå Kraftverk ett storslaget fiskeprojekt som gick under namnet "Fiske i stadsnära vatten".

Det var den genom Skellefteå stad så lugnflytande och utbyggda älven med samma namn, som skulle bli kommunens svar till de turister som befann sig i regionen. Turister, som för att stanna några extra dagar behövde attraheras av någonting. En elegant trycksak publicerades och vips hade man ett fiskevatten – trodde man. För att ytterligare stärka trovärdigheten i sina syften "lät man" ortens tidning publicera en stort uppslagen artikel där representanter för fritidskontoret trängdes tillsammans med kraftverksditos. Man blickade ut över ett flera hundra meter brett lugnflytande lerdike, som hade ett så fantastiskt högt attraktionsvärde att fisket var gratis. Gratis om man hade det goda omdömet att välja sin fiskeplats på den norra sidan, från den långgrundna och ur fiskesynpunkt hopplösa stranden. Det skulle följaktligen rätt snart visa sig

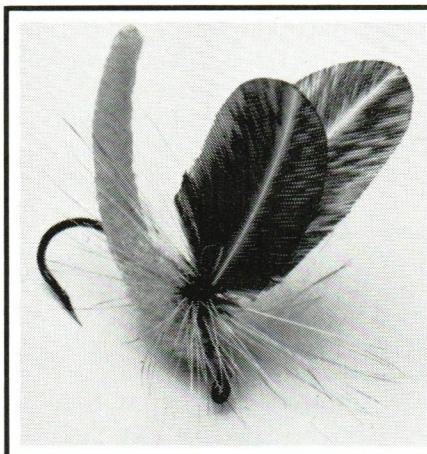
att fritidskontoret, livligt påhejat av vattenregleringsföretaget, bokstavligen tagit sig vatten över huvudet.

Vi har åsett hur ett i ämnet dåligt informerat fritidskontor låter sig "luras" av kommunens eget kraftverksbolag. I sin okunnighet ställer man i "tysthet" upp på den utredning som säger att sportfiske är ett nöje för i första hand socialgrupp 3 – för sådana med lägre utbildning och omdöme. Hur ska man annars tolka det hela. (Tror någon att dessa tre kommunala verk skulle försöka sig på att lura golfklubben på orten med att bästa banan finns på en sedan 50-talet nedlagd ängsteg). Men så dålig är inte vår utbildning, att vi inte begriper när det är dags att säga ifrån.

Tre mil norr om Skellefteå mynnar Byske älv ut i havet och i anslutning därtill ligger det kända havsbadet. Men inte med ett ord nämns denna fantastiska älv. Fantastisk, därför att dess möjligheter att bli något stort inom nordiskt fiske är nästan obegränsade. För detta behövs ett full-

ständigt nytänkande inom Skellefteå kommun, samtidigt som fritidskontorets representanter måste våga stå upp och kämpa emot kraftverksdirektörerna. Man behöver dessutom kunskap och en sann övertygelse. Två inslag som möjligen är på väg att vinna terräng eftersom fritidskontoret projekterat en person för att kartlägga och föreslå framtida fiske-satsningar. Åtminstone kan man hoppas på att framtida fiaskon i stil med "Fiske i stadsnära vatten" därmed lyser med sin frånvaro, och att pengar istället satsas på projekt som inte är till bara för att applådera framtida älvsutbyggnader.

Leif Johansson

**Metzhacklade Torrflugor
Nordiska Dagsländeimitationer
Nymfer, Streamers, Våtflugor Flymfer**

Jag binder varje fluga som om jag skulle använda den själv.

Thomas Olson

Beställ katalog mot 5 kr i frimärken.

 Olson Flies

Jakobslundsvägen 8 141 71 Huddinge

Os i Østerdalen

sevice i sentrum

Hytter

fint harr- og øringfiske

vid Glomma - 300 m till elven

Adr. OS - STUA KIOSK N - 2550 Os i Ø tel. (0)64-97197

LOOMIS

Flugspö i toppklass nu äntligen i Sverige. 96% grafit. Finishen är av högsta klass. Rullfäste i ädelträ. 3 års garanti. Spöna lagerföres i ett 10-tal olika utförande. Pris från 1630:-. Byggsatser kostar omkring 1000-lappen. Slutligen kan sägas om Loomisspöna att vi har provat hart när alla på marknaden förekommande kolfiberspö, men ej funnit maken till dessa. Mycket långkastande, kastar även kort lina. Aktionen är splitcaneliknande och har en inbyggd "dubbelkick" som gör att man lekande lätt sträcker 30 m lina. Just nu har vi introduktionserbjudande vid köp av komplett utrustning.

**KOLFIBERSPÖ
HARDY: RULLAR
FLUGLINOR
Jättesortering**

**LATEXVADARE
Ny modell Nu 398:-**

**SARRAZIENNE
VADARBYXOR i full sortering
Nu till lägre pris**

KOLFIBERSPÖ - BYGGSATSER TILL LÅGPRIS t.ex.

10 1/2 fot klass 8-9. Ett utmärkt spö för havsöring och smålax ur Blue Diamond-Serien. Testat i FiN nr 3-81.

Förr 1198:-

Pris för byggsats endast

**ÖVRIGA BYGGSATSER
7-9 fot. AFTM 3-8**

Nu 898:-

675:-

35%

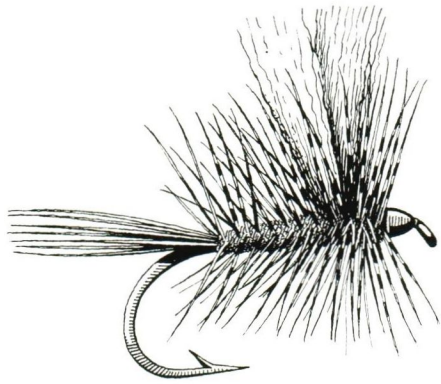
PATEKE MORTON

Vi lagerför dessa förnämliga engelska kolfiberspö och byggsatser i samtliga längder och klasser. Laxspö finns upp till 18 fot. Trots den höga kvalitén är priset just nu mycket fördelaktigt.

Skriv eller ring till:

 WOBLER
Sportfiskeredskap

Tessins väg 6 · 217 58 Malmö
Tel 040-651 90

Bind en Varulv!

Werewolf – på flugamerikan-
ska Were Wulff – är en fluga,
som står rätt också på snabbt
vatten, om du binder den med
en ny och annorlunda teknik.

Text: Roland Vogel
Foto: Lars Hansson

Torrflugans förmåga att hålla sig flytande länge och att landa på avsett sätt på vattnet är egenskaper som väger tungt vid en kvalitetsbedömning av olika torrflugor. Ett påstående som säkert de flesta kan instämma i.

Allt sedan torrflugans födelse har flugbindare experimenterat med olika material och olika bindtekniker, för att så nära som möjligt söka efterlikna den eller de insekter som förekommer i de vatten där den konstgjorda flugan är avsedd att fiskas – inte bara vid en noggrann granskning vid bindstället, utan framför allt på vattenytan där den får den slutliga granskningen av fisken själv.

Nya material, nya bindmetoder, bättre krokar och ett ökat utbyte av erfarenheter mellan flugbindare har bidragit till att dagens kvalitetstorrflugor är flera klasser bättre än våra förfäders flytande dunkrok. Den mest iögonfallande skillnaden är förekomsten av mer naturtrogna vingar och hacklets V-ställning under flugkroppen. Detta är ett resultat av det ökade intresset för entomologi, som naturligtvis har lett till större kunskap om insekternas utseende och beteende hos fiskaren/flugbindaren. Det har även otvivelaktigt medfört att den konstgjorda imitationens uppförande på vattnet i högre grad än tidigare överensstämmer med den naturliga sländans utseende och uppförande.

Jag har, efter att flera år slaviskt följt rekommendationer i artiklar och böcker, äntligen känt mig mogen att börja utveckla egna bindmetoder – som ett komplement till redan beprövade – och som förhoppningsvis skall resultera i en bättre slutprodukt än tidigare. Jag skall här presentera en ny bindmetod, som berör hacklets funktion som stabilisator för att underlätta att flugan landar och flyter på avsett sätt, och hoppas naturligtvis att FiN:s eminenta flugbindande läsare skall finna metoden användbar.

En sak som alltid har stört helhets-

intrycket hos en i övrigt utmärkt torrfluga är hacklets vinkelställning i förhållande till flugkroppen. Studerar man ett färdiglindat hackle rakt framifrån, ser man tydligt hur hackelfibrerna pekar i den riktning hacklet är lindat. Det är inte konstigt, sådana är naturens lag. Oavsett om man sedan binder upp hacklet med känd bindteknik, eller klipper det undertill så att ett V formas blir resultatet, enligt min mening, otillfredsställande. Hackelfibrerna på flugkroppens båda sidor, som skall vila mot vattenytan och ge flugan stöd, får nämligen två olika vinkelställningar i förhållande till sin stödpunkt. Detta resulterar i ett bättre stöd på den ena sidan, och ett sämre på flugans andra sida.

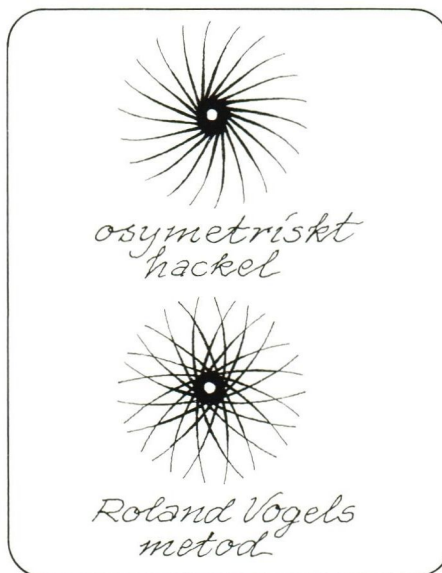
Detta var något som jag tyckte man kunde förbättra. Målsättningen var att finna en metod, som skulle ge hackelfibrerna samma vinkelställning och lika mycket stöd på flugans bägge sidor, vilket skulle ge en stabilare skapelse. Jag ägnade till att börja med inte "problemet" något större intresse, eftersom de flugor jag tidigare bundit fiskade tillfredsställande. Varje gång jag satte mig ned vid bindstället blev jag dock påmind om den "osymmetriska flugan" som jag

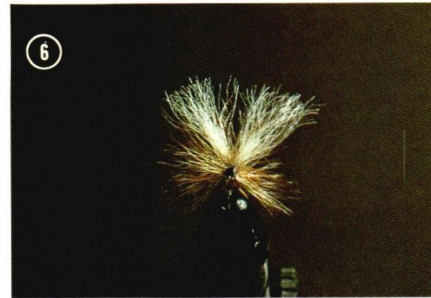
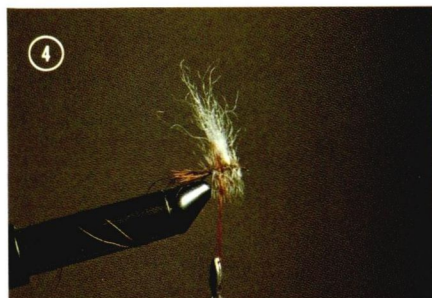
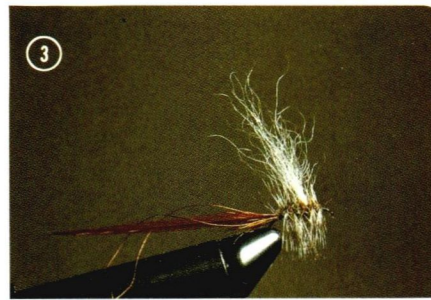
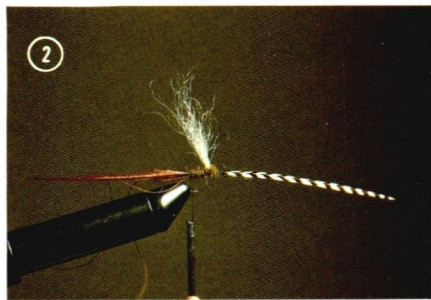
omedvetet hade döpt den till. Det var inte förrän jag läste en artikel av Chauncy K. Liverly om "the reversed hackle" som början till slutet på mitt lilla "problem" kunde skönjas.

Två hackelfjädrar var det första steget på väg mot frågans lösning. Om hacklen lindades åt var sitt håll skulle även fibrerna vinklas åt olika håll i respektive hackels lindriktning. Det var dock ingen bra lösning, eftersom det sist lindade hacklet ovillkorligen skulle pressa ned en hel del av fibrerna från det först lindade hacklet. Men skulle ett hackel inbundet vid krokböjen och det andra vid krokögeln, och det ena lindat motsols och det andra medsols förändra någonting? Jag försökte tänka mig hur resultatet skulle se ut i verkligheten. Det enda riktiga var dock att pröva teorin i praktiken. Snabbt in med en lämplig krok i bindstället. Jag fäste hackelfjädrarna och lindade dem på tänkt manér. Resultatet blev som jag hade hoppats. "Problemet" var löst.

Det är ofta inte möjligt, utifrån liknelsen med den naturliga sländan, att avgöra om en fluga är en bra eller dålig aptitretare för fisken. En fluga av impressionistisk typ kan visa sig fånga minst lika mycket fisk som en naturtrogen variant, även om det kanske känns mera tillfredsställande att locka en fisk till hugg på en fluga som är tänkt att imitera den slända som samtidigt uppträder på vattnet.

Här har jag emellertid valt att presentera min bindmetod på en torrfluga, som inte på något sätt gör anspråk på att vara en exakt imitation av någon nu känd sländart. Trots detta har den visat sig vara en förträfflig "fiskefluga", företrädesvis i snabba och skvalpiga vatten, eftersom den har sållsynt god flytförmåga och dessutom är lätt att se för fiskaren. Det är ingen tillfällighet att jag har valt en härvingefluga, eftersom jag har funnit att det går alldeles utmärkt att byta ut den brända vingen mot en vinge av kalvsvans i lämplig

FiN:s flugbindar- special

Flugan är av Wulff-typ och själva flugmönstret är komponerat av en viss Bill Blackburn. Flugan har blivit döpt till Were Wulff.

1. Vi börjar med att välja ut två hackelfjädrar. En grizzle och en brun med samma längd på fibrerna. Fäst grizzlehacklet vid kroköglan med den buktiga sidan vänd bort från kroken. Klipp av en bunt hår från en vit kalvsvans och bind in den som bilden visar. Var sparsam och rensa basen från korta hår för att undvika att kroppen blir för bulkig. Lägg på några droppar vinylcement både före och efter inbindningen för att vara säker på att vingen stannar på plats.

Till stjärt använder vi elk-hår. Klipp av en lagom stor bunt och jämna till spetsarna. Cementera

Så här binder du en Were Wulff

och bind in stjärten på vanligt sätt. Eftersom jag har för avsikt att binda upp hacklet på det här exemplaret, binder jag in två stumpar av bindtråden på vardera sidan av kroken, samtidigt som jag binder in den bruna hackelfjädern vid den punkt där flugans kropp kommer att sluta. Bind in det bruna hacklet med den buktiga sidan utåt.

2. Linda fram bindtråden till vingbasen och bind upp hårvingen så att den lutar lite bakåt. Dela den sedan i två lika stora delar och fixera. Dubba mörkt harhår på bindtråden och forma kroppen genom att linda dubbingen ner till stjärtfästet.

3. Nu har turen kommit till hackelfjädrarna. Linda först grizzlehacklet *motsols* i relativt gleasa varv ner över flugkroppen. Fäst hacklet och linda fram bindtråden till kroköglan utan att binda ner några hackelfibrer.

4. Linda nu det andra hacklet *medsols* och kant i kant med det först lindade hacklet fram till kroköglan. Ta hjälp av dubbingnålen för att hålla undan fibrerna på det redan inlindade hacklet. En roterande chuck underlättar betydligt. Väl framme vid kroköglan fästes hacklet på vanligt sätt med bindtråden.

5. Nu tar vi de två redan inbundna bindtrådsstumparna och sträcker dessa längs undersidan av kroppen och binder in dem längst fram. Det är lämpligt att först med dubbingnålens hjälp fördela hackelfibrerna. Det är lättare att få ett snyggt slutresultat då. Förhoppningsvis har nu ett fint, jämnt och något utvidgat V bildats under flugan. En enklare metod är att istället klippa flugan på undersidan. Slutligen friseras vingen.

6. Den färdiga flugan sedd framifrån.

färg. Man får då en fluga som flyter och landar bra och dessutom är hållbar, utan att liknelsen med sländan försämrats nämnvärt.

Jag nämnde tidigare att hårvingen, förutom att imitera sländans vingar även fyller en nog så viktig uppgift att förbättra torrflugans landningsförmåga. Jag har därför bytt ut den brända vingen mot grå kalvsvans, och tillämpat en variant av den hackelmetod som jag nyss redogjort för på de flesta av mina sländimitationer – i förhoppning att få en fluga med bättre egenskaper totalt sett. En för-

hoppning som jag tycker har besannats. Visserligen ger inte hårvingen en lika fin och exakt imitation som den brända vingen, men jag tycker nog att fördelarna väger upp nackdelarna.

Istället för att palmerlinda hela kroppen, väljer jag ett långt tupphackle; om möjligt med samma längd på fibrerna längs hela hackelfjädern. Jag binder in hacklet vid kroköglan och lindar det *motsols* relativt glest till ett par varv bakom hårvingen. Här fäster jag det med bindtråden och lindar densamma fram till kroköglan, och

följer sedan efter med den resterande hälften av hacklet *medsols* och kant i kant med den tidigare lindningen. Hacklet friseras undertill eller binds upp på tidigare visat sätt. Om man väljer att klippa hacklet, är det lämpligt att klippa av hackelfibrerna ca 2 mm från kroppen. Den stubbe av fibrer som bildas undertill är ett värdefullt stöd i kampen mot drunkningsdöden.

Jag brukar använda palmer-modellen på de större sländimitationerna och den sistnämnda metoden på mindre flugor.

Guide till flugfiskekurser:

forts från sid 19

läggning med samling måndag kväll. Fem dagar ägnas åt fiske i strömmande vatten efter främst harr men även öring i fiskevatten inom rimligt köravstånd från förläggningen, och transport till fiskevattnen liksom mat, logi och fiskekort ingår i kursavgiften. Förutom praktiskt fiske ägnas tiden åt kastteknik, entomologi, flugbindning och fiskestrategi. Kursen lämpar sig för nybörjare över 15 år och deltagarna medför själva sovsäck, vadarstövlar, ryggsäck och flugspö 8½-9½ fot klass 5-6.

Bad och vackra strövområden gör kursen lämplig för familjesemester.

Kontaktman: Lars-Åke Olsson
0693/130 56 eller 130 34

Karpens Laxfiskeskola, Norge
14/7 - 21/7

Stören, Gaula

Kursledare: Johan Abelsson, Theodor Dalenson

Pris: 4000:-

Deltagarantal: 10

Kursen är förlagd till Stören Hotel med helpension inklusive "packed lunches" under fiskedagarna. Under de sju fiskedagarna får deltagarna lära sig alla typer av kast med fluga, hur man bedömer vattenstånd, vattenfärg, var laxen står och hur man väljer fluga. Praktiskt fiske efter lax och havsöring upptar större delen av kurs-tiden, framför allt i Gaula men även i det egna vattnet Buaälven. Kursen är lämplig för något vana flugfiskare över 15 år, men tidigare erfarenhet av laxfiske är inte nödvändigt. Deltagaren medför vadarstövlar, vadarbyxor och flugbindningsutrustning med möjlighet att binda laxflugor och helst egen enhands- eller tvåhandsutrustning, även om sådan finns att låna. Kursledningen informerar brevlades deltagarna om lämpliga laxflugor, liksom möjligheter till samåkning till kursorten. Stören Hotel erbjuder goda möjligheter för familjeferie. "Vi anser att deltagare sparar in fem år i utvecklingen till duktiga laxfiskare", menar kursledningen.

Kontaktman: Tony Karpestam
08/15 58 50, 15 59 60

Karpens Laxfiskeskola, Sverige.

13/5 - 20/5

Mörrum

Kursledare: Johan Abelsson, Teodor Dalenson

Pris: 2900:-

Deltagarantal: 10

Mörrum behöver knappast vidare presentation. Kursarna bor på välkända hotell Valhalla med halvpension, frukost och middag. Kursprogrammet är i stort sett detsamma som för Gaula men anpassat till svenska förhållanden. Ålder 15 år och uppåt.

Karpens Laxfiskeskola och kurser sker i samarbete med International Angler.

Kontaktman: Tony Karpestam
08/15 58 50, 15 59 60

Hardy Fiskeferie, Førde

Førde, Norge

15/7-21/7, 22/7-28/7

Instruktör: Robert Mc Ginty

Pris: 6000:-

Deltagarantal: 7-9

Laxfiskeferie är kanske en bättre benämning än kurs vad gäller Førde. Deltagarna bor i enkel- eller dubbelrum med bad eller dusch på Sunnfjord Hotell. I priset ingår förutom kost, logi och transporter till fiskevattnet en veckas laxfiske i Nausta under ledning av instruktör. Tidigare erfarenhet av laxfiske är inget krav. Under det praktiska fisket får deltagarna lära sig att läsa vatten, laxens vanor och fiskeetik. Utrustning finns att låna. De som vill medföra egen rekommenderas enhandsspö klass 6-8 och 9-10 fot eller ett inte alltför styvt tvåhandsspö.

Medföljande familj har rika möjligheter till avkoppling med bl a bad, minigolf, tennis och vandringar eller cykelturer i omgivningen.

Kontaktman: Vidar Ødelien (bokning)
Norge 00947-57 216 22

Sverige: Robert Weisz 0418/100 15 (information om fiske)

DEN FINSKA SPECIALISTEN

Finnish Fly-Fishing Ltd.

Sandviksgatan 10
00180 Helsingfors 18
tel. 90-60 23 52

Vi är den största importören av flugbindningsmaterial i Finland. Vi är agenter för Fenwick, Orvis, Bruce & Walker, Fosters, Sharpe, Berkley, Uniroyal, Thompson, Rodon, Wheatley, Sunrise, Partridge, VMC, Pezon & Michel osv.
RING ELLER SKRIV TILL OSS OCH BESTÄLL VÅR KATALOG!

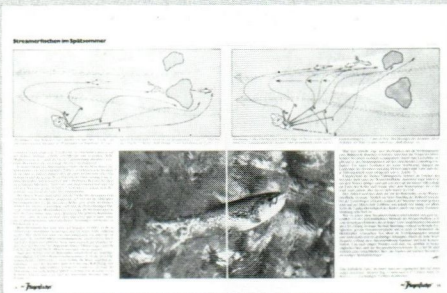

Flugfiskets hela underbara värld...

...har redan skildrats på tyska i de hittills utkomna 52 numren av den tyska flugfisketidskriften "der Fliegenfischer". Den läses och uppskattas av läsare i 29 länder...

för dess vackra titelsidor

för dess tekniska innehåll

för dess många fisketips

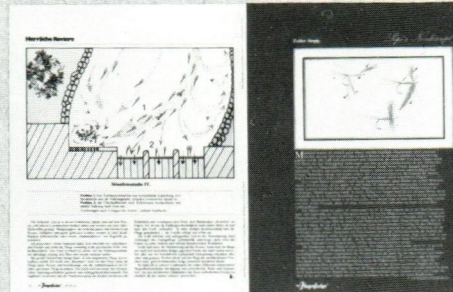
Midgen Sie mit!

för dess artiklar om fisketeknik

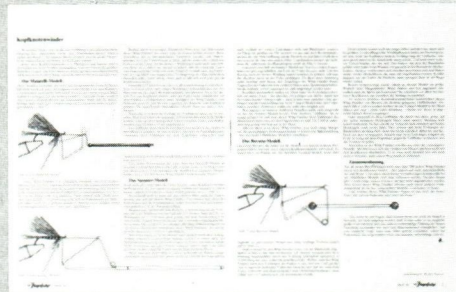

Ein schöner Drill – und dann?

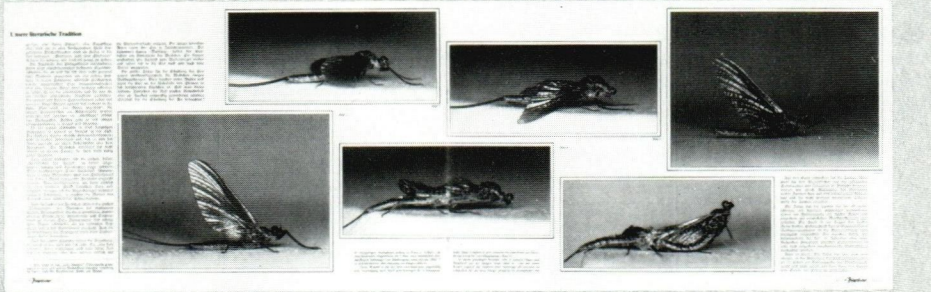
för dess uppriktiga inställning

för dess historiska artiklar

för dess omfattande redskapsanalyser

för dess entomologiska artiklar... här t.o.m. på utvecklingsblad

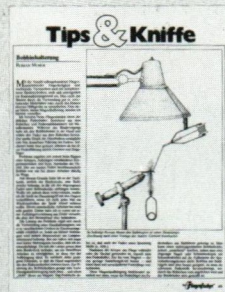
Großartige Erfolge mit der WV-Box

för dess bidrag till fiskevård

Binden spezial

för dess flugbindarsidor

Tips & Kniffe

för många tips... väl gjorda redskapstests... den roliga sidan

Im Fachgeschäft

Cartoon

Der Fliegenfischer

I varje tidskrift hittar även en skandinavisk flugfiskare en mängd viktiga, välillustrerade och stimulerande artiklar.

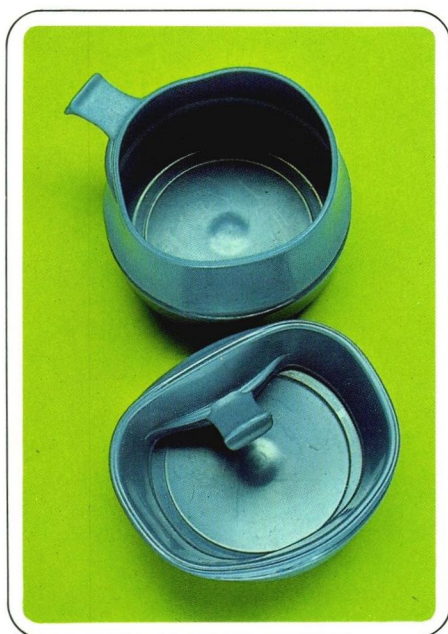
Och hur får du "der Fliegenfischer"? Mycket enkelt: Sätt in SEK 130,- på svenska postgiromumret 54 82 79-9 eller sänd en bankcheck på DM 48,- direkt till Verlag J. Schück, Postfach 1170, D-8504 Stein. Du får då det senaste numret samt de därpå följande fem numren av "der Fliegenfischer".

NYTT PÅ MARKNADEN

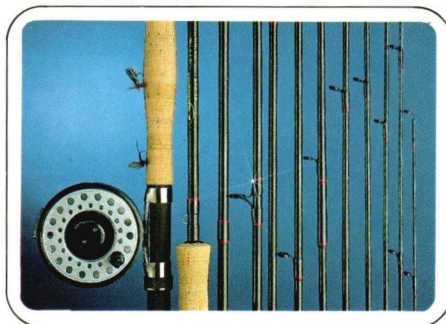
Hokus pokus

Om fisken inte vakar så brukar det smaka gott med en kopp kaffe på strandkanten. Helst ska det naturligtvis avnjutas i en väl använd kåsa av trä, men i dagens plastsamhälle kan säkert många av oss acceptera en mugg av lite annat slag. Själv är jag ganska glömsk, och litar helst till att allt jag vill ha med mig ska finnas på plats i fiskevästen – om inte riskerar grejorna att bli kvar hemma. Därför var glädjen stor då jag fick tag i en hopfällbar kåsa, som lätt får plats i en ficka på västen.

Den här kåsan är tillverkad i mjuk plast och har en anvisning runt "midjan", som gör att kanten tillsammans med örat kan vikas in. Det gör att den endast blir hälften så hög. Sommartid fungerar kåsan perfekt. Vintertid bör man värma den i händerna eller i armhålan innan man faller ut den. Plasten blir nämligen lite spröd i kyla. Plastkåsan finns i färgerna blått och gult och priset är cirka 6 kronor. Den kan köpas från LP Alltjänst HB, Fridhemsvägen 5A, 783 02 St Skedvi, telefon 0225/403 40. *Anders Forsling*

Hopfällbar kåsa som får plats i västfickan.

Två nya Kunnanspö

Kunnan har utökat sitt spösoriment med ytterligare två intressanta 9-fotare. Ett i 96% grafit och ett i boron/grafit. Grafitspöt har en gröngrå klinga och bruna lindningar med röda kanter, medan boron/grafit-spöt är helsvart med svarta och guldkantade lindningar. Båda spöna har Fuji rullfästen samt de nya, enfotade Fuji spöringarna. När det gäller finishen finns inget övrigt att önska, även om jag personligen hade föredragit snakeringar.aktionen för båda spöna är en jämn 3/4-aktion vid normal belastning.

Spöna är klart inspirerade av de spötyper som byggs för USA-marknaden och de amerikanska fiskeförhållandena – liksom de flesta av dagens grafit- och boronspön!

Det spö jag fastnat mest för är boron/grafit-spöt. Det har ett lugnare och stabilare uppförande än det rena grafitspöt.

Båda spöna är klassade 5–6, vilket enligt min mening är en eller två klasser för lågt! Bäst kastar spöna med en long belly 6:a för längre kastlängder och en vanlig WF 7:a på kortare distanser (10–15 m).

Man kan konstatera att Kunnan stadigt har utvecklat sina spön år från år och i dag är man helt i klass med de bästa USA-tillverkade spöna – och till ett rimligare pris. Boron/grafit-spöt kostar ca 1080:- SEK och grafitspöt ca 740:- SEK. Generalagent för Skandinavien är Nordfish i Vällingby.

Kenneth Boström

Dispenser för chenille eller flossilke.

Rayonfloss och bindtråd

VYTAFLLOSS och VYTAFINE WAXED är namnen på ett nytt kroppsmaterial respektive bindtråd från den skotska firmen Sima-Adams.

VYTAFLLOSS är en mycket finfibrig rayon floss främst avsedd som dubbing. Det låter sig lätt dubbas på bindtråden. Men den påhittige flugbindaren kan säkert finna andra användningsområden t ex som vingmaterial för spent Caenis, fjädermygg eller liknande mini-imitationer. VYTAFLLOSS finns i sexton färger däribland olive, blue dun, honey dun och sedge. Varje spole håller tjugo yds. Pris ca 8 kronor.

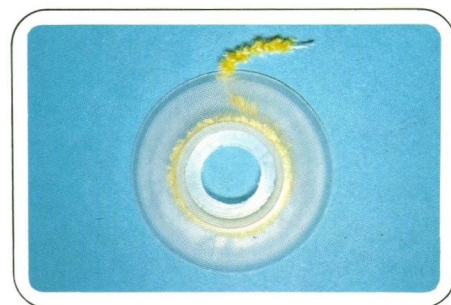
VYTAFINE WAXED är flertrådig och så stark att notoriska trådslitare nog får anstränga sig att knäcka den. Trots sin styrka är den mycket tunn, och detta, plus att den lägger sig flat då den lindas, gör att man inte behöver rädas några varv för mycket. VYTAFINE WAXED extra fin nymftråd finns i fjorton färger på spolar om femtio yds. Själv hade jag gärna sett att spolen haft dubbel bredd, trettio millimeter. Det passar bättre i mina hållare och i handen. Pris ca 7:50. Importör: ADEXA. *Jan Sekander*

Easy-dub

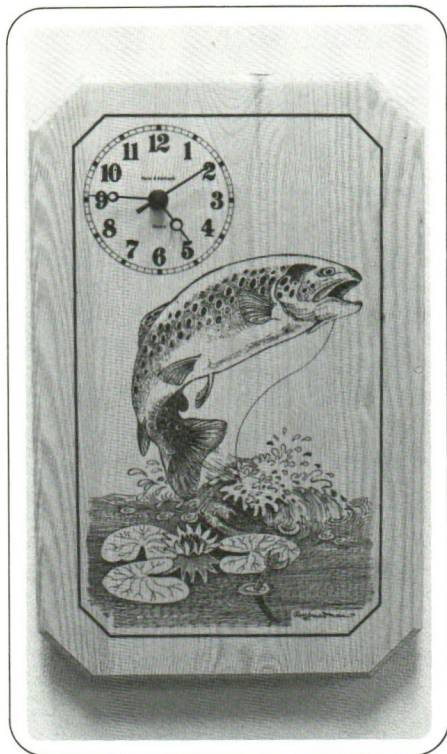
Det var med viss skepsis jag för en tid sedan mottog några prover av ett nytt svenskt dubbingmaterial. Men det blev en verklig överraskning när jag provade dubbingen. Den var onekligen enkel att använda och dessutom mycket mångsidig.

Den naturliga ullen har en svag lyster liknande sälull men håren är längre, tunnare och betydligt mjukare än sälhår. Det går utmärkt att blanda den småkrusiga ullen med kortfibriga dubbingmaterial, som därigenom blir enklare att spinna runt bindtråden, något som gör den här dubbingen speciellt intressant. Easy-Dub finns i färgerna orange, bruntorange, black, white, goldbeige, lt olive, dk olive, dk grey, tealgreen och claret. Dubbingen säljs av Karpens Flugfiske & Fritid och kostar 7:25 per påse.

Karpens har också tagit fram en dispenser för flugbindningsmaterial som chenille, flossilke med mera. Dispensern ligger fint i handen under lindningen av materialet, och är så liten och smidig att den inte känns besvärande när den hänger under kroken. Den kostar ca 4:-/rulle. *Tomas Olsor*

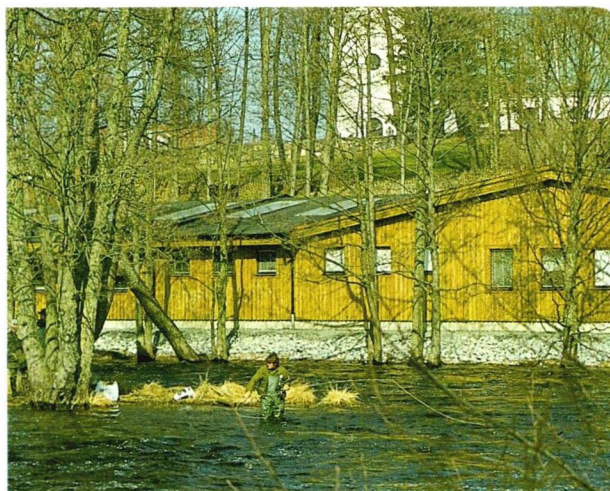
Öringklocka

Från Karpens Flugfiske kommer ett par trevliga nyheter. Det är Rolf Smedman, som har designat en klocka och en skärbräda med fiskemotiv. De är tryckta på utvald furu, och båda är idealiska presentartiklar. Klockan, som är försedd med quartzur, mäter 40×25 cm, och skärbrädan 45×25 cm. De kostar 245 respektive 198 kronor. I det senare priset ingår också en filetkniv.

Jan Å Fritszon

Nya krafttag i Mörrum

Den nye chefen i Mörrum, Curt Johansson, har redan gjort sig känd för att åter vilja göra Mörrum till det fiskevatten, som det en gång har varit. I hans programförklaring framhålls två mål för verksamheten: "kvalitet i fisket" och "sportfiskaren och fiskeupplevelsen i centrum", och han tillägger: "Vi behöver alla sanna SPORTFISKARES hjälp att klara dessa mål. Ställer Du upp på det?" Det torde vara en självklarhet att vi från FiNs sida ställer upp helhjärtat och ger Curt Johansson och Mörrum all den hjälp vi kan.

I den nya broschyren för 1984 finner vi många positiva nyheter. Under "särskilda regler för flugfiskare" läser vi t.ex. att tafsen ska vara a) minst 150 cm lång och b) närmast flugan 0,25–0,50 mm tjock. När det gäller otillåtna fiskemetoder sägs det klart ifrån att: "endast fiskesätt med syfte att locka fisken till hugg (krokning i käke, mun eller svalg) är tillåtna" och att "fiskemetoder där betet infiskas (invevas osv) medströms eller med upprepade och häftiga, långa eller korta ryck (s k ryckfiske) således är förbjudna". Tack, Curt för de orden, som Du också säger på tyska (!) och engelska! Största tillåtna krokstorlek blir dessutom i fortsättningen 1/0.

Av intresse är också att antalet fiskeplatser har minskats trots i stort sätt bibehållna kortpriser, samt att norra sträckan har fått en ny poolindelning.

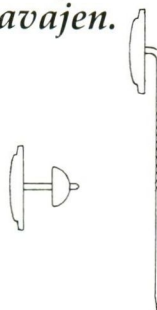
Den som vill veta mer om fisket i Mörrum – eller kanske anmäla sig till premiären – borde ta kontakt med Mörrums fiskeriförvaltning, 290 71 Mörrum (0454-501 23). Platserna till premiären utlottas i februari!

Bertil Ekholm-Erb

Köp FiN:s emalj-märke!

FiN:s gyllene slända på turkos emaljbotten visar att du är flugfiskare. En prydnad för västen, fiskehatten eller finkavajen.

Det lilla diskreta märket (diameter 12 mm) kan erhållas med lång kråsnål eller med s k fastener – dvs en kort rak nål med knäppetype damörhänge.

Beställ genom att sätta in SEK 35:– på Flugfiske i Nordens postgiro 1 07 94-6. Ange noga **kråsnål** eller **fastener**. Texta tydligt!

Eventuella förfrågningar kan göras hos Bertil Ekholm-Erb, Box 82, S-294 01 Sölvesborg, tel 0456/107 09 eller 124 10.

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst tre utannonserade artiklar plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg.

Köpes: Orvis splitcane stang, Midge eller Midge-Nymph, også Leonard splitcane har interesse. Jeg sælger et antal ubrugte Air Cel Supreme til Dkr 190 pr stk. Ejner Rumph. Ørevadbrovej 4, Sejling, DK-8600 Silkeborg. Tlf 06/85 55 48.

Säljes: Färnströms "Lapplandsöring" 150:-, Lidmans "Det nappar i Svartån" 2 uppl 100:-, "Bortom stigarna" 75:-, "Den sjungande dalen" 75:-, Lorange's "Fluga i vildmark" 150:-. Claes Lindell, 0431-191 33.

Köpes: Gammal Hardy rulle "Perfect" eller "Uniqua" i örings storlek köpes eller bytes mot Mörner "Trout" Hardy "Marvel" av god årg. köpes också. Ring Anders på tele: 0611-181 15.

Säljer, köper byter: Böcker av Hans Lidman. Leif Olsson Tel 0586/526 24

Köpes: Orvis spötopp sönder? Då köper jag din andra del (klass 6). Ring Baldev Hundal tel 031/84 10 58.

Köpes: Flugstäd, bättre begagnat, ca 50 kronor. Rikard Linderöth Tel 08/97 30 89

Säljes: Hardy graphite 15'4" nästan oanvänt. Tel 063/11 46 21.

Köpes: Grafitspö AFTM 7-8, helst: Sage, Hardy eller Orvis. Per-Ola Nordenhaug, Mattisholtet 66, 2074 Eidsvollverk, Norge.

Säljes: Fenwick HMG grafitspö 8,5 fot AFTM 7-8, mycket välskött och med fin finish, tub i aluminium, pris 600 kronor. Önskar också köpa Scott kolfiberspö 10 fot, AFTM 6-7 eller 7-8. Tel 08/32 80 99

Köpes: Kan någon fiskebroder hjälpa mig fylla några tomrum i min boksamling? Saknar "Fisketips" och "Sportfiskarens kalender" av Nils Färnström, "Fjällfisken hugger" av Hans Lidman, Schröders "Vägledning i fiske" samt Tilgmans "Fiskarlögner". Lennart Simonsson tel 0647/106 35 eft kl 20.00.

Säljes: Little Lake Trout 8 fot AFTM 6, 450 kronor, Thomas Bancroft 7 fot AFTM 4, 550 kronor, Thomas Bancroft 8,5 fot AFTM 6-7, 450 kronor. Stefan Petersson tel 0371/315 61.

Säljes: Kingfisher "Black Ant" 8 fot AFTM 5, 400 kronor. Thomas Brenander tel 0491/839 26 (kvällstid)

Säljes: ABU Diplomat 156 plus extraspole 200 kronor. Masterline Longbelly AFTM 6, 140 kronor. Masterline sjunklina WF 6, 70 kronor. Glasfiberspö AFTM 6, 140 kronor. Allt använt en säsong. Tel 0571/307 38 fråga efter Lars (eft kl 16.00)

Säljes: En stor hög fiskeböcker. Gratis förteckning från L. Erixon, Järvstigen 17, 951 46 Luleå, tel 0920/613 11, kvällstid.

Bytes: Kompl. årgångar, 1982 och 1983, av Fly Fisherman Magazine (sammanslagt 12 nr.) + 4 nr. av Trout and Salmon säljes eller bytes mot FiN årgång 1979. Thomas Jentzsch, tel. 040/11 30 53

Säljes: "Insul-Dri" flytring använd 2 ggr, mod 2 med slangar. Kunna Europa 96% grafit, 9'kl 7-8, nytt. Hörgård May Fly 7,5'/kl 5-6. ABU Scandia 9'kl 7-8. Ambassadör 5500 DA, ny. Ambassadör 5000 C, använd ca 10 ggr. Tel 0485/108 57 månd el onsd 18-22, Lasse.

Säljes: Beg. specialombyggda spön, Fenwick GFL 120 5F 10 fot 3-del, AFTM 4/5, 6/7, ord pris ca 2.700 säljes för 1.600. Hardy Fibatube Fly 10 fot 3-del, AFTM 4-6 superlight, ca-pris 1.260 säljes för 1.000. Sage B 589 GFL 8 fot 9 tum 3-del, AFTM 5-6, ca-pris 2.300 säljes för 1.500. Tel 08/83 35 87 eller 011/17 07 13. Fråga efter Jan.

Köpes: Farlow/Sharpe's spliced impregnerte cane, helst av mrk. Scotti. Fra 12,5-15 fot. Anders Kroken Romsdalshorn 6300 Åndalsnes Norge.

Säljes: Flugspö Loomis Composite 8,5 fot AFTM 6-7 utan tub, 1.000:- Lamiglas Centurion 8,5 fot AFTM 6-7 med tub, 1.400:- Fiskejournalen årg. 78, 79, 80, 81 och 82 i pärm, 50 kronor per årgång. Ingvar Nilsson, tel 0586/365 20 eft 17.00.

Säljes: Latex vadarbyxor med pålimmade stövlar storlek 45, 600 kronor. Lennart Persson, kvällstid tel 042/22 27 66.

Varför vara klubblös?

Flugfiske- och fiskevårds-klubb med vatten söker flera, aktiva medlemmar. Ni som är intresserade (även juniorer) av flugfiske och/eller bara fiskevård är välkomna att söka till oss som är ett friskt gäng i Stockholmstrakten. Skriv en rad eller ring: 761 09 19 (eft. 18.00) Adr: Stockholms Fiskevårds Klubb, Björnskogsgränd 41, 162 46 Vällingby.

Säljes: Preuthun, "Ørretfiske" Oslo 1944 Engeset-Schultz, "Tørrfluefiske" Oslo 1935 Lidman, "Lax i Mörrum" samtliga klotband. Börje Gillding 013/14 73 25.

Säljes: 2 levande djungeltuppar (Gallus Sonnerati) uppfödda i Danmark, Födda 1983. Köparen måste selv ombesørja importlicens i vederbørende land enl. landets bestemmelser. Hans Diderichsen Amagerlandevej 47, 2770 Kastруп Danmark.

Köpes: ABU flugrulle, doublé - helst i nyskick. Tel. 08/49 36 15.

Säljes: Oanvänd Orvis CFO Limited Edition, silverfärg (500 tillverkade) säljes till högstbudande. Oanvänd Hardy Sunbeam 8/9, 450 kronor. Ev kan Silex-rulle eller Rekord 2000 eller 2500 tagas som dellikvid. Ralph Nüth, tel arb 08/13 87 93, kvällstid 08/61 05 98, helger 0320/103 18.

Säljes: Vadarstav i cane 4,5 fot oanvänd, 150 kronor. Flugspö Leonard, cane, mod 51, 8,5 fot, 3-delat, 2 toppar i orig. tub. (Ev byte mot Leica-kamera). Per Geholm, tel 0271/221 30 eft kl 17.00

Säljes: Lidman "Det nappar i Svartån" 2:a uppl (100 kr) Lidman "Fiskefeber" (100 kr) Lundberg "Fiskar och fiskefärder" (55 kr) Börje Gillding 013/14 73 25

Nr 1 feb 1984

Årgång 6

Redaktör:
Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:
Nore Sundin

Layout och grafisk utformning:
Jerry Pettersson

Redaktionskommitté:
Kenneth Boström
Preben Torp Jacobsen
Gunnar Johnson
Jerry Pettersson
Nore Sundin
Bengt Öste

Redaktionsråd: Carl Adlercreutz;
Tommy Bengtsson; Jan Forssander;
Nils Färnström; Svend Saabye; Rolf
Smedman; Steen Ulnits.

REDAKTION: Gunnar Johnson,
Box 22, 570 20 Bodafors, Tel. 0380/
303 90 – 303 91

ANNONSER och PRENUMERA-
TIONER (även uteblivna tidningar,
lösnummer etc): Bertil Ekholm Erb,
Box 82, 294 01 Sölvesborg, tel.
0456/107 09, 124 10.

Prenumerationspris: För 1984
Helår 140 svenska kronor. I Dan-
mark, Norge och Finland motsva-
rande pris omräknat efter gällande
valutakurser vid prenumerations-
tillfället.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA NÄR
DU FLYTTAR!

Vid all korrespondens med tidning-
en rörande prenumerationer, ad-
ressändringar etc uppge alltid pre-
numerationsnummer!

Redaktionen tar gärna emot artiklar,
reportage och bilder från läsarna.
För ej beställt material ansvaras
icke.

Eftertryck eller annat mångfaldig-
ande av innehållet i denna tid-
ning, helt eller delvis, är ej tillåtet
enligt lagen om upphovsmanna-
rätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlags-
aktiebolaget Flugfiske i Norden, Box
11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen
utkommer med sex nummer om året,
fördelade på tre på våren och tre nr på
hösten/förvintern.

Tryckt 1984 hos Abetryck, Helsing-
borg.

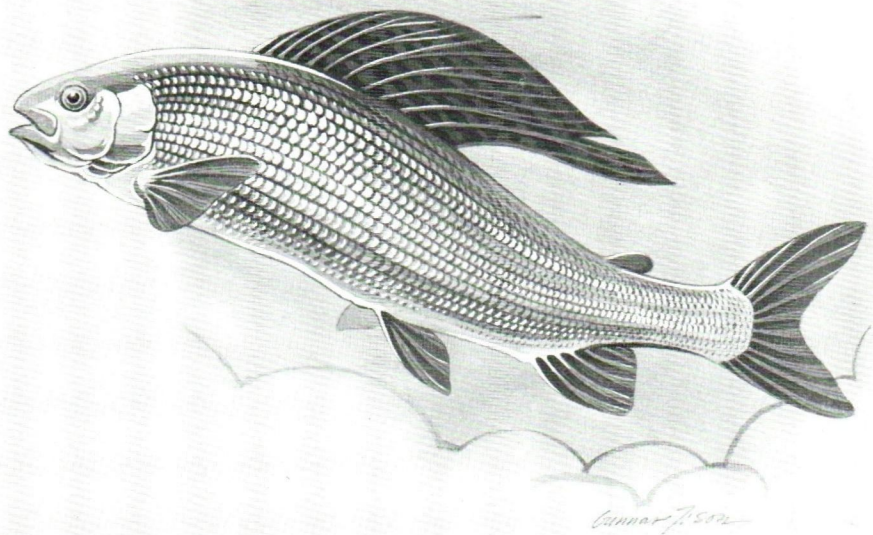
ISSN 0349-3849.

Nummer 2 av Flugfiske i Norden
1984 beräknas utkomma i april.

Tankar på strandkanten

Under den här vinjetten kan kända och okända gästkrönikörer med-
arbeta. Små filosofiska funderingar, arga åthutningar, tankar och ref-
lexioner kring det där med flugfiske – allt är välkommet. Skriv högst 1,5
A4-papper och skicka in till redaktionen.

Införda gästkrönikor belönas med ett signerat konsttryck av Gunnar
Johnson.

Samtal med en harr

Sista harren för året ligger i håven, och som av en ödets nyck lossnar flugan av sig själv och fastnar i hävogarnet. Harren har – tack vare en relativt grov tafs – inte behövt trötts till mjölksyregränsen, utan den står fortfarande på rätt köl i den nedsänkta håven.

Jag står en liten stund och beundrar ryggenens färg, och plötsligt börjar alla de påminnelser jag fått under sommaren om Dig och din miljöns sårbarhet att samlas inom mig, och jag grips av en känsla av vanmakt. Vad tjänar det egentligen till att jag sätter Dig tillbaka? Om inte jag tar livet av Dig, så kommer säkert endera flottningschefen eller kraftverksdirektören ändå att se till, att varken Du eller någon av dina släktingar överlever särskilt många somrar till.

Ditt kraftiga plask i håven för mig åter till nuet. Vad är det här för tankar? Visst ska Du ut i älven igen, tillbaka till dina släktingar. Där ska Du få en make vid den tid då isen åter släpper sitt grepp om din älv. Du ska göra ditt för att beståndet överlever. Lovar Du mig det, så ska jag jävlar i mig lova att göra vad jag kan, för att gamarna inte ska få ta vare sig din sängkammare eller ditt skafferier ifrån dig.

Vi ses till sommaren. Lev väl till dess!

Kenneth Bergqvist

STREN

Den optimala fiskelinan
som håller vad den lovar

Och så kommer vi till den verkliga knuten!

Stren har alltid varit casting-killarnas favoritlina eftersom den har alla egenskaper väl balanserade för långa och säkra kast.

Alla vet att lina aldrig är starkare än den fiskeknut som används och att knuten, om den är välgjord, håller 80—95 % av linans draghållfasthet. Man vet också att en lina i vått tillstånd håller 30—40 % mindre än om den är torr. Har Du sett någon som fiskat med torr lina och utan knut?

Draghållfastheten för Stren är alltid angiven i vått tillstånd med knut — det är ju så den används praktiskt — eller hur?!

Ladda rullen med Stren redan nu om Du vill vara på den säkra sidan!

Nor[®]mark
Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel